

Digitized in 2006
by
Thrinaina Informatics Ltd, Secunderabad, A.P., India.
(<http://www.thrinaina.com>)

From the original owned by
Sundarayya Vignana Kendram
and its partner Institutions

as part of the
British Library Endangered Archives Programme
supported by the
Lisbet Rausing Charitable Fund

Except for individual research purpose
any reproduction should be made with
written permission from the

Sundarayya Vignana Kendram,
1-8-1/B/25/A, Bagh Lingampally, Hyderabad - 500 044
Andhra Pradesh, India

COPYRIGHT STATEMENT

The copyright laws of the United States (Title 17, United States Code) and of India (Copyright Act of 1957) govern the making of photocopies or other reproductions of copyrighted material including foreign works under certain conditions. In addition, the United States extends protection to foreign works by means of various international conventions, bilateral agreements, and proclamations.

Under certain conditions specified in the laws, libraries and archives are authorized to furnish a photocopy or other reproduction. One of these specified conditions is that photocopy or reproduction is not to be used for any purpose other than private study, scholarship, or research. If a user makes a request for, or later uses, a photocopy or reproduction for purposes in excess of "fair use," that user may be liable for copyright infringement.

These institutions reserve the right to refuse to accept a copy order if, in their judgment, fulfillment of the order would involve violation of the copyright laws of the United States or India.

గోపినాథము వేంకటకవి, 1820-1892

బ్రహ్మనందము

పుదుచ్చేరి, 1923

Record no. 449

Gōpināthamu Vēñkaṭakavi, 1820-
1892

Brahmānandamu

Puduccēri, 1923

Record no. 449

SUNDARAYYA VIGNANA KENDRAM

1-8-1/B/25/A, Bagh Lingampalli
Hyderabad – 500 044, Andhra Pradesh, India

Bibliographic Record Target

గోపినాథము వేంకటకవి, 1820-1892.

బ్రహ్మనందము / గోపినాథ వేంకటకవి.- పుదుచ్చేరి : గోపినాథ వేంకటకవి,
1923.

127 p. ;22 cm.

Record no. 449

Gōpināthamu Vēṅkaṭakavi, 1820-1892.

Brahmānandamu / Gōpinātha Vēṅkaṭakavi.- Puduccēri :
Gōpinātha Vēṅkaṭakavi, 1923.

127 p. ;22 cm.

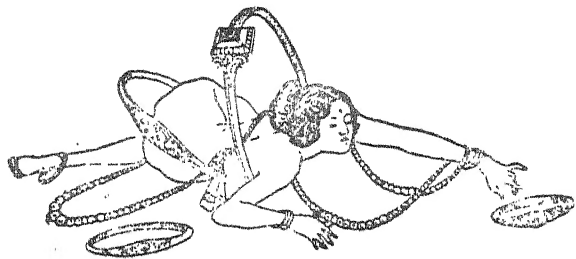
Record no. 449

35 mm microfilm

Image placement: IA IB IIB

Date filming began:

బ్రహ్మనందము.

Confidential
Subscribers Edition.

బ్రహ్మసందము.

•

బ్రహ్మసందశతకము

— గోపీనాథ వేంకటకవి.

రామావధూతితారావళి

— మాడభూషి వేంకటాచార్యుడు.

గణపతీయము

— చాళీసీసకవి.

శష్పవిజయము

— పోనాల్లి రామకృష్ణుడు.

శృంగారశతకము

— కోట విజయరాఘవనాయకుడు

•

1923.

సర్వస్వామ్య సంకలితము.]

[వెల య. 1-4-0.

Confidential: Subscribers' Edition.

ప్రకాశకుని విజ్ఞాపన .

అనందమే, యదార్థబ్రహ్మస్వరూప మనియెడి యుపనిషత్ప్రధాంత సారగ్రహణశీలు రగు తత్త్వజిజ్ఞాసువులకు, మే మీ యదనున నొనరించు కావ్యనివేదనము బ్రహ్మనందనసంధాయిగా నుపచరింపఁ గలదను నుత్సాహ వేశము మమ్ము జరితార్థుల నొనరించుచున్నది.

ద్రవిడకవిసార్వభౌముఁ డగుతిరువళువర్, తన నిబంధనమునందు, తృతీయ, చతుర్థ పురుషార్థముల నేకరాశిని జేర్చినాఁడు. ఆతని మతము, కామిగాక మోక్షకాముఁడు గాఁజాలఁడని: ఆతని యభిప్రాయముతో మేము పూర్ణముగ నేకీభవించుచు, మధురకవితాకాములకు, మోక్షలక్ష్మీకరావలంబన భాగ్యమునకు దోహదోపచారరీతుల, నీ బ్రహ్మనందము నం దుత్తమకావ్యరాజముల సంగ్రహించి సంకలన మొనర్చినారము. నిజమునకు, సత్కావ్యపఠనశ్రవణములన్న, వేంకటకవి నుడివినట్లు 'అరసి చూడ బ్రహ్మనంద మదియకాదె!'

ప్రత్యేకముగా గ్రంథారంభములందు భూమికాముఖమున, గ్రంథ ప్రశస్త్యమును, గ్రంథకారకల్పనాచారురిని బృథక్తయా గ్రథన మొనరించి యుండినను, సంగ్రహముగా బ్రవేశికయందు నుపక్రమణవాక్యముల కావ్య రసికులకు హెచ్చరికఁ దెలుపవలసినబాధ్యత యున్నదనుకొందుము.

అత్యుత్తమరీతిని, మృదుమంజుల శైలిని, నూటముప్పదిసీసములలో కామశాస్త్రసంప్రదాయములను గూలంకషముగా బ్రదర్శింపఁజాలిన పారమార్థికచింతనుఁడు, ఋషిత్వల్యజీవనుఁడు, వేంకటకవి: ఆతని కృతీయగు బ్రహ్మనందశతకము కావ్యకన్యలకు శిరోభూషణము. అందువలననే యుచిత సత్కారముగా నీ కావ్యసంగ్రహమునందు నిదియే యగ్రస్థానమాకరిమించినది. —సర్వతంత్రస్వతంత్రుడై 'నిరంకుశాఃకవయః' అను నారోక్షికి కవికాలంబున, నాధునికముగాగూడ నుదాహరణరూపములగు చర్యలతో మెలఁగిన వేంకటాచార్యుని 'రామావధూటితారావళి' గాథసంభోగశృంగార

ప్రశంసల విడియము నభినయించు, స్వీయనాయకులకు కర్ణపేయము గావించగలదు. — 'గణపతీయము' పురాణోచితమైన శైలీబంధమున గడు ప్రాడపాకమున, కాళిదాసుని భావనకు వ్యతిరేకరూపమున సుమాసురతవర్ణన మొనరించెడి రసవత్కావ్యఖండము. ఇయ్యది సమగ్రముగా లభింపమి మాకై న యాశాభంగమున జడువరులకును పాలుగలదు. — ఇంక 'శష్ప విజయము'; జగమెఱిగిన బ్రాహ్మణుడుగదా రామకృష్ణుడు. ఆతని కావ్యవాణి స్వీయమనోనుకూలభావనల మెఱుగులుదేతిన దీ రచనముననే గదా.

'శృంగారశతక' మగునటుల, పంచాశత్పద్యయుగశమును రచించిన విజయరాఘవుఁ డంతప్రాచీనుఁడు కాఁడుగాని, ప్రాచీనుల కెవ్విధమునను దీసిపోవఁజాల దీతనికవిత్వము. — అనేకములగుకృతులు, రాధాకృష్ణ విహారేతివృత్తము నవలంబనముగాగై కొని యసంఖ్యాకములగు గేయముల రచించి మిగుల బ్రఖ్యాతినందినవాఁడు. మధురనాయకరాజగు విజయరంగచోక్కభూపాలుఁడు రచించిన 'మదనార్ణవము' — తినఁబోవు వారికి దుచిమాపించినటుల పాఠకుల నుత్సుకులఁగావించి, ముందుప్రచురణమునకు మన్నననర్హించుటకై, యుదాహరణముగా నొకకథాభాగము మాత్రమే ప్రస్తుతము బ్రకటించుట కవకాశముగల్పించుకొనఁ గలిగినారము. మిగిలిన పదునాలుగుకథలును జమత్కృతయందు దీనికేమాత్రమును దీసిపోక, యొకదానికొకటి మిన్నగా జడువరుల నుజ్జూతలూఁగించి, బ్రహ్మానందసిద్ధినొడగూర్చు గలవనుట కీంచుకయు సందియముండదు.

మా గ్రంథమాలయందలి షష్ఠమప్రచురణమగు బ్రహ్మానందమును, పాఠకులుచితవిధంబున నాదరించి యెప్పటియటుల మమ్ముఁ బోత్సహించెద రని విశ్వసించు.

10-6-1923,

పుదుచ్చేరి.

విద్యద్విధేయుఁడు,
యస్. చిన్నయ్య.

క. శ్రీమానిసీ మనోహర

సోమాన్వయ జలధి పూర్ణ సోమ జితారి

స్తోమ సమిద్భిమ పరం

ధామ సుగుణజాల శ్రీమధనగోపాలా!*

— శ్రీరామభక్తుఁడగు భాగవతశిఖామణి కలలో గానుపించిన దేవుని యానతి మేఱకు, నవతారమూర్తిద్వయంబున కభేదాధ్యవసాయ సామరస్యంబున, యానుపూర్వం దొలఁగఁ దోగిసి, మదనగోపాలదేవునకుఁ దా రచించిన రామాయణంబును, ప్రభునానతిని సమర్పించి కృతార్థుండయ్యెను.

గోపీనాథ వేంకటకవి స్వగ్లోకవాసియై ముప్పది సంవత్సరములకు దాటదు. నైదిక బ్రాహ్మణుఁడు. నెల్లారిమండలము నందలి, కావలి తాలూకా, లక్ష్మీపుర మీతని కభిజనపదంబు. వేంకటలక్ష్మీ పద్మనాభుల, దాంపత్యఫలము. ♦ ఈతఁడు పదియారేడుల వాఁడై యుండఁగ నొకతఱి నృసింహస్వామి యుత్సవముం జూచుటకై సింహపురంబునుండి, వేదశైలంబునకుఁ జని, యచ్చట నొక యోగివరేణ్యుని యనుగ్రహముఁ బడసి మంత్రరాజమహిమంబున సకలవిద్యలును గరతలామలకంబులు గాఁగ, కావ్యసుమంబుల నాంధ్రవాణి నర్పించుటకు మొదలిడెను.

'మూలమున కన్యూనాతిరిక్తంబుగా నాదికావ్యంబు దెలుఁగున వ్రాయుద మన్న పూన్నిని దేవతానుగ్రహంబున నెఱవేర్చుకొని, కృతినాయకుం డెవ్వఁడు గానోపునని యాలోచన సేయుచున్న నెడఁ గలలో గానుపించిన దేవుని పల్కు లొదలఁ దాల్చి, యటులనే, రసికప్రభుండగు వెలుఁగోటి సర్వజ్ఞ కుమార యాచనరనాథుని ముగుదలను, రామా

* రామాయణ, ఆరణ్యపర్వము మొదటిపద్యము.

♦ శ్రీరామచంద్ర చరణారవింద మకరంద రసాస్వాదన తుంది లేందిదిరాయ మా గోపీనాథ కులపవిత్ర, కాండిన్యగోత్ర, పద్మనాభనూరి పుత్ర, విద్యాసాంద్ర వేంకటకపిండ ప్రణీతంబైన' — (రామాయణ గద్య)

యణంబును దన యిష్టదై వమునకు, లీలామూర్తి యగు కృష్ణున, కంజలితో గృతిగా నొసంగెను. అగ్రహారాది యథోచిత వివిధ సత్కారముల నంది, వేంకటకవి నాటినుండియు వేంకటగిరి సంస్థానముననే యునికిఁ గల్పించుకొనెను. పోషకుండగు మహారాజు మనవి సంగీకరించి, బహు వై వర్త మండలి 'శ్రీకృష్ణ జన్మ ఖండము' నెనిమిది యాశ్వాసములఁ బద్య కావ్యముగా దెలిగించెను. రామాయణమునకును, దీనికిని నొక్కరే కృతినాఘలు.

సర్వజ్ఞనాయని యనంతర మాతని కుమారుడు గోపాలకృష్ణ యాచేంద్రుని, యాస్థానమునఁ గూడ నీ విద్యత్కవికి విశేషసన్మానము లభించుచుండినది. ఆతని కోరికపై మాఘకవివిరచితమగు శిశుపాల వధమును దెనిగించెను. అది, క్రీ. శ. 1886 సం॥రమున నని, కవియే జెప్పికొని యున్నాడు. ఎవరి ప్రేరణయునూ లేకుండగనే స్వయముగ నీలోపున భగవద్గీతనుఁ గూడ దెలు గున వెలయింపఁ గల్గినాఁడు.

వంక లెన్నుటకు వలనుపడని యార్జుణీవన మర్యాదా చరణం డైననూ, పండిన వయసునందుఁ గుమారప్రభుని వినోదార్థము కళాశాస్త్ర ప్రసంగములకు నిధిగా బ్రహ్మనందశతకముఁ గూర్చినాఁడు. లోకుల దృష్టిలో నా రచనము వేంకటకవి యంతటి పుణ్యమూర్తి తలపెట్టవలసినది కా దనవలసి యుండిననూ, ప్రజ్ఞా పరిణత మూర్తియగు, సమ్మహ నీయునియెడ నది దొసఁగని తోచదు. 'ఇమ్మునుజేశ్వరాధము' లని గర్వించుటతోనే గ్రంథము మొదలిడిన పోతరా జంతటి వాడే, వేంకటగిరి ప్రభుని మెప్పించుటకై చిన్ననాఁటను చీకటిలో తప్పఁగా 'భోగినీ దండకము'ను జెప్పలేదా? వేంకటకవి విషయమున నంతటి ధౌర్యముఁ గూడ లేదే! ఆతఁడు ప్రభువులను కారణంబుమాలి నిరసింపఁ బూను కొనలేదు. వారి సమ్మానముల వలదని తోసివై వలేదు. అంతటి మాతృము, పోలిపెద్ది వేంకటాయామలవలె, రాజసక్రీడా వినోదములం దవుల్కొని నిష్ఠను మాపుకొనలేదు. పారదారి కాధికరణమును దన గ్రంథమునఁ జేర్చుకొనిన వాతాన్వయనునికింబలే నీ పరమపూజ్యునకుఁ గూ నెట్టి న్యూనతయూ గలుగరాదు.

మనకు లభించు శతకము లన్నిటిలో, 'బ్రహ్మనందశతకము' బోలినది గాని, చాిత్రాపాక రుచులలో, కైశికీరీతులలో నా కవిత్వము నతిక్రమించునది గాని, మఱియొక రచన గానరాదు. లావణ్యశతకము, భళిరకటివేల్పుశతకము, తాల్లపాకవారి కృతులు— ఇవన్నియు నుచ్చంఘల శృంగారోల్లసితంబు లయ్యునూ, నిటువలె శాస్త్రసూర్యుడల వెలయించి, పాఠకుల సుసువుగ కామాగమవేదులగా నొనర్పం గలుగు నవి కావు. ఈ శతకమునకు దీటుగునది మఱియొకటి లేదనుట యెంత మాత్రము సతిశయోక్తి కాజాలదు.

ఈ శతకము తెలుఁగునాట విశేషప్రచారంబు కలదిగా నుండినను నింతవరకును ముద్రణభాగ్యము నందుకొనకుండుట తెలుఁగుతల్లికి నవచార మైన దనవచ్చును. ఆనోట నానాటఁ బడి చివికి, పాఠములు మాఱి, పాదములు లోపములై కానంబడక పోవుచుండఁగా, శుభవృత్తి యే యొక్కచోట నేనిం దొరుకునన్న నాశయే నికఁ గొంతకాలంబున కడి యాన గావచ్చును.

మే మనేక వత్సరములనుండి ప్రయాస లెక్కింపక, 'బ్రహ్మనంద శతకము' బ్రతుల నెల్ల, లభించినంతవరకూ సమకూర్చుకొని, ప్రాంత భేదంబుల మూలంబునైన పాఠాంతరంబులు, జతజేసి— సక్రమముగఁ బరిష్కరింపఁ జేసి నిర్దుష్టముగ, నిదే మొదటిసారి ముద్రించుచున్నాము. గుణగోషములను రసజాలగు పాఠకు లారసికొందురు గాక.

కామగ్రంథమాలా కార్యస్థానము, } యస్. చిన్నయ్య.
పుదుచ్చేరి.

—ముద్రితమై, యంత వరకునూ ప్రచారములో నున్న గోసీనాథ రామాయణ మొకటి రెప్ప మిగిలిన కవికృతు లేవియూ నింతవరకును ముద్రణకు నోచుకొన లేదు.

శ్రీరస్తు.

బ్రహ్మనందశతకము.

- సీ. శీర్షిమించు యోగిందరిఁ నేవ్వేమై ఖలుల కగమ్యమై లోకైకశరమ్య మగుచుఁ
దనరార గోలోకమున రాసమండలి నభినవ క్రీడాగృహంబులందు
విరజా తటంబున ధిబృందావనంబున; గోగోపగోపికాకొట్టు కొలువ
వేడ్కతో నిత్యంబు విహరించు రాధికాకృష్ణ లాండొరులపై ధీతిపూర్వ
- గీ. కముగఁ బరగించు నవసుతాకలితపీక్షణములు, వారల ప్రియభాషణములు, సరస
1 బారరతులు వెల్గోటి కుమార యాచభూవరేంద్రు నజస్రంబుఁ బ్రోచుఁ గాత. 1
- సీ. పరిగుణశాలి సర్వజ్ఞకుమార యాచక్షమానాథుండు ధి సత్కృతా వి
శారదుం డొకనాఁడు ధి సంతోషమున గోపినాథ వేంకటకవిదానాథు నన్ను
రావించి మన్నించి ధి రమణ శ్రీకృష్ణునిఁ గోర్కెతోఁ గృతినాయకునిగఁ జేసి
యతని విహారంబు ధి లన్నియు శృంగారశతకంబు సేయుము ధి సరసఫణితి
- గీ. సరయ నానందపరిపూర్ణుఁడైన కృష్ణ చారుతర విషయానందసరణు లెల్ల
నవ్య మృదు వాగ్విభూతి వర్ణనము సేయు టరసిచూడ బ్రహ్మనంద ధి మదియకాదె.
- సీ. కామసంతృప్తుండు ధి గానివాఁ డితి మోక్షకామి గాఁ డను గాథ ధి గలిగియుండ
నది గాక సుగతభావనంద మరయ బ్రహ్మనందలేశందె ధి గాని వేఱు
గాదు కావున మీరు ధి గరిమతో మొదల శ్రీకృష్ణుండు పల్లవీశ్రీలఁ గూడి
చేసిన లీలావిశేషంబు లన్నియు శృంగారశతకంబుఁజేసి పీఠి
నవల తదుక్త గీతార్థసారం బంత సంగ్రహించి సమస్త సమృతముగ
- గీ. నొక్కశతకంబుఁ గావింపు ధి ముర్విలోన జేనియెడఁ బ్రీతిఁ గలవారు ధి దానిఁ జూచి
తెలిసి సౌఖ్యవారాంబుధి ధి జేలు చుందు రంచితముగ బ్రహ్మనంద ధి మదియకాదె.
- సీ. అని యిట్లు వికాతూహలాతిరేకంబున నాన తిచ్చిన యేను ధి హర్షమొంది
హరి హర బ్రహ్మల ధి నభిమతిఁ గావించి పద్మా శివా సరస్వతుల కెఱుగి

పా. 1. భావతతులు పా. 2. శతకంబుగాఁ జేయు

పా. 3. కాతుకాహ్లాద వేగంబున

- కరివత్తునకు నతిఁ ♦ గావించి వాల్మీకి సాత్యవతేయుల ♦ సంస్మరించి
కాళిదాసాది సత్కవులను గొనియాడి గరిమతో నాంధ్ర సత్కవులఁ దలఁచి
- గీ. రాధికా మాధవుల విహారంబు లన్ని పూని శృంగారశతకంబుఁ ♦ గా నొనర్తు
సరసులందరు విని చాల ♦ సంతసించు డనఘలార! బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 4
- సీ. గుణ దోషములు వర్ణగణములు శబ్దార్థపద్ధతుల్ గని యతి ♦ పొగిన బంధ
నియమంబు లెఱిగి యెన్నికకెక్కి మృదుమధుగోవులు గదియించి ♦ యుక్తభంగి
నతి విపులాధంబు ♦ మితవదంబులలోనఁ దెలియించి ముద్దుమాటలను గూర్చి
1 విరళార్థ సంయుక్త ♦ సరళ శబ్దంబులు పొసంగ నలంకృతుల్ ♦ పొందు పవచి
- గీ. రసము చిలుకంగ 2 వాచక ♦ రౌచికాది సప్తవిధ సత్కవీంద్రియ ♦ జాడ లెఱిగి
శౌరి లీలావిలాసముల్ ♦ సన్నుతింతు నరసి చూడ బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 5
- సీ. సచ్చిదానంద లక్షణ పరబ్రహ్మంబు మను విషయానంద ♦ ననుభవించ
దలఁచి తా గుణమయతనవుఁ గైకొని తనయోగమాయను రాధ ♦ గాగఁ జేసి
పరంగ బ్రహ్మాండంబు ♦ బయల కీర్తి డాడంబు గోళకము సృజించి ♦ కోరి తనను
కళలచే రాధికాకళలచే, గోప గోపికలను నిర్మించి ♦ నకలఁ డగుచు
- గీ. నందుఁ గ్రీడించె గానిచో ♦ నగుణుఁ డేల మోహనకిశోరయాపంబుఁ ♦ గొనఁగిఁ దాల్చి
నట్టి కృష్ణుని శృంగార ♦ మభినుతింతు నరసిచూడ బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 6
- సీ. ధరలోన మనుజు లంధఁడు మానుషానందమందు సదా సత్తు ♦ లగుట వలన
తాను మానుషరూపధారియై తగ మానుషానందమును వ్రీతి ♦ ననుభవించ
కరమర్థి తనదు శృంగారచారిత్ర ప్రపంచ మంతయు నాలంకించి చాల
మమర సా చ్ఛాది తౌషధ ఘటికా న్యాయమున నిహపర సౌఖ్య ♦ మనుభవించి
ధన్య తాటకు మహాధన్యండు గోలోకవాసియా కృష్ణండు ♦ భానుగ్రముగ
- గీ. కోరి బృందావనంబున ♦ గోపలంబునందు విహరింప, మధురలో ♦ నవతరించె
నట్టి శౌరి విలాసంబు ♦ నభినుతింతు నంచితముగ బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 7
- సీ. కడువేడ్క దేవతీగర్భంబున జనించి ప్రాకృత బాలుని ♦ పగిది, జ్ఞాన
వికసనంబులు లేక ♦ వెనఁబరాధీనుడై స్వోపచారముల్ ♦ సంగ్రహించు
టరయ 'నామాయ నా'యంతవానికె యగ్నితయును బరాధీనతయును గలుగఁ
జేయు సామర్థ్యంబుచే నొప్పు నట్టి ద' యని యెఱింగించుట ♦ కంటె గాక

- గీ. తలఁప నర్హజ్ఞునకు నజ్ఞతయును నర్హశక్తియుతునకు పారవశ్యంబు గలదె
యట్టి కృష్ణుని చరితంబు ♦ లభినుతింతు నతులమైన బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 8
- సీ. అరయ నెవ్వని పీఠ్యంబున విరజకుఁ బుట్టిన తనయు లేడ్చురును నప్త
వనరాసులై ♦ యెవ్వఁడు స్పష్టి గావించ రాధతోఁ గూడి నుగ్రతము నేయు
తటి మేనఁ బాడమిన ♦ తతఘర్మజలము బ్రహ్మాండముల్ నిండి యేకార్థవంబుఁ
గావించె నట్టి జగత్కర్త కృష్ణండు జనని దోయిటనిట ♦ స్పృహితుఁడగుచు
- గీ. భక్తమక్యతోపచారంబు ♦ స్వల్పమైన నదియె సంతృప్తికర మని ♦ యన్నమాట
సత్యముగ జేసె నవ్విభు ♦ సన్నుతింతు ననుపమాన బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 9
- సీ. దాటరాని భవాద్ధి ♦ దరియించుటకు తనగవ్య పాదాబ్జ మృంద పాన
మదియ ముఖ్యోపాయ ♦ మనియు నాత్మీయాంగములలోనఁ దలపోయ ♦ మోక్షలక్ష్మి
కంఘ్రులే దుచ్యంబు ♦ లనియును భక్తులకెఱిగించుటకె కాక ♦ యింపు మెఱయ
బంగారు తొట్లలో ♦ బవళించి కరముల చరణంబు వదనకంజమునఁ జేర్చి
- గీ. మొనసి యంగువృత్త మానుట ♦ జననిపాలఁ దనివిదీఱక గాదట్టి ♦ యనఘమూర్తి
రవ్యలీలావిలాస వర్ణన మొనర్తు నరసి చూడ బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 10
- సీ. పశువులు శిశువులు ♦ పణులు గానరసంబు నెఱుంగుదు రను వాక్య మెఱుకపరుప
గానంబు సర్వ దుఃఖంబుల నడచి జడంబుల కైన సుఖంబు నొసంగు
ననునది ప్రకటింప ♦ నదిగాక, తా సామగానలోలుం డను ♦ గాధ తధ్య
మొనరింప జనయిత్రి ♦ యెఱుపైన చికిరిబంగరు తొట్లలో నుంచి ♦ కమ్రఫణితి
- గీ. పాట పాడుచు నూఁచినఁ ♦ బవ్నళించి నేత్రముల మోడ్చి సుఖలీల ♦ నిద్ర బోయె
నట్టి శౌరి విలాసంబు ♦ లభినుతింతు నరసిచూడ బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 11
- సీ. వ్రేవల్లెలో నున్న ♦ గోపాలకుల నెల్ల నాధ్యులఁ గావించు ♦ నని తలంచి
పుడమి నకారణంబుగ సిరి నొవఁగిన నస్మదుక్తి విగోడమగును గాన
నెట్లులైన వీరి సామ్యించుక యైనను మెనవి సౌభాగ్యంబు ♦ నొనఁగుటొప్పు
నని వారి సదనంబులందున్న వెన్నయు పాలు మ్రుచ్చిలి మెక్కి ♦ భాగ్య మొనఁగె
- గీ. నల కుచేలుండు గొనితెచ్చి ♦ నట్టి యటుకు లాడిసిగొని తిని యైశ్వర్య ♦ మొనఁగలేదె
యట్టి కృష్ణుని శృంగార ♦ మభినుతింతు నరసిచూడ బ్రహ్మనంద మదియ కాదె. 12
- సీ. తన భక్తి ననిశంబు ♦ గొనియాడు వారి కెప్పగిది నధీనుఁడ ♦ నగుచు ననెడు
భావంబు తెల్లంబుఁ ♦ గావించుటకు ట్లోల కరమర్థి తల్లిచేఁ ♦ గలువడియె

- గానిచో యఘటన ♦ ఘటనా పటియ్యసి యగు తన మాయచే ♦ జగము లన్ని
కర్మవశంబున ♦ గదలకుండగఁ గట్టివైచిన యా పరబ్రహ్మ మేల
- గీ. యబల యగు తల్లిచే ట్లోల ♦ నట్లు కట్టుబడియె నది చాల యనుకంపవలన గాదె
యట్టి పరమేశు చారిత్ర ♦ మభినుతింతు నరసిచూడ బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 13
- సీ. అవని గో బ్రాహ్మణు ♦ లనుచు విపులకన్న గోవుల మొదటఁ జేర్కొనుట వలన
నావులు విపుల ♦ కన్నఁ బ్రాశస్త్యంబు గాంచిన వనియు నుత్కంఠతోడ
గోప్రదక్షిణమున ♦ భూప్రదక్షిణబాత ఫల మబ్బిననియు నీభావ మర్థి
నెల్లమానవులప ♦ తెల్లంబు గావించుటకు కూర్చి గోపబాధకులఁగూడి
- గీ. ప్రేమనిూట బ్లందారణ ♦ సీమయందు పసుల చుట్టును దిగుఁగుచు ♦ కనవుమేమె
నట్టికౌరి విలాసంబు ♦ లభినుతింతు నంచితముగ బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 14
- సీ. అనిశంబు తన్ను నమ్మినవారి యపమృత్యు కాలమృత్యువుల గోగములఁ బాపి
యఖిలాపదలడంచి ♦ యాపన్ని వారకుం డనుమాట నిజమునేయంగఁ దలఁచి
యఘదైత్య వదనంబునందు కాళీయహృదాంబు పానమున నీతైన గోప
బాల గో గోవత్సజాలంబులను సుధామయ వీక్షణంబులఁచునఁగజేసె
నంతియ గానిచో ♦ నట్టి యాపద వారికేయెడ లేకుండఁ జేయలేడె
- గీ. కర్మమును దాటఁ గాదను ♦ గాధ యితరజనములకె కాక నిజభక్తజనులఁజేర
దనుట నిజము జేసిన హరి ♦ నభినుతింతు నరసి చూడ బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 15
- సీ. హరి హర విఘ్నలు విఘ్నాంశసంఘాతులై నను తన యోగమాయను తరింప
లేరను యర్థంబు ♦ వారక వివిధ కారణములు లేకనే ♦ ప్రజకుమార
వత్సరూపంబులు ♦ పరుసతో సృజించినట్లు విశ్వంబు నేపార సృష్టి
గావించు పటశక్తి ♦ గలదను నర్థంబు క్షీతిలోనఁ బ్రకటింపఁ జేయుటకును
- గీ. అజుండు డాచిన బాల వత్సాకృతుల ధరించి యొడయెడు మందలో ♦ సంచరించె
నట్టి కృష్ణుని శుభలీల ♦ నభినుతింతు నమితమైన బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 16
- సీ. ఏచేటఁ గావించు ♦ నింద్రయాగమునకు సమకూర్చిన పదార్థజాతమెల్ల
తనమాట నమ్మి శృంగునకు నొసంగక యచలాకృతి ధరించి ♦ నట్టి తనకు
నిచ్చినందున నిష్ఠఁ రేఁద్రుని వలన గల్గిన యుపద్రవ మణఁగింపఁ గేల
గోవర్ధన నగంబు ♦ గోక్కెలో నెత్తి గోగోప గోపికలను ♦ గూర్చి బోచి

- గీ. దైవతాంతరముల వీడి ♦ తనుభజించునతని రక్షింతుననుచు తా ♦ నన్నమాట
సత్యముగ జేసె నద్దేవు ♦ సన్నుతింతు నంచితముగ బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 17
- సీ. ధరలోనఁ దా నవృతాత మొందెడు వేళ తన యోగమాయఁ గొన్నిని సమస్త
జనులకు కామదాయనివయి యుండెదవీవు నిన్ను జనంబులెల్ల పెక్కు
నామధేయంబుల ♦ నయముతోఁ గొలిచెదరని ప్రీతి నిచ్చిన ♦ ఘనవరమున
కనుగుణంబుగను కాత్యాయనిపూజలు చేయుగోపాలక ♦ స్త్రీల చేల
ములు గొనుటది వారు ♦ జలములో నగ్నలై స్నానంబు చేయు ధోవము నడంచి
తనకర్ణి మొక్కించుకొని వారి ప్రేతము నువ్రతము నేయుటకె కాకతులితముగ
ద్రాపడిదేవి తన్ ♦ దలఁచిన మాత్రాన నెక్కువస్త్రములు కల్పించి యిచ్చి
- గీ. నట్టి దివ్యప్రభావున ♦ కంబరములు లేక కాదు కామాసక్తి ♦ లీలఁగాదు
అట్టి యోగీశ్వరేశ్వరు ♦ నాదిదేవు నభినుతింతు బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 18
- సీ. నూనూగుమీసాల ♦ నూత్నయావనుండును నలువొప్ప మధురగాఢంబు సేయు
పురుషుండు తరుణుల ♦ కరయ వల్లభుఁ డంచు పలుమాటలు జేదంబు ♦ బుకు నడువు
నిజము నేయుటకు దా ♦ నిత్య కైశోర సుందర విగ్రహము దాల్చి ♦ సగళ భంగి
భువన మోహనముగా ♦ మురళీ నివాదంబునేయుచు గోపికాస్త్రీల కెల్ల
- గీ. వలపు వుట్టించి మోపించి ♦ వారి తనదుకడకు రతికాంక్షఁ జనుడేరఁగా నెనర్చు
నట్టి కృష్ణుని చరితంబు ♦ నభినుతింతు నంచితముగ బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 19
- సీ. తార్యతిగ్రము మురఃతక్రియాద్విపకసామాగ్రి యని గోపసతులఁ గూడి
రాసోత్సవము జేసెఁగరహిగోపికల కందఱకు నన్ని హరిశోరములు దాల్చి
మించి సంక్రిడఁ గావించి దా యోగీశ్వరేశ్వరత్వము నర్థి ♦ నెఱుకపఱచె
నేకకాలమున ననేక టూపములతో గోక్కెత్తీట ననేకగోపికలకు
- గీ. వేడ్క నిధువన తృప్తిఁ గావించి తనదునర్వ సమతయుఁ డెలిపె నాశ్చర్య ఫణితి
నట్టి రసికాగ్రిణి విలాస ♦ మభినుతింతు మదిఁదలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 20
- సీ. లీల బ్రహ్మనంద ♦ లేశసన్నిభ రత్నక్రీడాసుఖంబు లౌకిక సుఖంబు
లందు ముఖ్యం బని ♦ యనుభవసిద్ధంబుగా నెఱింగి జనంబు ♦ దానిమోద
నమనస్కన్ధిచే ♦ ననుభవింపఁగ నర్హమైన బ్రహ్మనంద ♦ మాతృలోన
నూహించి తెగు యత్ను ♦ మొనరించి కృతకృత్యులౌ కనేక గోపాంగనలను

గీ. గూడి గోలోక మందు గోకులమునందు వేడుకలుమీఱ నిధువనశ్రీడ సలిపె
నట్టి కృష్ణుని శృంగార మభినుతిరచ నంచితముగ బ్రహ్మనంద మదియ కాదె. 21

సీ. 1రణము గావించ నొల్లక విషాదంబు నొందిన యర్జునుని నిమిత్తీకరించి
సర్వోపనిష దర్థసారభూతంబు సద్యోముక్తిదము మహాయోగా వేద్య
మైన గీతాశాస్త్ర మత్యంత కరుణచే కర ముపదేసించుటరసిచూడ
భావి కాల జనంబుభవబంధముల బాసి దోడ్తోడ్ ముక్తి నెంచుటకు గాదె

గీ. యట్టి కంసారి సృష్టిరక్షాంతకారి భవన హితకారి గోపికామోహకారి
శౌరి లీలావిలాసము లన్నియును నతులమైన బ్రహ్మనంద మదియ కాదె 22

సీ. అంతిమస్మృతి తనయందు గల్గుట జేసి చేదీశ కంస మురారులకును
సతతంబు భావించుకతన గోపికలకు నల నందునకు యశోదాదులకును
నకలధర్మంబులు చాలించి శరణంబునందిన విజ యోధానాదులకును
మోక్ష మొనంగుట మొనసి గీతోక్తులు నిజము నేయుటకును నిఖిల సమత

గీ. దవిలి లోకహితార్థమే యవతరించె నుర్వి ననునది తెలియ జేయుటకు గాదె
యట్టి చారిలీల లన్నియు నభినుతింతు నార్యులార! బ్రహ్మనంద మదియ కాదె. 23

సీ. మధురలో నుండి యమృతాధవుం డొకనాడు వ్రేపల్లెలో నున్న గోపికలను
రాధను యిళనును రతిరహస్యంబులు వారల లీలావిహారములను
రాసోత్సవంబు జలక్రిడలను మఱి వారల సర్మసంభాషణములు
మనమున దలపోసి మమత నిల్పంగలేక యేకాంతసీమకనింపు మెఱయ

గీ. నుద్ధవుని వేగ రావించి యుత్సుకమున నతనితో నెయ్యమున బల్కినట్టి శౌరి
విప్రలంభ శృంగారంబు విస్తరింతు నరసిచూడ బ్రహ్మనంద మదియ కాదె 24

సీ. ఒనర పిన్నటనాట నుండియు నా సోయగము, శతత్వాది భావములు జూచి
నను గూడి కీడింపఁబనిబూని వనిత లింహసంగ కాత్యాయనీపూజ సలిపి
వరములు వడసి యవ్వల శరద్రజని వనంబులో మద్యేణునాదము విని
పతి సుతాదుల వీడి బాళితో నావద్దకరుదెంచి యే నీజులూడ వగలు

గీ. మీఱ బ్రతుకాన మాని కన్నీరు గార నన్ను సమిత్తి మన్న మాతెన్నుకొనిన
జాలి యగుచున్న దట్టి యోషల వలపులు మది దలంప బ్రహ్మనంద మదియ కాదె

పా. 1. అని నేయనొల్లక నతిదుఃఖ మందు నర్జునుని దా హేతుభూతునిగ

సీ. ఉత్సుకత్వమున నొన్నకనాడు పైకొన్న చెలికి లో మెండింపువలన మిగుల
పౌఖ్యరూపక పరిశ్రమము బాటిలఁ జేయ తాళలేనని యది తత్తలమున
నక్కున వ్రాలి దా మొక్కుచు కళనింప గమకింప నది చూచి కరములేను
బలు పిఱుందులకు లంకెలు వైచి చంద్రనాడికి రావుఁ జేయఁ దప్పక తనంత

గీ. చిలుచిలు మటంచు గళ జాఱఁ జిక్కినీనదక్కితిని యింక నన్ను గడల్ప తుండు
మనుచుబతిమాలుకొన్న యవ్వనిత పూయలుమది దలంప బ్రహ్మనంద మదియ కాదె

సీ. సమబంధ మొనరించు సమయంబునను పీఠంగళ లంటి చూచుకంబులు స్పృశించి
మొనసి పాదాంగుష్ఠములు మోపి పై కుబ్జి కాయజచ్చత్ర సంఘర్షణంబు
గారతిక్రియ నల్పఁ గనుగొని యిది యేమియాతురం బింతలో నకట తృప్తి
గావించుటకు నీవు గమకించెద వటంచు కున్నీవు చేసి నాకోక్కె తీర

గీ. రతి యొనర్చిన పిదప నీలాటి పనులు నేయఁదగు గాని యిప్పుడే నేయఁదగునె?
యనుచు ననువేడుకొన్న యవ్వనిత సొంపు మదిదలంప బ్రహ్మనంద మదియ కాదె.

సీ. నుదతి యొకర్లు నే నెదురుగాగూర్చుండి మొనసి చేతులు వెన్న మోపి యుబికి
తగరుతాఁగుల కొంతతడవు మెప్పులుగాంచి యట మేహనమున నే నబ్జనాడి
మీఱుచు మొనఁకుట మెలఁత చన్మీనలు చక్కంగ నొక్కిరసనచే గదలఁ జేసి
యవ్వల కెమ్మోవి నానుచు చూచుకంబులు కరంబుల నంటి కళలురేచ

గీ. కదలనీయక చేత లింగంబు బట్టి కమలశరు డొలికను కఠోరముగ నూచి
కళను చిలచిలమని ప్రమృఁగిలంగ జేసి పరవశత్వము నొందిన పడఁతి సొగసు
మది దలంప బ్రహ్మనంద మదియ కాదె. 28

సీ. మునుకొని గోబంధమున నేను గూడిన నాతి వాస్తవము లుర్వి నూతఁ జేసి
కొని యెదు రొత్తుచుఁ దన నితంబము నెత్తి రహి నిర్వి పవన పూరణము చేత
మరుగేహమున తరతర యను నాదంబువెడల నే నవ్విన ప్రిడనొంది
తడయక లేవ నంతకు కిక్కిమన తలవంచి యూరులు బిగియించి కదల

గీ. కున్న గనుగొని దాని చెయ్యొడిసిపట్టి పాలుపుమీఱంగ విరుల పొన్నునకుఁ దీసి
కలసి హాయి యొనర్చిన క్రమములన్ని మది దలంప బ్రహ్మనంద మదియ కాదె. 29

సీ. తరుణి యొక్కతె నేను దిబ్బనాళ్లతటి నలంకారము గావించి కాకుమున
వేడుక చూడంగ వెడలునప్పుడు రతిగావించ మనసైన గలయుటకు ను

పాయ మూహించి నైఃపథ్యంబుఁ జెడకుండ నొక కంబ మూనుకయుంటి నేను
పడఁతి నా తొడలపైఁ ♦ పదము లుంచి కరాబ్జములు నాదు మెడకు లంఘింతు ఘటించి
గీ. యేను చేతుల తన నడుమెత్తి పట్టుకొన నగారూఢమునఁ గూడి ♦ కోర్కె మీఱ
తనమనసు దీర్చుకొన్నట్టిదాని సొబగు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనందఁమదియె కాదె. 30

సీ. పూఁబోడి యొక్కతె ♦ పురుషాయితమున నీదగు శక్తిఁ జూతునాయనుచు లేచి
చెలఁగి పైకెక్కి బస్మీలు చేయఁగ సుక్కమాటు నే వంచించి ♦ మీఱె తొలఁగ
నిడిన వంకర దిద్ది ♦ యెడనెడ నవ్వుచు నభిముఖంబుగ నుండి ♦ యంతమీఁద
ఘటచక్రముగ నది ♦ కడువేడ్కఁ జివ్వున తొలఁగి పోవీక తెఱ్ఱలకుఁ దిరిగి

గీ. కొంతసేపు రమించి దా ♦ నంతమీఁద మఱల నెదురుగ దిరిగి సమంబు గాఁగ
సుఖము గలుగంగఁ జేసిన ♦ సొంపుపెంపు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె.

సీ. గ్రామ్యబంధమున నే ♦ రతిసేయ నిది జాతనముగా దిఁక నీవు ♦ వెనుకఁ దిరిగి
నేర్పునఁ గీర్తింప ♦ నిను మెచ్చుకొందునోయనఁగ నే నారీతి ♦ వెనుక దిరిగి
యరమును వంచించి ♦ యొప్పుగా దాని పిఱుండుల పై కొచ్చి ♦ యందమలర
సరి జేసి సురతంబు ♦ సలిపిన “భళిర! నీయట్టి విదగ్ధుని ♦ నవని నెందు

గీ. నెఱుంగ నింక నమంబుగాఁదిరిగి కేళినఱుపు” మన నట్లు జేసి యాఁచెలికి తృప్తిఁ
గలుగఁ జేసిన నాఁటి కోమలి నుఖంబు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె.

సీ. ఎలనాగయును నేను ♦ నిలుపుటద్దములలో సాగసుగా నొకనాఁడు ♦ చూచుకొనుచు
పెక్కుబంధంబులఁ ♦ బెనఁగొని కీర్తిించి యలసటఁ గొని సరికళలు విడిచి
వడునఁ గూర్చుండి యొండ్రియల చెమ్మట లార్చుకొనుచు “కళా విసర్జన మొనర్చు
టకు నిల్చుకొనుట కెంతయు సమర్థులమైన మనకు నిర్వరకె సామ్యంబు గాని

గీ. కళలు రతిజేళ తమ యిచ్చ ♦ కొలఁది విడువనాగిస నేర్పు లేని వా ♦ రఘనిరసిక
తములే?” యని లేమయన్న యంధంపుమాట మదిఁదలంప బ్రహ్మనందఁమదియె కాదె.

సీ. ప్రణయకోపమున నే ♦ బవళింప డగ్గఱముద్దాడ ‘నాల్పాలు ♦ పొమ్మ’ టంచు
విడలించి వైచిన ♦ ‘విడతునా’ యని మీనములు దువ్వి పైఁబడి ♦ కలియరాగ
నటు నిటు దప్పింప ♦ పటభూషణము లూడ్చి జట్టిపోరాటంబు ♦ నలుపుటపీను
వదలక నైవ్రాలి ♦ కదలకుండఁగఁ బట్టి మకరధ్వజముఁ గొని ♦ మరునియింటఁ

గీ. జూనిపి పొలిండ్లు నా యెడఁనునిచి యదిమి కాఁగిటు బిగించి కెమ్మావి ♦ కంద నొక్కి
తనిసి తనియించినట్టి చంధంబులన్ని మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 34

సీ. ఏనొక్కనాఁటి రే ♦ యేమి గావించునొకలిక చూత మటంచు ♦ బలుకకున్న
బహు చమత్కారముల్ ♦ బచరించి యంతకు నే బ్రసన్నుడఁ గామి ♦ నిశ్చయించి
తమిఁ జూపి ‘యంత నిర్గయంఁడ వైతి విడలే? యేమి నేయుదు నింక’ ♦ నీవు మున్ను
తెలిసిన తెఱఁగునఁ ♦ దృష్టిసొందెద’ నని మరునింట బహునాడిచక్ర మిందు

గీ. నాడి మన్మథచ్చత్రంబు ♦ గూడ విూటి మెదపి కదలించి కళ జార ♦ గదిసి నన్ను
కాఁగిటు గది ఁచినట్టి భోగక్రమంబు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 35

సీ. నలు నొప్పు నొకనాఁడు ♦ నాగరంబున నేను బెనఁగడి తటి ‘నాదు ♦ వింత నీవు
కను’ మని చిఱునవ్వు ♦ గదురంగ కడు పక్కఱించి యూపిరి బిగియించి చాల
ముక్కుచు మరుగేహమున నున్న లింగంబుచేత నా శేష మఁచెరువు గాఁగ
మెడ బట్టి ద్రోచినవడువున బయలకుఁద్రోచిన వెఱుంగందిఁచూచుచుండ
యోనికవాటంబు ♦ నొయ్యన బంధించి ‘యది గట్టితనము గాఁదింక నీదు
ఘనతఁ జూతము గూడు’ ♦ మన రోసమున శక్తిజూపి మెండిన యది ♦ జూరకయున్న

గీ. హేళనము జేసి పదపడి ♦ కృప చెలంగ క్రీడ కవకాళ మొసంగ నేఁగూడి యప్పు
డనుభవించిన నుతత సంజనిత సుఖము మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 36

సీ. ఒక కాముకియును నే ♦ నొక్కనాఁడే నెక్కుడే నెక్కుడే దనికర ♦ మేపుఁ జూప
సరి తారనితి క్రీడ ♦ నలుపువో నాకు యుందుగ కళ జాతిన ♦ మగువ నవ్వు
‘యంత మాత్రమునకే ♦ యేల నవ్వెద’ వని నేను గ్రమ్మరఁ గూడి ♦ దాని కళమ
వెన పిడఁగాఁ జేయ ♦ నినుమంత తాళు’ మటన్న నే నవ్విస ♦ నవ్వెలింది
‘నీ కెట్లా నా కట్లు ♦ నిలిపి కూడు’ మన్న నే నట్లు గావంప ♦ నిలుల రోస
మలర రే యంతయు ♦ గలసి “పూఁడునకు తొర యైన నాపుత్తు ♦ అరయ నధిక
గీ. మతివ కావర్తు లవి తక్కువైన చిగపతనము గలిగిండు గావునఁ ♦ దలంప తుల్య”
మనుచు సరసోక్తు లాడు కొన్నట్టి విధము మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద మదియె కాదె.

సీ. పరికియ తోడఁ బల్కరుఁ గూడుటకు విడంబనము గల్గిమి నేను ♦ ప్రథమ సురత
మందె జాగుగ జేసి ♦ యతివకు కళ జాఱజేయు సుపాయంబు ♦ చింతఁజేసి

కూడుచు నిల్చి శక్తుచములు చుంబించి మఱి నేయు చేమేమె ధ మాటలకును
బెట్టుచు పగదానిఁదిట్టుచు “కొమ్మ! నీసౌందర్య మెంతని సన్నుతెంతు”
ననుచు నీ యొడలు మెల్లనఁ జూడ నిమ్మని యొలుపుగాఁ జూచుచు ధ మఱలఁ గూడి
వెడలించి దానిపైఁ బెట్టి తిట్టుచు గూడుచును వెన్న కటు దీసి ధ వనజనేత్ర
గీ. యీఁకై పోటులు గనుమఁచు ధ నిట్లు లేనివ్యాజముల నిల్చి నిల్పఁగా ధ వలసినట్లు
జేసి చెలి కళ జారఁ జేసినవిధంబు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ధ మదియ కాదె. 38

సీ. చిటుతప్రాయమున నే ధ నెఱతనం బెఱుగఁక చతురతతోఁ గూడి ధ చనువు మీఱ
నది చెంపఁ గొట్టుచు ధ నటు గోరు బెట్టుచు వెఱపుఁ దెల్పుచు తొడఁ బెల్లమిడుచు
“తఱి యయ్యె విడువంగఁ ధ దగ ద”ని వేడుచు “నింతయే నీ శక్తి? ధ యింక విడుపు
మ”నుచు దా కరమున ధ నది బట్టి జొన్నుచు కాఁగిటు బిగియించి ధ గారవించి
మొనవంట నొక్కచు ధ మునుకొని శ్రమముచే నవమానముల కళ ధ నాఁగికొనుచు
గీ. మొనసి యెడ నెడఁ బురికొల్పుకొనుచు గూడి సమత నిరువుర కేకకాఁలమున కళలు
జాఱఁ జేసిన చెలి చమఁ త్రాగ్రములను మదిఁ తలంప బ్రహ్మనంద ధ మదియ కాదె 39

సీ. మఱి యొక్కనాఁడు నే ధ మక్కువ నొకదాని స్మరశాస్త్ర నిగదితఁ స్థానములను
చుంబనం బొనరించి ధ శృంగిబేరంబు చుంబనము జేయుచు లోని ధ కొనర నూపి
రక్కింప గుఱ్ఱుని ధ యొక్క నాదము బాట్టు నే నవ్వ సిగ్గుచే నెలఁత లేవ
“తొలఁగితి వే? మ”న్న ధ తెలియక ననుమానపడి చీరకొంగున ధ దుడిచిచూడ
నా తమ్మలపురంగు ధ నలుపుగాఁ గనుపింప చెఱఁగు మాసినదని ధ చెలియ తొలఁగి
గీ. శిరము వాంచిన తత్త్వంబుఁ ధ దెలియఁ జెప్పి తల్పచునఁజేర్చి కూడి యింద్రురము సౌధ్య
మంది ముదమున నవ్వుకొన్నట్టి విధము మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ధ మదియ కాదె.

సీ. పడఁతి నేనును గతఁవసనులమై లేచి మార యుద్ధమునకుఁ ధ దారసిల్లి
కలబడి పోరి నే ధ కాలడ్డమిడి దాని బడదోచి వైనెక్క ధ చదముచేత
తొలఁగఁ ద్రోయుచు నది ధ తోడ్తోడ వైకొని మదియఁ బట్టిన నేను ధ కొప్పు లాగి
పొర్లించి కూడరా ధ పోటు దప్పించుక కాళ్లు కత్తెరవేసి ధ గరిత ముందు
కొగి నిగ్గి వైకి లేవఁగఁ బోవ తొమ్ములబట్టి నే పడదోచి ధ వైకి నెక్కి
యదిమి పట్టిన వేగ ధ నదియు నా సిగఁ బట్టియాడ్చి చెక్కులు గొట్టి యేపుమీఱ
పక్కకు పొర్లించి ధ వైకెక్కి చేత లింగము బట్టి నను చాల ధ గాసిపఱచి

గీ. తరుణి నొప్పించి యొప్పించి ధ తానుగూడ ‘నబల నబలాయె’ నంచు నే ధ నభినుతంప
నాతి యుప్పొంగి చేసిన ధ నాటి రతులు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ధ మదియ కాదె.
సీ. వగలాఁడి వగరుచే ధ బిగువు గల్గఁగ జేసికొని రాగ నే జొన్ని ధ వనితఁ జూచి
వగరుచేత ధవంత ధ బిగువుండు నొక్కింతచెమ్మగిల్లిన నది ధ యిమ్ముఁ జూపు
రతిలోనఁ దగ నిద్దఁజుకును మంటని జూపి బిగువుకు నే నొక్క ధ వెరవుఁ జెప్ప
సక్తిద్యయము జేర్చి ధ సాచుక పవళింప నిరుదెస కాళ్లించి ధ యేను మీఁదఁ
గీ. జేరికూడి బిగువుఁ జూపి ధ ‘చెలియ సంవృతోరుబంధం బిది’ యటన్న ధ ‘నార వింత
నేర్పితి వ’టంచు మెచ్చిన ధ నెలఁత మాట మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ధ మదియ కాదె.

సీ. అతివ యొకర్లు నే ధ నన్యోన్య పాదముల్ ప్రక్కను దల లుంచి ధ పవ్వళించి
యెదురుగాఁ దిరిగి మే ధ మెడమకాళ్లు సాచి తలగడల్ చేసి క్రింఁచులకు వామ
కరములు సాచి వైకాళ్ల సందులకుఁ బోనిచ్చి కొంచెము వంచి ధ యిలను పదము
లానించి దక్షిణఁహస్తంబు లటు మోడ్చి పృథవిపై మోపి యొక్కింత యుబికి
సరిఁ జేసి నెనఁ జొన్ని ధ జాటిపోకుండ ఖబద్దారుగా వింత ధ పరిధవిల్ల
గీ. చెలువు మీఱంగఁ గూడి ఖఃషీని జెంది “నీవె సరి! నీవె సరి!” యని ధ నేర్పు మీఱ
యిరువురము మెచ్చుకొన్న యాఁ నెఱతనంబు మదిఁదలంప బ్రహ్మనంద ధ మదియ కాదె

సీ. ఒకరాత్రి నేను దర్పకయుద్ధమున లెక్కసలుపుచు ఘడియలు ధ జరిపి నిలిపి
జాములు వెడలించ ధ సరి నాకు సంతుష్టిగావన్న చెలి నన్నుఁ ధ గాంచి “మందు
మహిమయో! మఱి మణిఁమంత్రంబులోఁ లేక తంత్రమో! యీవింత ధ ధరణి నెందుఁ
గన్నది విన్నది ధ గాదింక తాళలేన”ని యొక్కచే పాద ధ మవలిచేత

గీ. చుబుకమునుబట్టి ప్రార్థింపఁ ధ జూచి కళనుతక్షణ మెడింప ‘నూర్వ లేతమృగడవ’ని
వనిత కాబాసుగిరి యొసంఘిన పసందు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ధ మదియ కాదె 44

సీ. పడఁతిని యొక నాఁడు ధ పరిహసించఁ దలంచి సమరతిఁ జేయుచు ధ శిఱము నిలిపి
లలి తర్జనీ మధ్యముల లోని కటు జొన్ని యూర్వ భాగంబున ధ నన్న సలిల
నాడిక కదలించి ధ నలువొప్పు ముందుకుసారి నెయింజేలు ధ జాఱ నవ్వి
‘తోయజానన లిట్లా ధ నేయుదురా?’ యని పరిహసించఁగ వక్త్రపంకజంబు
గీ. చిన్నబోవ దిగ్గన లేచి ధ చీర ముడిచి “యార యిది యేమి యాగడ” ధ మంచు కలశ
మొందుకొని సందునకుఁ బోయి నట్టి పర్యాయలు మదిఁదలంప బ్రహ్మనంద ధ మదియ కాదె.

సీ. మఱి యొకనాఁడు సమర్థ ప్రాయముదాని మొలకచన్నులు గల ♦ మద్దులాడి
నెలమితో ధలదానముల సొమ్ములను మేలిమాటల చేష్టల ♦ మరులు కొలిపి
విరుల శయ్యకుఁ దార్చి ♦ వివృతోరు బంధక్రమంబున సారెకు ♦ మరునిసిడము
దగిలించి చెమ్మగొల్లంగఁ జేసి లోని కంగుళిఁ జొన్ని సులభంబు ♦ దెలియబఱచి
వెన మేహనముమీడి ♦ ముసుగు ముందటికటుబోఁద్రోచి జొనిపినముసుకు ప్రక్క
లాని నెన్నకు రాగ ♦ నది ముందఱకుఁ బోవ కెప్పున నొప్పిచే ♦ కేక వేయ
గీ. కదలకుండఁగఁ బట్టి యొకలికి! యింక నొప్పి లేదని యభయంబు ♦ జెప్పి చెప్పి
కలిసి యభ్యాస పఱచిన ♦ కాశలంబు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 48

సీ. పచ్చి పతాని రూపముఁ దార్చి కైనేసి తెచ్చిన నెలలేని ♦ తేజ నెక్కి
బాజి భావా వుదాన్ ♦ వరుస నడువంజేసి చెలికాండ్లు వెంబడిఁ జేరి “యార
శాబాస”నంగ నే ♦ స్వారి బోవఁగ నొక్కయవతి దా కిటికిలనుండి చూచి
కడు మోహమున ‘నాదుకడకిపు డేతెంచి యొకమాట విని బోవుటాహ్వా’ ననుచు
కబురు పంపిన నేను ♦ కడు నేడ్వఁ బోయిన పైబడి కాంగిటుఁ ♦ బట్టి నిలిచి
క్రీడఁ గావించి ముద్దాడి 1 బాళినిగొని దృష్టి దాకునొ యంచు ♦ తిరుగ నెల వొ
గీ. సంగి ‘యల దాని వీధికి ♦ జనఁగ నింకవలదు సామి నాయొద్దకే ♦ వచ్చుచుండు’
మనుచు జవ్వని ప్రార్థించి నట్టి నెనరు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 47

సీ. పరఁగ హిందుస్థాని ♦ దిరిసు వేసుక జరీతాజు ధరించి యోకా జెలంగ
చాటగా నాల్గు తేజీలఁ బూన్చిన రథమెక్కి నా చెలికాని ♦ యెదుర నుంచు
కొవి రాత్రి చేసిన ♦ పనులన్నియును జెప్పుకొనుచు నే రా హర్యక్ష ♦ మొనర నెక్కి
కనుగొని యొక తన్ని ♦ కళ చెఱుక్కున లోనకలకబాఱి చెమర్చి ♦ నిలువలేక
తొడలు కంపము నొంద ♦ నుడుకుచు తాత్రికి తన వంతు గాకయుండినను ‘మమత
గీ. నిలువగాఁ జాల నేఁడె రావలయు’ నంచు బాలకునిచేత నొకచీటిఁ ♦ బంపి పిలువ
సంతి ననుఁగూడి క్రీడించి ♦ నట్టి సొంపు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె.

సీ. నెఱజాణతోఁ గూడి ♦ సురతాంతమున నిల్చి కాంగిటు నదిమి నే ♦ కళను విడువ
నది చూచి “యది యేమి ♦ యాతురం” బని నాకు కడు వేగ నుద్ధతిఁ ♦ గలిగఁ జేసి

వైకొని పలుమాటు ♦ బస్కీలు నేయుచు పరఁగ మత్కళ కల్కా బాఱఁజేసి
ఫలన జేతను గ్రీడ ♦ నిలువకఁ గావించి తుది నందులోఁ జాల ♦ తొరయ జూప
గీ. నిలిపి కళలను విడిచిన ♦ బలు సుఖంబుకన్న శతగుణితానంద ♦ మనుభవించి
యబలను నుతించి యది మొద ♦ లటులచేసి ముదము గంట బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె.

సీ. విను పూర్వ సంతేతమున నేను సందు గోడల మటుంగున పొంచి ♦ ధలఁగమండ
నను సైగఁ జేయ మెల్లన తల్పిచాటున నీవలావల నిల్చి ♦ యింటివార
లినుమంత వినకుండ ♦ గుసగుస మనుచు చేమార్చుల మేము మధ్యములు దడవు
కొనుముండ నంతలో ♦ తన భర్త వచ్చిన నుపచారములు చేసి ♦ యోగిర మిడి
కరగత కలశయై ♦ పెరటిలోనికిఁ బోయినచ్చెద నని చెప్పి ♦ వచ్చి నన్నుఁ
గీ. గలిసిగోబంధమునఁగ్రీడఁసలిపి “మఱుల ననుగలియు ‘తెప్పు’డనుచు మేహనముచేతఁ
బట్టి కదలించి నెలవిచ్చి నట్టి నెనరు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె 50

సీ. తలిరు ప్రాయము నాఁడు ♦ వలపు నాపైఁ జేర్చి మిగి యడ్డంబుగా ♦ దిగుగులాడు
నుశింగపు పనులు నేయుటకు దగ్గర జేరి మేనిసోఁకులఁ గొంత ♦ మెలపుఁ జూపు
ప్రియు లన్నమాటలు ♦ వినుమని చెవి యొద్దఁ జేరి తా గుసగుసఁ ♦ జెప్పసాగు
నది విని “కలికిరో! ♦ యిదియేమి!” యన నవ్వి తలవంచి తనకోర్కెఁ దెలుపఁజెను
గీ. దయగలిగి కూడ ‘తిన్నతిన్నఁగ’ యటంచు బాలసుఖియించి “యింక నె ♦ ప్పటికినన్ను
విడువ వలద”ంచుఁ బలికిన ♦ నుడుల సొంపు మదిదలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె 51

సీ. ఇంతి కన్నెటికంబు ♦ నెఱుంగని చిన్న నాఁ జచ్చిక మచ్చికలాడి కూడి
మన సొక్కటిగ జేసికొనిన పిమ్మట సిగ్గువిడచి సం దేహంబు ♦ అడుగఁ గొడఁగి
‘నీ చెయి దాఁకిన ♦ నా చోటఁ జెమరించు మొలకచన్నుల మొనలో ♦ జిలజిల మను
మనసైన యంగుళి ♦ మరునింటఁ జొనిపిన నీదు ప్రధానంబు ♦ నించినట్లు
గీ. గలుఁగదు సుఖంబు స్వప్న జాగరములందు కన్నులకుఁ గప్పినట్లుండు ♦ విన్నెఱికిని
మూల మెఱిగింపు’ మన్నయఁమ్ముగుద మాటుమదిదలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె.

సీ. సరసత నొక దాని ♦ సంతేదిసమున నన్యకాంతను గూడి ♦ యపుడె వచ్చి
దానితో గూడ నా ♦ తమక మించుకయున్న ననుమానపడి వైకి ♦ యడరి చూచి
స్మృతేతుబలము విశాలమై ద్రవముండి కఱకుమీఱియు మొన ♦ గడుసుబాఱి
యొన్న నిదానించి ♦ యుపరతికి గడంగి నిలువక నేయుచు ♦ నెలఁత నాదు

గీ. కళ నిలువ కొంతవడి కతి ♦ కష్టముగను కలకబాటంగఁ జేయ నాకళయు జాణ
నాదు ద్రవ సుఖ న్యూనతల్ ♦ నాకుఁ జూపి చెంపఁ గొట్టిన నేమొక్కించితదీర్చి
నది దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియ కాదె. 53

సీ. 'సామాన్య యెంత నిజంబు బల్కిన మఱియొక్కనితోఁ గూడఁకుండ దానిన
'యే నట్టిదానిఁ గా ♦ నిది చూడు' మంచు పందెము వేసి యట కొన్ని ♦ తినములకును
యే నూర లేకుండు ♦ తెఱిగి యన్యునిఁ గూడ మఱుదినంబున వచ్చి ♦ మరునికేళి
గావించుచో లోన ♦ కఱకు లేకుండుట తెప్పల బిగియెల్ల ♦ దప్పియుంట
యంగజ గృహ మధ్య ♦ లింగమార్గము విస్తరించి యుండుట విలోకించి "దొంగ
చిక్కితివో" యన్న ♦ చిలునగ వొలయ 'లేదంబుఁ దా గొంత సాధించి పిదప
గీ. గురుతులను జూపఁ దప్పించుకొనఁగలేక నియ్యకొని 'యిట్టి జాణ లెం దేని కలరె!'
యమచు జంకుచు నాలోడ ♦ నన్నమాట మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. ఒక యెలనాఁగ నే ♦ నొప్పుగాక్రీడించి ట్లాళనంబులు చేసి ♦ సరసనుండ
బాలకుం డేడ్చిన ♦ పాలిచ్చుటకు బోవ చెలఁగి నెంటనె దాని ♦ చెలిని సేను
కలసిన నది యది ♦ తెలిసి 'నాతో పునఃకరణంబునకుఁ గొంత ♦ కాలయాప
నము చేసి కూడుదు ♦ వసుదనం బట్టి నీకింతలోపల శక్తి ♦ యెట్లు గలిగె
కరము చిత్రంబని ♦ పురుష స్వభావంబు నెఱుంగక కోపించి ♦ "యిపుడు మఱల
నను గూడుమ" నపు ♦ నా కేమియునులేక నలుకఁ దీర్చుట కుపాయంబు వెదకి
గీ. వేగ వెడవిల్లు జోలచుంబింది వ్రేలిచేత గదిలించి యేమేమె ♦ చేసిచేసి
నాతి కళఁజూరఁజేసిన ♦ నాటి యెప్పు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 55

సీ. ఇధరు యిస్తంబుల్ సత్తీ గులాబీ జేర్చి అర్కజా నా మేన ♦ నలఁదరాగ
నాతి నే కడవాడఁనా యన్న 'తక్కిరు మాపుకరో' యని ♦ మమత తోడ
వెన సంబరంబులు ♦ విచ్చి తా చందనపంక మలంది నాపైన వ్రాలి
కాఁగిలించి పెనంగి ♦ కలయ నామేన గంధము బూసి సురత ముద్ధతి నలుపుచుఁ
దగ్గుచు లో మొగ్గతాఁకుల కడు బిగువుల తమిఁ జూప నే ♦ బలుకకున్న
వగలాడి యెక్కెక్కి ♦ వగయేడ్చు లేడ్చుచు పట్టుబిడ్చుల లోన ♦ పరఁగఁజేయ
గీ. పంతమునలోన చక్కలిగింత లిడుచు కాంత కా రెండు తెఱఁగులు ♦ గలుగఁజేయ
నెలమి కళలట్లు విడిచిన ♦ నెఱతనంబు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. కాంత వేడుక నన్ను ♦ గనుఁగొని నీయట్టి తనయుండు గావలె ♦ నని యడిగిన
కడఁగి లోపలి కళికారంద్ర వైపుల్య మది లేక చెమ్మ గొఁదాల్చి నీచు
వాసన మిగుల రా ♦ బరికించి నీకు బిడ్డలు గల్గరనిన నఁవ్వెలఁది రోస
మున బుతుదినములఁ ♦ బురుషులఁ దప్పకగలయుచు నటు కొంతకాలమునకు
మది నాన మాని గ్రఁవ్వుర నన్ను బ్రార్థింప యెముక కర్ణికలోన ♦ నునిచి యపుడు
గీ. శ్రమము నొందించి నాశ రంధ్రము నడల్చి పరఁగ మందిచ్చి కూడ గర్భంబు వచ్చి
శిశువుఁ గని నన్ను మెచ్చిన ♦ చెలియప్రేమ మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. కాముకి నను జేరి ♦ కలయు మటన్న నే నెలమి బాహ్యరతంబు ♦ సలిపి తెలిసి
గాఢరతముగను ♦ కాలంబు గా దన్న నదియేమి కారణంబున నడుగ
పొనఁగ లోకమలంబు ♦ ముకుళించి యుండుట యొత్తవైన మరుషోల యుబికియుంట
ప్రక్కలు మందమై ♦ ద్రవములో చద్దివాసన గల్గియుంట కుఁచములు కతిన
తను వహించుటయు గన్మోనల నాశరాశ్రుచి రంకునొలుట సలింపంబు వోర
నూరుట చచ్చని ♦ సౌరభం బొరయుట మొనలైన గురుతు లింపొదవఁ జూపి
గీ. యింతి నీకింక ముట్టు రా ♦ దివి మొదలుగ నల్పరతనునఁ దని వొందు ♦ మనుచు నట్లు
చేయనను మెచ్చుకొన్నయా ♦ చెఱవహోయలు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. బాధరతంబున ♦ వైపుల్య నుందిన నతనుసోక చేత ♦ నమరఁ బట్టి
పైకి నాకర్షింప ♦ ప్రిక్కలు గదిసిన బిగువొంద : ట్లు నీదగు కరమున
తోలఁగి నడలకుండఁ ♦ దోచి పట్టు మటంచు సను విపరీత బంధముల నైనగి
గ్రామ్యబంధంబునఁ ♦ గలయు మీ వని పల్కి వాలాయ మఱకాళ్లు ♦ సేలనూది
జఘనంబు వంచి డెల్చున కేల బిగియించి వీ తెల్లిపట్టి బల్ ♦ వేడ్కమీఱు
గీ. గలయుచున నేనుజొన్నమిక్కిలిబిగువుగయుంటగని మెచ్చుకొన్నయఁయువతి 'యిట్టి
యరిది సేత తెఱుంగుదే!' ♦ యన్నమాట మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. ఒక ప్రాధికామిని ♦ యొక్కనాఁడొక మగ్గ కేమేమె రుచి దెల్పి ♦ యింపుమీఱుఁ
గొని తెచ్చి నా ప్రక్కఁ నునిచివాస్తవ బట్టుకొని యది చూడంగఁ కోర్కెమీఱు
మొదల తా ననుఁగూడి ♦ 'యదియెంత హాయి గానున్నదే!' యని తాలి ♦ యొదవ జేసి
యశిత దా లేచి యఁయ్యబల వల్లన నీవినడలించి బలిమిచే ♦ శయ్యఁ జేర్చి
గదలకుండఁగ బట్టి ♦ గవియుమటన్న నేనటుఁ గూడ "నొప్పి నెఁప్ప"నిన నింక

క్షణ మోర్పుకొమ్మని ♦ సఖి యూఱడించి యించుకనేపునకు బాల ♦ సురత సౌఖ్య
పారవశ్యము జూచి ♦ ‘పడఁతి నాతోడె యిప్పు డెటున్న’ దనిన నా ♦ పాలితి నవ్వ
‘కన్నెటికం బాయెగద!’ యని పల్కి దానంతట నన్ను ముద్దాడి “సామి!

గీ. యిటుల మనసాపి నీ దయావృద్ధి కొఱకు నేను జేసితి నీపను ♦ లింక నెపుడు
మఱువ వల్లదని చెప్పిన చుగఱుమాట మది దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 60

నీ. యవతి కై నేసి నా ♦ యొద్దకు రా జూచి మొనసి కన్నులు వేగ ♦ మూసికొంటి
నాతి డగ్గర జేరి ♦ ‘నా నేర మేఱు’న్న నలిగి నట్లుగ నేను ♦ బలుకకుంటి
లేమ యొజించి శరీర భేదా భేదములకు విశ్లేష సంభోగ సూన్య
తలకు చింతించు నా ♦ తల వెఱింగి నిశీత జాలింగనములకు ♦ నడ్డమైన
మొలఱీర కంచుకంబును విచ్చి నగ్నయై కదియరా విచలించి ♦ కసరుకొంటి
భూషణంబులు తుల్చి ♦ పూబోడి చేరా మనసియ్య కేనట్లు ♦ మఱులుకొంటి

గీ. యొడలి గంధంబు గడిగి రా ♦ నూతనున్న ‘సామి’యలకేల యీ తప్పుకైపునుచు
శైలియ నను గూడి హాయి చే ♦ సిర విధంబు మది దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

నీ. తనిడి పల్లెరములో ♦ బహువిధ రుత్య పదార్థంబు తిడుకొని ♦ తరుణి నేను
యెదురుగా గూర్చుండి ♦ ముదముతో భుజించుతతి కబళంబు బాండ్లొరులనోటి
కందిచ్చుచును బుగ్గ ♦ లందంద జూతునుతుం బ్రేమమీఱంగ ఖీ ♦ డా మితాయి
యిరుప్పక్కలను నోళ్ల ♦ నిడకొని చప్పరింపుమ గరంగిననెన ♦ మోవియందు
కొని ‘యది కడుగుచి’ ♦ యనుచు నొండొకచేత మర్మముల దడవుచు ♦ సుమతమీఱ
గలయుచు నిదివేళ కా ♦ దని నిలుపుచు నతియత్నమున దని ♦ నామకొనుచు
గీ. పాల పాయసమును దాను ♦ గ్రోతినోరజైలిమినుంచుచు రుచులను ♦ జెప్పకొనుచు
నాతితో నారగించిన ♦ నాటి సాగను మది దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 62

నీ. ఒకనాడు పలుమారు ♦ నుడుంగక రతిసల్పి తాపుచే లోపలి ♦ ద్రవమడంగ
మంటచే నుద్ధతి ♦ మఱి తగ్గిపోత నే నవ్యకాంతను చిత్త ♦ మందు దలంచి
కన్నులుమూసి చిక్కంగ నూపిరిబిగించి వదలక కడు వడి ♦ వడిగజేయు
తఱి దానిపేరు మైమఱపుచే జాతిన నదివిని యావృత్తు ♦ లధికమగుట
వలనను చిరకాల ♦ పరిచయంబున బరిశ్రమమున దనమీడి ♦ మమతశక్తి
మఱియొక్క కామిని ♦ మనమున దలంచి యివ్వడువున రతికడు ♦ వడిగ జేయు

గీ. చున్నవానిగ మదిలోన ♦ నన్నెఱింగి చెలియ కినిసి ఘట్టాలున ♦ జెంప గొట్ట
బదరి లేవబో బోనీక ♦ యదిమిశ్చి నాతిలో గూడితనిసిన ♦ నాటిసాగను
మది దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

63

నీ. పుగవారి పేరన్న ♦ దిగులాంది పలుగెత్తు ముగద నొంటిగజూచి ♦ పొంచిపట్ట
విదలించివైచుచు ♦ వెనక దన్నుకొనుచు బెగ్గిలచు నేడ్చుచు బుజ్జగంపులకును
సాగ్యకాతున్న ♦ బెత్తునగ్రింద బడవైచి గోడకుతలమోపి ♦ గూడి పదము
లుడుంగక నైకెత్తి ♦ తొడలచేదిగియించి జానుపూర్వముల హస్తములు సాచి
మెలతచేతులు పట్టి ♦ మెడకు లంకెనుటించి కడకుండంగ బట్ట ♦ బదరి రోద

గీ. నంజునేయుమ దిట్టుచుండంగ బతిమి గుక్కుటక్రీడ గావించి ♦ గోర్కెతీర్పు
కొనిన రుచియైచాల సాక్కినవిధంబు మది దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 64

నీ. మఱియొక్క పేయసి ♦ మనోత్సవమునల్ప శృంగార మొనరించి ♦ రంగుమీఱ
వేడ్కతో గీడించు ♦ విధములన్నియు మనమాహించి యుత్సాహ మొప్ప హంస
కములు మ్రోయగఁ బాన్పు ♦ గదియ వచ్చిన లేచి కౌగిట జేర్చి యంకముననునిచి
బాహ్యకేళికళాపరిపాక మొనరింప నది తమినిల్ప లేవనుచు బైకి
నెక్కబో ననుమాన ♦ మించుకదోచిన దిగులాంది పాదంబుఁ దిసి గిరింద
బెట్టి పానుపుడ్లిగి ♦ చని దీపమునజూచి యశ్రులనించుచు ♦ నాడుదాని

గీ. పుట్టనది యేటికిని తన్ను ♦ దిట్టకొనుచు విడలవండలు సొమ్ములు ♦ బెఱికివైచి
కలశమందుక తొలగిన ♦ కలికనెతలుమది దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 65

నీ. సురతాంతమున చన్ని ♦ సాలసి నా యార మానుకొని సుఖాసీనయై ♦ యెనర మేని
విలుపున వైకెక్కి ♦ కరములువైకెత్తి చను మొనలో నిక్కంగ ♦ వెనుకకొఱగఁ
దిలకించి యేను నశ్రువులకు జన్నులపై సఖాంకురంబుల నింప ♦ జంతుసాజగు
మెదయేమఱియుండ ♦ వెనుక నేవచ్చి చన్నెడసిపట్టిన నుల్కిపడుచు నెవ్వఁ
డని గిలుక్కునమల్లి ♦ కనుగొన్నచూపుట, నిదురించియున్నచో ♦ నేనుగూడ
ర్పులని తనకాలు ♦ జాడించుసాగసును నీరాడుతఱి బాంచి ♦ నేను బోవ

గీ. లేచి చెయ్యడ్డమిడుకొని ♦ లేమవంగి యంబతము బుచ్చుకొని ♦ యిట్టి యాగడంపుఁ
బునులువలదంచు నెలత పక్కినరమించి నదియు దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. బాహ్యకేళినార్జున వదలిన 'నిట్టి సేతల చానలకుఁ దృప్తి కలుగ' దనిన
యంతకు నేనేమి యనకూరకుండిన ముగవానివలె నింత మాత్రమునకు
పలుమలు నన్నేల ధిలిపించవలె" నన్న నంతట నేఁగూడి పంతమలర
కళ చలింపఁగజేసి గ్రమ్మన వెనుకకుఁ దీసిన గోపంబుచేసి తిట్టి
నఖమలగిల్లి కృష్ణున పదంబులదన్ని బొగిలియేడ్చుచుఁ దల మోదికొనుచు
'యిదిధర్మమే' యని వదలకపై నెక్కి కలుచి చెమ్మలు గొట్టి కలసిమెలసి
గీ. గృద్ధన మనోజవదనంబు రుద్దకొనుచు గ్రమ్మి చిమ్మనగ్రోవిచే జమ్మినట్లు
కళను జలికించినట్టి యా కాంతహూయలు మదిఁదలంప బ్రహ్మనంద మదియకాదె.

సీ. ఒకలేమ పరిమాణ మూహించి నీచరతము దీనికింక సత్త్వమునఁ బెద్ద
కాలంబునకుఁగాని కళజాణదని క్రీడనలుపుఁ దనంత నాకళస్రవింప
నది యీసడించిన నదిగాంచి వృద్ధిలోపింపకమున్న యూహివిగించి
యతివేగమునఁ గూడి యాక్షణంబున పునఃకరణంబునకు శక్తిఁ గలుగఁజేసు
కొని సరిఁ జేసుట కువిదను పైఁ జేర్చి సుఖియింపఁ జేసినఁ జూచి 'యార!
గీ. నా మనసెరిగి క్రీడించి నన్నుఁదనిపి నట్టివారి నెందును గానఁపై నెంత
జాణ'వని మెచ్చుకొన్న యా సకియమాట మదిఁదలంప బ్రహ్మనంద మదియకాదె.

సీ. నవమాసగతయైన యువతితో నే గ్రామ్య బంధంబునందు శేఫంబుఁ జొనిసి
గదియించి చేతుల గరిత కొంతులుబట్టి యదిమిన మన్మథుఁడనదన మపుడు
వైకుంఠ మోకాళ్లు పంచి నే లోమొగ్గఁ దాకించి మెండింపఁ దప్ప కపుడు
రమణికి మిక్కిలి శ్రమము గల్గిన నిదానించి రోగము గలదంచు విడుతు,
గీ. సుఖపరవశత్వ మొందినఁ జూచి దీని కేమి వ్యాధియులేదంచు నెరిగి మమత
మిగులనామీదఁ గల్గునట్లుగ నొనర్చి యనుభవింతు, బ్రహ్మనంద మదియకాదె. 69

సీ. సంఘాటబంధంబు సలుపంగఁ గోరి యే నరపురలేనిసుందరల నిద్ద
టిని శయ్యపైఁజేర్చి యనువుగా నెకదానిఁగూడి వేటొకదాని కుచయుగంబుఁ
బట్టిముద్దాడ నప్పడఁతి తన్నాంతరరతి సేయలేదంచు రహిదలంచి
మోమువాంచిన చాన ముదమొప్పు నే గూడి తొలుతటిదాని నంగుళిరథంబు

సలుప పైఁపక యది తొలఁగి కృష్ణుఁడనన్నుఁ జేరుమటంచు చేఁ గీఱఁ దాని
సన్నయుఁ గనుఁగొని నన్నది విడకున్న పరఁగ జేస్తే కనిష్టభావమలను
వారి యీర్వాసీతు లారసి యేను బోడుగఁ గూర్చి సమబంధమునఁ బెనంగి
మాయలు నేయును నేర్పున నొకతెను 1 ముందుకథాసాగ్రవ మొందజేసి
గీ. సమ్మదముఁ జూపి పెఱదాని పైఁగఁ జేసి క్రీడఁగావించి కళ చిలికించి తనుప
ఘనత నిరువురు దృష్టులై నను నుతించు పెదఁదలంప బ్రహ్మనంద మదియకాదె.

సీ. ఇంతియొక్కతె దొడ్డయిల్లానినని యుండ దానిభావమెఱుంగఁ దలఁచి యొక్క
వెరవుననాలేమ వినుచుండ, వెంబడితరుణితో లోకవాంర్తలుగ నేను
విటవిటీజనులు గావించుచేతలు పచ్చిపచ్చిగదెల్ల కోపంబులేక
ఈర్ష్య నెండక నవ్వ నే నదివీక్షించి యింక జక్కెనని ధైర్య మెసఁగ నొంటి
నున్నచో నట్టి నంగోక్తులే జెప్పిన నవ్వుచు సిగ్గున నమ్మజూడ
గీ. 'తరుణి సిగ్గుల యింక?' నంచు గరముబట్టియొద్దనిదుకొని యది 'వద్దు' వద్దు'నంగ
లేదు లేదంచు గీడ సల్పిన నెంతోయన్యతెఱఁగిన గర్హింతుఁడ' నన్నమాట
మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద మదియకాదె.

సీ. ఆతివ నేనును మాత్రు యావనముననుండి సురతవైదగ్యంబు లెఱుంగనితటి
నితరేతగప్రేమ నెంతయు మితిలేక బెరుగ నేకాంతంబు మోయకునపుడు
సంభాషణంబులు సలిపెదమని పొంచి సమయమైనప్పుడు సాత్వికోద
యమున మాటాడ లేకట దాఁటిపోయిన విలపించి మఱియొకవేళ దొంగ
యొడలంటఁగాఁ బోవ పణకుచే చెయ్యి కాలాడకుండఁగ నుండ ననల మోత
కలయఁగూర్చిన నధికప్రీతి నే రమించుట కేమిలేక యా సురభిభాంగి
గీ. కొనర చే మెళుకువఁ జేసి మనసుఁదీర్చుకొనఁగ లే కిర్వరము నిట్లు కోర్కెలెల్ల
చనఁగ నతికష్టమునఁ గూడుకొనిన విధము మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద మదియకాదె.

సీ. ఒకనాఁడు నేను తోటకుఁబోవ నదిమంచివేళ యంచొకతన్ని విభునితోడ
నమ్మగారింటికి నటుఁ బోయివచ్చెద నని భర్తతో జెప్ప నాతఁ డొకని
తోడిచ్చి బంపిన తోటయొద్దకువచ్చి మఱచినచ్చితి నేను వెరవుసొమ్ము
దెమ్మ నే నంధాక నమ్మయింటికిఁ బోవ నని బొంకి పంపి తానవల నన్ను

గనుశించుకొని పీఠికః గనుసన్నజేయ నేదలిసి యా చెలిఁగూడి ధృష్టిజేసి
'యలివేణి యింతసాహసము జేతురె' యన్న నవ్వి యన్నాల్గ్లకు నన్ను నిన్ను
గీ. గలువయిటుఁగూర్చి నింకొక నాఁడు వత్తుననుచునొప్పించుకొని తోడుఁచునిషి కెదుర
గలుసుకొని పోయినట్టి యా కలికిపతులమదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద మదియకాదె.

సీ. వేసవులందు నే వేట్రబోవఁ దలంప వేడుకజూడ మీ వెంటవత్తు
ననిన నీవేల రే యడవిలో శార్దూల భల్లూక నూకరభయము, తేల్ల
చిలువల బాధలు గఱవన్న నీయొద్దనున్న నా కొకభయ మొదవదనుచు
రోదనమొనరింప నే దోడుకొనిపోయి నీటిచెంగట నొక్క మాటులోన
నానీనఁ గావించి యుచ్చోటమృగముల వంచించి వధియింపఁ బొంచియుండి
మెకములురాగ నే నొకతుపాకిని జడత్రేయఁ గన్గొని నాదు వెన్నుచఱచి
గీ. భభిర! యని మెచ్చుకొనుచు వాఁర్తలు సలుపుచు నతను సంక్రిడఁజేయుచునట్టెనిశలు
క్షణములుగ బుచ్చినట్టి యా గరితచేత లెదఁ దలంప బ్రహ్మనంద మదియకాదె 74

సీ. నెఱిసాముఁ జేసి ముఁప్పూరిఁగొన్న కనకంపుప్రతిమరా యని చెప్పఁబచ్చు మేను
బటువైనతెంకాయ పగులఁ గొట్టుటకు సంశయములేదని చెప్పఁజాలు చనులు
కఠినతయును మణికళిక నెత్తెడు మంపు బంగారు పటకారుఁపగిది నొప్పు
విగతలోమ భగంబు విగువుసుగల యొకశ్యామయు నేనును సమ్మదమన
నగ్నులమై మదఁనక్రిడఁ గావించుతఱి నది నావైకిదాఁటి కూడి
గుండియ లదరనొక్కచు మేను చెమరింప తేలగన్నుల వైచి సోలివ్రాల్చి
కళను వేవిడువంగ గని నే శబా సనిబలుకుచు చుటకంబు బట్టి యొడలు
గలయంగనిమురుచుఁ గాంతరో నిన్ను నమ్మితి నింక నామిద సతతమిట్టి
గీ. స్నేహమంతు మఱించు నేఁ జెప్పుకొనిన మాటలాడంగలేక నా మమతఁజూచి
నాతితలయూచి చెప్పిన నాటి హాయిలు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనందమదియకాదె.

సీ. విజిటింగుహాలులో వెలలేని నిల్వ దగ్గుణముల నన్నియుఁ బ్రతిఫలింప
శరిగులోబులు వాలుపైడ్లు లస్తర్ల లోపలిదీపములు పట్టపగలు జేయ
నగరుబట్టిలు మేలైన యత్తరు మల్లెపూల వాసనలు పంఖాల గాల్చి
చే నిండి మైచల్లఁజేయంగ పండితుల్ చెలికాండ్లు బంధువుల్ చేరికొలిప
బంగరుచెత్తముల్ రంగుఁగొని చోపుదాల్లు ముంగత బరాబర్లు చేయ

మోర్చిలు చామరంబులు పీచుచు పిఱుందఁబ్రక్కల నేవకుల్ బలసి కొలువ
దండిసోఫాలవై దర్బాదుసేయ మేళము జమాయించి యా లలన కొంత
నేపు లాస్యకళా విశేషంబులను జూపి యందున్నవారి కానంద మొనఁగి

గీ. యిది సమయమంచుఁ దనభావ మెఱుకవరచికునులతో మొక్క నే బరఖాస్తుజేసి
యచ్చటనెకూడి క్రిడింప హాయినంది కువలయేక్షణ నను మెచ్చుకొన్న విధము
మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద మదియకాదె. 76

సీ. ఒకనాఁడు హితజనయుతముగా ముఖైసర్థాసు దర్బారు నే జేసివేడ్క
నరుదుగా నే జెప్పినట్టి హిందుస్తాని ఖ్యాలు రస్తాలు బల్ మేలుగాఁగ
నావైడిబొమ్మచే నయముగఁ బాడింప నయ్యర్థ మత్తన్వి కతనుతాప
మొనరింప యహివఖిత్త నెడు టప్పా పాడి కనులచే భావ ముత్పల్లికఁదెలుప
నందజినిండ్లకు ననిచి యే నింత యుమ్మరమేల ననఁగ వైఁబడి లతాంగి

గీ. తెఱవలనునంబు మీ కేమి దెలుసుననుచు నాకులోజెమ్మఁజూపి తా నన్నుఁగూడి
కోర్కెదీఱంగ తమిఁ దీర్చుకొన్న సొబగు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనందమదియకాదె.

సీ. ఒకనాఁడు నేను తప్పక తమ్మలముసేయు తఱివచ్చి తాఁ గొంతతమ్మలంబు
సేయుచు మడుపు నాచేతి కందియ్య వలదన్న తనచేతఁ బట్టినోటి
కందియ్య నంతె చాళన తనపెదవిచే నా నోటనునిచిన నేనుపట్టు
కొన నదివిడువ నేనును నెంటవిడిచిన నెఱిగి తా పంటనంధిచ్చి సగము
కొరికికొనంగ నేగొని చర్వణముజేసి యిది రుచిలేదని యానడించి
పుక్కిటనున్న తాంబూలంబుతోఁగూడ నుమిసిన నేమిసేయుదు నటంచు

గీ. రమణి చింతించి యంతఁ దానమలి విడెము దినుమనుచుఁ బెట్టి నెంతకమ్మనయఁటన్న
నన్నుముద్దాడి గలసిన నాటిసాంపు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద మదియకాదె. 78

సీ. ఒకలేమ తనభావ మొగిఁపెల్పుటకు నేనె యొకదానిబిడ్డ నెఱ్ఱుచుని వేగఁ
దా ముద్దులాడి నాసామి నాపండు నాబంగార మనుచు నబ్బాలునోట
విడియంబుఁబెట్టి పెన్దొడఁగిఁద నిడుకొని చెక్కినిపురుచుఁ జెంపఁ గొట్టఁ
బో బాలుఁడెట్టిని బుజ్జగింపుచు నింకనేడ్వకు నీకుఁ జొన్నిత్తు ననుచుఁ
బయ్యెదఁదొలఁగించి పాలులేవనిబల్కి చిఱునవ్వు మోమునఁ జెలఁగ నింత

గీ. కతినుఁ డగుబిడ్డఁ డెందునుఁగలఁ డెయనుచునన్నఁగని తాకనాడుచుఁ గన్నునైఁగఁ
జేసి కఱగించి చేసినఁ చెలియరతులు మదిఁ దలంప బ్రహ్మసందఁ మదియకాదె. 79

సీ. బిడ్డనెఱుఁపులు గనుఁపించిన నీసారి గడతేరుదునో లేదాఁ కలయుమనును
పునవింఘఁ బురిటిలోఁపల చూడఁబోయినఁ జేమార్పులకు నేలఁ చెల్లదనును
జ్వరమువచ్చిన మందొసంగ బోయిన నిది మదనజ్వరము నన్నఁ గదియుమనును
వృతరాత్రులనుచు నూరకయున్నఁ జూచి నన్నలచిన వృతఫలఁచుబుద్ధనును
కాలంబుగాదనిఁ కసరిన వలవల చలమొప్ప నేడ్చుచుఁ జత్తుననును

గీ. యల్లముగఱంగితత్కలఁయోగ్యములగుపనులు నేజేయనాసామియనుచు మ్రొక్కి
ముద్దుఁగొని నన్నుఁజేరించినఁ మదితమమత మదిఁ దలంప బ్రహ్మసందఁ మదియకాదె.

సీ. అలిగి కొన్నాళ్లు నేఁ నటుబోవకుండిన తనగర్భమున మెప్పిఁచిగిలెనింక
నోర్వతో నోడలిలోఁ నుండవు పాఠింజులనుచు బిట్టఱుచుచు నట్టై దన్ను
కొనుచు నేడ్చుచునుండఁ గుంఠలుగూడి నాకడ కొక్కచెలినంపఁ దడయకదియు
నట్లుచెప్పిన భయఁమంది నే జన కడుపొత్తుము నీవనఁ నొత్తనచటఁ
గాదని యట క్రిందుఁగాజూప నచ్చొటఁచిసుకంగ నొప్పిచేఁ బిరియఁబట్టి

గీ. నటులఁ గొనిటఁజేర్చి యాఁగ్యమున నాస్యముంచి యప్పనికొప్పినఁ నొప్పిపోవు
ననుచు ననుఁగూడి క్రిందించి నట్టి మమత మదిఁ దలంప బ్రహ్మసందఁ మదియకాదె.

సీ. చిన్నారి యొకనాఁడుఁ చెలలతో సరసంబులాడుచు నాయొద్దఁ కరుగుఁజెంచి
యాసీనయై యుండఁ నపుడు నే నొకచెలిఁగనుఁగొని నవ్వినుఁ గినుకగదుర
పొలఁతి దిగ్గన లేచిపోవంగ జెయిఁబట్టి బలిమిఁ బానుపురూడఁ బడఁగవైచి
1 పికిలిపిట్టల రీతిఁ జెన లాగమేసి నే బిగియించి, నప్పుచుఁ జెలఁది! కోప
మొనరింపఁజెల్లునే యని యురోజము ముట్టుకొని బాసఁ జేసినఁ కోపమణిగి

గీ. సుకరికొకరు వెనంగి యొంఁడొరులపైకి మొనసి నిగ్గుచు కాటందుఁకొనుచు తొలఁగ
దొరయుచు నలసికలసినఁ సోయగంబు మదిఁ దలంప బ్రహ్మసందఁ మదియకాదె. 82

సీ. ఒక యెలనాగ యింఁటికి దూరమైయుండి యుబుసుబుచ్చుటకుఁ దాఁ నొక్కనాఁడు
వచ్చి, దవ్వల నుండిఁ ముచ్చటలాడెద ననిన నే బిలిపింపఁ నణిఁగియణిఁగి
వచ్చి, కొంగణచి యఁవ్వలనిల్చి సరసంబులాడుచు ముట్టుంటు యంబరమున
కేకదా యదిదీసి క్రిడింపఁగారాదె యనిన నే నది బ్రహ్మహత్యయనిన
సలిలఁగేసమునకుఁ చవిటికి చెట్టు బంకకు 1 మాకు పాపమొక్కటియె గాదె
వాటి నంటకయుండఁవశమె యేరికిఁజైన నవనిలోఁ శ్రీహత్యకన్న బ్రహ్మ
హత్యాంశ మది యెక్కుఁడగునె యాత్మకు మఱి పరికింప పాపమొప్పగి గలుగు?
ననుచు నైఁబదిరాగఁ నదిచూచి పరువెత్త శుకవాణి తరిమి పట్టుకొని కూడి

గీ. తనమనసు దీర్చుకొన్నఁగూఁ వెనుకనేను తానమొనరించి చలవనఁద్రుములుదాల్చు
చూచి పకపక నవ్వినుఁ సోయగంబు మదిఁ దలంప బ్రహ్మసందఁ మదియకాదె. 83

సీ. పగసతి యొకనాఁడుఁ వచ్చినాకడ నుండ ననుమానపడి యింటివారు దారి
కాచియున్నారనిఁ కడువేగ మొకచేటిచెప్పిన నికఁనెట్లు నేయుదనిన
న నేమిచేయుదుఁ రెన్నాళ్లనుండియో సారకు మదినిటుఁ కోరియుంటి
ననఁగ నే నిటులేలఁ ననిన నీవైయాస మిక్కుటంబుగ మదిఁ నెక్కినంగ
సమయంబు గొరకమిఁ చనువెంచుటకులేక మగఁడు నన్నెప్పుడు దెగడి విడుచు
నో యని మొక్కుచుఁనుంటి జేవుని కృపమానక విడిపించె నేని రొట్టె

గీ. విటిగి వెన నేతిలోఁబడ్డఁ విధముకాదె యెత్తుడు నీవద్దనేయుండి యిచ్చకొలఁది
క్రీడఁ గావెత్తు ననుచుఁబల్కిన ఫసందు మదిఁదలంప బ్రహ్మసందఁ మదియకాదె. 84

సీ. పరఁగ నేమెఱుంగకఁ భయభక్తి నుండిన మగ నాలి వంచింపఁ దగినదూతి
ననిచిన పనికొప్పుకొని దానిఁ గానేసివీక్షించి వగలఁజేఁవెక్కియెచ్చి
కొర్కొరుల్ సవరించి కుసుచుభేదముల వాసన నీకు చెలుసునాఁయనుచు నడిగి
యొగిరంబిడి, యన్న మొక పదార్థముననే దినవచ్చునా చెప్పుచునుచు నడిగి
చెలి పండ్లుదిని యుమిఁసిన దానిలో చవియుండునా యని భావ మొనరఁదెలిపి
పవనంబు మెనవి దుఁగ్గులులైన ఋషులన్న వట్టిగాధల కేలఁవగపు? ధాత్రి
నభిలివేదాంతంబులం దాత్మ కఘనలేపమరయ లేదనుమాట తరుణి వినవె

ఆనందమే బ్రహ్మ ♦ మనిచెప్పు వాక్యమెన్నఁగ జార సంగమానందమేనె
పురుగుసు చీమకు ♦ చెలియకుండఁగఁజేతు నెఱిగిన హరియొద్ద ♦ నెప్పుడుందు
గీ. వనుచు రుచిదెల్పి దాని మధంతికమున కెలమిఁ గొనితేఱు బదియారుకళల చెక్కు
బంధముల సౌఖ్యమొసఁగిన ♦ భళిర యనుచునన్నదూతిక నటుమెచ్చు ♦ కొన్నవిధము
మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 85

సీ. వెలయాలు దనకూతు ♦ నెలమి కన్నెఱికంబునకుఁ దోడితేర నే ♦ నొకటగూడ
నటా గుండెలదర క ♦ వ్యాజసాధ్యస లజ్జలును నాగరంబున ♦ మొనసి తొడలు
వెన్నుకు వంగుట ♦ బిగి తాఁకులకు కానుతాలియుండుటయుఁ గం ♦ దర్పచదన
మొగి కన్నె బిగువు లేకనుండిన శ్రమయని యేడ్చుచు మొక్కుచు ♦ నింకవిడువు
మని తన భావగోపనము నేయఁగ నేను కళను జాఱగజేసి ♦ పలువచేత
గీ. వీరక చెమ్మది యెఱుపేమి ♦ లేకయున్నయిన్నియును దెల్పి నాతోడ ♦ నెందఁజ్ఞరి
చెప్పుచున తెల్లబోయిజూచిన నెలంతనెదఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. గామ్యబంధమున నేగలయ నా కానుకుతరుణిపాదములు క ♦ నైర ఘటించి
కడఁగి చేతులు నాడు ♦ మెడకు లంకెలువేయ దానివీపున హస్త ♦ తలయులల్లి
బిల్లిగ బట్టి నే ♦ వెననెత్తి తిరుగుచుఁ గోర్కెతో నడుగడు ♦ గునకు దాఁకు
లమరఁజేయుచు పెద ♦ వందుచుఁ గుచములువదలక తొమ్మిద ♦ కదిమికొనుచు

గీ. రమణితో నాటిరాతిరి ♦ రతి యొనర్చిబడల నా మేనిచెమ్మట ♦ దుడిచి చాల
యలసితివిగద యని నాతి ♦ యన్నకూట మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 87

సీ. మఱియొకనాఁడు సామాన్య పందెమునైచి విపరీతరతమున ♦ వినుతిఁగాంచి
చెలియ, నీకేమి కా ♦ వలెనన్న, నామాట చెల్లింతునని బాస ♦ జేసితేని
యడిగెద ననిన నే ♦ నట్లుచేసెదనని బలికిన, నింక మా ♦ వారియింట
నుండనొల్ల నటన్న ♦ నోహో, యదేమన జనని విత్తాశకు ♦ బారునాద
కఱగు మీవనితిట్లు ♦ నదిగాక నాయాడుజోడు వా రందఱు ♦ వీఁడువచ్చె
వాడువచ్చె నటంచు ♦ పట్టిమాటలు బల్కుదురు దాన నీమదిఁ ♦ గరుణదప్పుఁ

గీ. గావున భవద్వహంబున ♦ నే వసింతు ననుచుఁ బార్థి ♦ చి మొక్కిన ♦ నట్లీనర్చి
యనిశమును దానితోఁ గూడి ♦ నట్టిసొంపు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 88

సీ. ఒకదాని బల్మి నూరికిఁ బిల్చుకొని చన్నమాట విన్నను మేను ♦ మఱచియుంటి
దానిఁగూడినవోట్లా ♦ దానిల్లు నఖిలను బరికింప గుండె గు ♦ భాలుమనుసు
విరులు పన్నీరు ల ♦ త్తరు పండ్లు వంటకంబులు బంపినది మదిఁ ♦ దలంచి వగతు
నాయట్టి ధీరున ♦ కేయింత విరహవేదన యుండ నవట నా ♦ తరుణి కెంత
పరితాపముండునో ♦ పడఁతి పొణంబులువాయునోయని నేను ♦ బ్రతికియుంటి

గీ. నంత నా కొఱకది మేనఁ ♦ బ్రాణములను నిలుపుకొని రాగ నిర్దణ ♦ మెలమిఁగూడి
యొడలుమఱచి క్రీడింపుచు ♦ నున్నసొంపు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. ఒకయెలనాగ యిం ♦ చుక నేరమున నన్ను విడిచిపోయిన నేను ♦ వేఱుదానిఁ
గూడ నాదినమునఁ ♦ గోర్కెతో మఱి కొందరస్మదీయప్రియ ♦ లదియునిదియు
నొక్కచోనుండ నే ♦ నుత్సాహమున స్వారిరాఁ జూచి యలిగినఘణి కూడి
నట్టి నెలంతతో ♦ గట్టిగా నాతప్పుఁ జెప్పుకొనఁగఁ బో ♦ గుప్పుమనుచు
నత్తరువాసన ♦ లత్తఱిఁ బాలయఁ దాదెలసి కంపని మోముఁ ♦ దిప్పిగోసి
కొనుచు నీ వసనమం ♦ దనము లెక్కడివన్న హరి యచ్చెనక గుండె ♦ లావట్టి
పలుకనుండిన దానిఁ ♦ బరికించితక్కిననటులునీకేమిచ్చె ♦ శౌరియనఁగఁ
దనతప్పుఁదలపోసి ♦ కనులనక్రూరించి యచట నండక యింటి ♦ కరుగుదెంచి

గీ. యకట, నాబ్రతుకేల నింకనుచు నొక్కచెలియతోఁ జెప్పిపంప నే ♦ బిలువనంప
నన్నుగూడి నుఖించిన ♦ నాటినుఖము మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. వనజాక్షి మొగ్గవాళినఁ గూడ మదనుండు చక్కెరవింటఁ దూ ♦ వెమ్మనెట్టి
లాగినక్రియఁ దోచు ♦ లలన నిల్చివెనంగ నవలతాపరివేష్ట ♦ నంబుఁ జూపు
దా నెక్కి తిరుగ నెం ♦ తయుఁ బిండివినరెడు ఘనఘరట్టుమథంగిఁ ♦ గానుపించు
పదఁపడి నే దాని ♦ వై కెక్కి తిరుగువో వెన గానుగాడిన ♦ విధముదోచుఁ
బడఁతి తా మోకాళ్లు ♦ ముడిచి ముందుకుత్తగ్గి యట్లు పైబుట్టిచె ♦ య్యాచి వదన
మెత్తిన నే వెన ♦ నింపారఁ గూడుచు ముందుకు చెయ్యూడి ♦ యందమలర
యెడచేత దాని తొ ♦ మ్మెత్తి పట్టి పరస్పరాధరంబులు నీతి ♦ నందుకొనఁగ
మదగంధ హస్తి చే ♦ మావటపం డందుకొన్నచందము గోచు ♦ నన్నెలంత

గీ. యిత్రేణంగున బాన్పువై ♦ నత్తమిల్లి చతురతచెలంగ బంధసం ♦ గతులు దెలిసి
నన్నుగూడి క్రీడించిన ♦ నాటిహాయిలు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. భానుజాహ్నదమునఁ ♦ బలుపురు చెలలతో జలకేళి నలుపుచు ♦ సమ్మదమున
వనముల దోయిలు ♦ గొని మీఁదఁజల్లుచు మునిగి లోపలినుండి ♦ మొనసి కాళ్ల
సందున నే లేవఁ ♦ జయ్యన నీటిలోఁబడి నవ్వుకొనుచు సంభ్రమము మీఱ
నిలిచి క్రీడింపుచు ♦ నీటిలోఁ ద్రోయుచు నూపిరాడక వెన ♦ నుడ్కికొనుచు
మఱియుఁ జేమాడ్చుల ♦ మర్మముతో జెనకుచుఁ గళ్లలురేపుచు వెండి ♦ కలుసుకొనుచుఁ

గీ. దనిసి ముద్దాడి భలి నెబా ♦ సనుచు నిండువేసపులఁ బొద్దెఱుంగక ♦ వేడ్కఁ గ్రీడ
సలిపి యలసిన మత్పాణి ♦ సఖుల మరులు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 92

సీ. వనజాక్షి చెఱఁగుమా ♦ సిన మాఁడుదినములు గడఁగి మాఁడేండ్లుగా ♦ గడపి జలక
మొప్పుగానాడి తా ♦ నెప్పుడెప్పుడటంచు నింపార నాయొద్ద ♦ కేఁగుదెంచి
పైఁబడి కూడుచు ♦ పాడుచు తాళమానములకు సరితాఁకు ♦ లముఁజేసి
యొక్కడతఁగలక ♦ చక్కఁగఁగూర్చుండి కొనను గోరింపుచుఁ ♦ గొంతనేపు
చనుదోయి నా యురంబుననుంచి వెదవంది బిగియించి లోమొగ్గ ♦ దగుల నెరమి
కళసరివింపఁగనీత్రు ♦ తులుపూత్తుత్రులుజేసి యూపిరాడకయుండఁనొదగఁబట్టి

గీ. నాతి తనివొంది కడువేడ్క ♦ సన్నఁగాంచి యింకనీపని యెట్లంచు ♦ నేమిసేయు
దనుచు హాస్యంబు జేసిన ♦ యట్టిసొంపు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 93

సీ. సమరతిచేఁ దృప్తి ♦ సనక గ్రంథునలేచి పిక్కలు బిగియ వైఁ నెక్కి చెలియ
మరుశివం బెక్కిన ♦ మాడ్కిఁ దాండవమాడఁ గళ్లకలుక్కని తీవ్ర ♦ గతికి వచ్చి
కిలకిల నవ్వుచు ♦ గిట్టుచుఁ గఱచుచు నదరుచుఁ జచ్చితి ♦ నవ్వు! యనుచుఁ
దిట్టుచు మఱి చెంపఁగొట్టుచు నేడ్చుచు నొగి వెట్టికేక వే ♦ యుచును మరుతఁ
జెక్కులునులుచుచుఁ ♦ జెయిబట్టుకొనినిన్ను విడనింకననుచు న ♦ వ్యెలఁదియహహ
యుహుహూ యటంచు నా ♦ యురముపై గ్రంథునవ్రాగి కన్నలు దేల ♦ వైచి మేను

గీ. మిగులచెమరింప నూపిరి ♦ బిగియఁబట్టి యంచితంబుగ కళ చిలి ♦ కించి బాల
సొక్కి సాటసాటఁబోయిన ♦ చక్కఁదనము మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. ఒకలేచు చిరకాల ♦ ముపరినాట్యము జేసి యలసి నీవింక లె ♦ మ్మనుచు చెయ్యి
బట్టి వెన్నకువ్రాగఁ ♦ బరికించి చివ్వున నే లేచి కళచలి ♦ యింప నద్ద
తని గూడ నిదతఱి ♦ యని నన్ను వదలవద్దని మొగ్గులిడుచు స ♦ య్యాట మలర

నీసామ్మ నే నది ♦ నిజమంచు కడువడి వడిగ నేయుము నిల్వ ♦ వలదటంచు
నీకళ జాతింగ ♦ నీకుము చెన్నమందైన నిన్ జంపెద ♦ ననుచు మిగుల

గీ. గడగడ వడంకుచును దాను ♦ గళనువిడచి యెన్ని జన్మంబులకునైన ♦ నీవె నాకుఁ
బతివి కావలె నన్న య ♦ ప్పడఁతిమాట మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. రమణితో నధికవి ♦ స్రగ్భ నవోడను గలసిక్రీడింప న ♦ చెప్పితికాను
గేహంబునందు గి ♦ ల్లింతలు దోచిననిది యేమొ నాచేహ ♦ మిపు డిదొక్క
తీరుగానున్నది ♦ తెలియరాదనిన నేనిలిపిన నాతోడు ♦ వలవదనుచు
కటిఁ బట్టి యధికవే ♦ గంబుగా నూచి నాప్రాణమిప్పుడు నిల్వ ♦ దనుచు కన్నుఁ
గవ మెడ్చి పాన్పునఁ ♦ గదలక మెదలక మాటలాడఁగలేక ♦ మాటిమాటి
కూర్పులుబుచ్చుచు ♦ నొడలెఱుంగక కళను విడువ నమనస్క ♦ భావమునను

గీ. దవిలి బాహ్యపరివంచ మం ♦ తయును మఱిచి యవిరతంబును బ్రహ్మశ ♦ రాస్రమభవము
నేయు యోగి తెఱంగున ♦ జెలఁగుదాని నెదఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 96

సీ. రాజాస్య నే బాహ్య ♦ రతిసేయ చెయిబట్టి తన కుచకత్కశ ♦ త్వంబు జూపి
మొనలనిక్కులు జూపి ♦ పొసఁగ నవోన్ నెల్లద్రవ ముష్టముండు టం ♦ తయును జూపి
నెలకు మూడహములు ♦ నెఱఁ గూడకుండఁగ బ్రతిబంధ మీది వెంటఁ ♦ బడును గాన
నందాక రతికాంక్షుఁ ♦ జెందకుండఁగ జేయును విశనలు జాములట్లు నిలిపి
మార్చుకగూడుచు ♦ మఱి యొసరిల్లుచు నెడ నెడ సంక్రీ ♦ డఁనుడిగి మధుర

గీ. పాకము లెక్కి పొల్పావి ♦ బాళి మఱలఁగలసి గ్రీడించి క్రీడిం ♦ కి కళలువిడిచి
సొమ్మసిలిసట్టి యానాటి ♦ సోయగమ్ముమదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సీ. ఒకదాని డరిమాణ ♦ మూహించకే గూడ నుచ్చరతం బైన ♦ నోగ్వలేక
కాళ్లఁ ద్రోయుచు పొత్తి ♦ కడు పిరుచేతులనాని పట్టుక చరి ♦ మ్మెరమట్టు
కటుఁ బోవనిచ్చుచు ♦ నాకృతుంబునఁ దన్ను జల్లె కీయు మటంచు ♦ చాలనేడ
నిది బాగులేదు నే ♦ నిక ధేనుకాబంధమునఁ గూడ సరియగు ♦ ననుచుఁ బల్క
యటుగూడ సరికొల్ప ♦ లై నొప్పిలేకున్నఁ జూచి యచ్చెరువొంది ♦ సుదతితనిసి

గీ. యార, నీ పెంతనేర్పరి ♦ వైతిఁనుచుఁ గరమువెచ్చుచు లేచి తాఁ ♦ గొగిలించి
నన్నుముద్దాడి యనిచిన ♦ నాఁటిసుఖము మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 98

సీ. పడఁతి నేడిటు పెక్కు బంధంబులను గూడవలె నన్న, సుఖమేమి కలదు దానఁ
గడు తీవ్ర పతనంబు గలవాఁడు జాగు నేయఁగ నది సదుపాయ మంతెగాక
కనిదీఱఁ గిరిడించి కాంక్ష తీర్చుకొనంగ నమ విపరీత బంధములె గాని
స్థిరకామనకు నీకుఁ జరత్వప్తి గలనాకు చప్పిడిచేతలఁ జను నె తృప్తి
గీ. యనుచుఁ బైకొనికూడి యాహా యికెన్ని నేర్పులైనను సరివచ్చు నే యటంచు
నాతి తనినొంది తనిపిన నాటి హాయిలు మదిఁదలంప బ్రహ్మనంద మదియకాదె

సీ. ఒక నెలంతుక సత్వముఁహించి యిదితీవ్రపతనంబు గలదని భావమందుఁ
దెలిసి నే నంతంత నిలుపుచు మెల్లనఁగలసిన నంతకు నిలుపలేక
కళవీడఁగాఁ జేయఁ గనుగొని కొనగోట గురుకుచంబుల మీఁద చులువఁజేయ
శ్రమముచేకళనిల్వ జాగునేయుచు నెమ్మదిగ నేను కూడిన తీవరించ
తగుని, నీ కెంత తొందరె? యని న్నవ్వుచు నుల్లసంబాడుచు నుత్సుకమున
మనసునొప్పించుచు మఱి కొంత నేపు నే గలని తొయ్యలుల దీటులను పోటి

గీ. మాటలను చెంపవ్రేటుల మఱియు మోవికాటులను మాటిమాటికి కళ నునిలిపి
కూడి తనిసిన నను మెచ్చుకొన్నవిధము మదిఁదలంప బ్రహ్మనంద మదియకాదె.

సీ. కడువేడ్క నొక పెండ్లికొడుకుతోఁగూడ నాయంతరంగికలైన యతివ లిద్ద
టింపుగా నైనేసి, సొంపుగా పేరంటమునకు రానే వారి కనుగొనంగ
నందొక్కలేమి తా ముందుగా దన సోయగముజూప దాని కడ్డముగనిల్చి
కులుకుచు చాలబెళ్ళుచు వైటదిద్దుచు వారచూపుల నన్ను బాఁజఁజూసి
చిలునవ్వు నవ్వుచు జెలఁగి యభిప్రాయబోధకంబుగ గొప్ప మోఁచుఁజూప

గీ. తెలిసి నే నాటిరాతిరి పిలువనంపి నిండుతేరాజు పండువెన్నెలుగాయఁ
గూడి తనియింప నను మెచ్చుకొన్నవిధము మదిఁదలంప బ్రహ్మనంద మదియకాదె.

సీ. ఒకదాని కే సొమ్ము లొనఁగుట కవి చేయఁబనిచిన వేటొక్క పడఁతి యెఱిగి
నాటుండియు దాని నామంబు నుడువక నాయొద్ద జేరి విన్నాణముగను
బహుచమత్కారముల బచరింపుచును బ్రీతి నొకనాఁడు కామతాస్త్రాక్షధర్మి
తంబుగా దళవిధచుంబనంబులు జేసి యాచోట బలుమఱుట్లాచరింప
వేగ నాకును ననవిల్తులాహిరి మించి ప్రతిచేసి యాచోట బరఁగగళను

గలకపాఱఁగఁ జేయఁ కాంక్షతోఁ బైకెక్కి కళలువీడఁగఁ జేయఁ గారవించి
వనిత నీకేమి కావలెనన దాని కీదలఁచినసొమ్ము లింపలేర నాకు

గీ. దయనొసఁగుమన్న నే మాటఁదప్పలేక దాని కన్యభూషణము వీదలఁచి సొమ్ము
లొనఁగమెయిదాల్చివెలసినయవతిముదముమదిఁదలంప బ్రహ్మనంద మదియకాదె.

సీ. నవరాత్రి వ్రతముండి నలుకొప్పు దశమినాడెప్పు డెప్పు డటంచు నింతిఁగూడి
రమియింప నాకు నిల్వక తీవ్రపతనంబుగాఁ గని యింకలెమ్మ జానువలవ
దటుసందునకుబోదమని చెయిబట్టియయ్యవతిదోడ్కొనిపోయి యొకరికొకరు
క్షాళనంబొనరింపఁ గడు కాంక్ష కలదన్న నట్లుగావింప నా కంతలోన
కాయజప్యజము ఛఁదాయంపఁగా నివ్వజాలక రయమున శయ్యజేరి

గీ. యిద్దరము బెక్కుబంధంబులేర్పడంగ రోషమునఁగూడుకొని బల్ తమాషగాను
సమత్రగిడించి తనిసిన చందమెల్ల మదిఁదలంప బ్రహ్మనంద మదియకాదె. 103

సీ. మఱియొక్కనాఁడు నే పెరిలేమతోఁ గూడి రాకున్న నతనికి నాకుబుణము
సరిపోయె నని పండ్లుకొరుకుచు నేమేమె తలపోయుచుండంగ దానికడ్డలి
యిదికాదు పని యని యే మఱుంగున బొంచిపోయి తటాలునఁ బాలఁతిమీఁద
బడి కాఁగిటుగదించి పాలిండ్లుబిగబట్టి మెప్పిల్లుటఁగఁ జేయ నొప్పుకొనక
తిట్టుచుఁ దన్నుచు గొట్టుచు నేడ్చుచు 'విడువిడు' మనిననే 'విడువ, నొప్పు
కొని యెట్టు బెట్టుకొన్నను వేగవిడిచి నీ యంఘ్రినేవ యొనర్తు' ననిన నొప్పి

గీ. కింతియోర్వక 'శుభ! నీ కెగ్గుగలదె? యేమిచేయుదు నింక నీయిష్ట' మనిన
నాతితో నేను గూడిన నాటి సొగసు మదిఁదలంప బ్రహ్మనంద మదియకాదె. 104

సీ. ఒక యిందుచుభియు నే నొకనాఁటి దినమున వలవలు వెలిబుచ్చి బాహ్యరతుల
మిక్కిలిసొగరెక్కి పెక్కుభంగులఁ గూడుచును గతాగతములఁ జూచి నగుచు
సరికొల్లలేయుచు సరసచూడుచు చుంబనములు నేయుచు సుఖమమర మఱల
గలఁగూడుచు జయకాంక్షలు దెలుపుచు నొగి పందెములు వైచుచుండ నప్పు

గీ. డలు కళలులేఁగ వెన్నముందొనొ యనుచుఁగడగి మనసొక్కటిగ జేసికళలువిడిచి
యలసి యటునిటు బవలించి నట్టిసొగసుమదిఁదలంప బ్రహ్మనంద మదియకాదె. 105

సీ. తోయ్యలి యుయ్యెలశయ్య నడ్డంబుగా బవళించియుండ నప్పడతి నంధు
నకుడిసి నే క్రింద న్ననువుగానిలుచుండి వెస దాని పదము లెత్తి సరిజేసి
జొనిసి నాచేతుల న్ననులుబట్టుక నుయ్యెల నూచుచు నొగి నిలిచిన
నోనుండి యెడముజేనుకొని యూతూపున కీఁదెసోటల రీతు లెనగఁజూపి
వింతలుగావించి యంతవీడట నిల్చి యటుమొగ్గి లోగ్రుమ్మ నతనుసిడము
గీ. తాపుచే దానికళయు గలంకబార బగ నాకాను జేతులఁ బట్టి రుద్దు
కొని కళవిడిచివట్టి యా వనితమోహ మెదఁ దలంప బ్రహ్మనంద మదియకాదె.

సీ. లేమనెక్కెతను మామిలి మేయుటకు దానిచంకబిడ్డను నేను సరస నెత్తు
కొను నెపంబునగురుకుచుచు చే దాకించి బిడ్డనుగొని ముద్దుబెట్టుకొనుచు
పతక మెక్కడిదని బల్కి చే నంటుచు నీమేను చిక్కినచేమి యనుచు
చెక్కులు చేతులు చక్కఁగా నివురుచు మచ్చెకంటి, జ్వరంబు వచ్చినట్టు
తోచుచున్నది యని తోడ్కొని చేనాడి బదపడిగుండెలు బట్టిచూసి
జ్వరముగాది మేహాసంబంధమగు కాక వెస మేహశాంతి గావించు ననుచు
బాలకుండేడ్చిన బాలివ్వనుని యిచ్చి మొనసిగ్రొమ్మట వాని ముద్దులాడి
మేనిసోకులచేత మెయి చెమర్చియు మఱి పులకలెత్తిన నేను గలయఁజూచి

గీ. భయమెడలి దానిచెయిగీట బాలిమీట నన్నెలంతయు నైగచే నన్నులిలచి
కూడి క్రీడించి నుఖము గొన్నవిధము మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద మదియకాదె.

సీ. ఒకనాఁడు శయ్యపై యోచనగా నేను పవళించియుండంగ పడఁతివచ్చి
యొకవంక శయనింప నెగి ముద్దులిడఁబోవ మనసులోజేరిన మగువ కొనఁగ
మనివిదలించి మాధ్యము వీడకుండిన బదరిన పని పొందువడ దటంచుఁ
టులకలు జూచి యిప్పుడె తనంతనె గూడుననుచు నే నూరకుండిన గఱంగి
వేడుకొన్నపుడు నే మోడెలు జేసితినిని యది మది నుపాయంబు వెదకి
కల్లోన నిద్రచే నులికుక్కడడి మల్లి పెనుదయ్య మొకటి వచ్చెనని యింతి
కలవరింపుచు వేగఁ గొంగిటు బిగియంగఁజేరిన నే జూచి పడఁతి! నీకు
బట్టినదయ్యంబు పదలింతునని బల్కి గరిమనట్లన గూడి కళనృవింప

గీ. జేసి 'భూతంబువిడిచెనా చిగురుబోజి?' యనిన నదినవ్వి యటమోడ్చు గమలతోడ
నన్ను మాటికిగనుగొన్న నాఁటిసాంపు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద మదియకాదె.

సీ. ఒకనాఁడు జవ్వని యుపరితాండవమాడ నేనట్లు సరిగ నందిచ్చుచుండ
ముడిగి దా లోమొగ్గ మొన గదలనదిమికుండుచు దా నబ్బబ్బయనుచు మిగుల
బరవశత్యము జూపుతఱి కనుంబావన్నె చిలచిల మని జాట సిగ్గుపాడమి
తలవంచుకొన జూచి 'తరుణి! కానున్న దైనది యింక జంకేల?' ననుచునేను
చనవిచ్చి వడిగగూడిన రసాభాసమై లో నొప్పికల్గి నాలోన మాకు
గీ. కళలుజాఱంగ నేలేచి కడురయమున స్నానమొనరించి మఱియొక్క శయ్యజేర
నను విలోకించి నవ్వి న నాఁటిసాంపు మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద మదియకాదె.

సీ. పనిగ నా శోభనంబునకు నేరంటంబు వచ్చినవారిలో వనితయొకతె
వరసలాడుచు మమ్మి పడకింటిలోనికి బంచి తా నటువోక పొంచిచూడ
బొనఁగ నందఱ నిద్ర బోనిచ్చి తగ యేమఱించి వంచించి నే బొంచి దాని
బట్టి లోనికిడిసి పడవైచి యాపనిజేసి చూపించి యా చిన్నిపడుచు

గీ. కాశబుట్టించి దాని పాహాయ్యమునకు కాంక్షదీఱంగ నటు నిషేకంబుజేసి
యిద్దఱిని నొద్దఱుంచుక ముద్దులాడ 'నధికసాహసి' వనుచు వాఁరన్నమాట
మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద మదియకాదె.

110

సీ. ఒక మానవని నే నొప్పుమీట ననేకదినములనుండి పొద్దింప నొప్ప
కున్న 'నా యొడలిలో నూసిరి గలిగుండునంతలో నిన్ను సాధింతు' ననిన
నది 'చూతమింక బా' మృన నాటునుండి నే మదిలోన దరుణంబు వెదకుచుండ
నొకనాఁటిరాత్రి తప్పక దేవుడటువీధి వేంచేయఁజూడ న స్వలదిమగఁడు
లేచిపోయిన నది చూచి నే కొంతనిదానించి చీకటితఱిని బోయి
కూడిన బలియనుకొని యదియుండ నా కోరికఁదీర్చుక పేరుచెప్ప

గీ. 'పద్మసాధించితివి!' యని పలికి నన్ను మమతతో ముద్దులాడి 'యీమాట నింక
నన్యులకు నీవు చెప్పనద్ద'న్న మాట మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద మదియకాదె. 111

సీ. పనితయొద్దకు నాచు వైపులే కిరుగూరి తిరుణాల్ల గడుపుంచి మఱియు గొండ
లో మునుజని యొక్కయింటిలో నిద్రింప పరఁగ నేలేచి దీపంబు మలిసి

గుఱుతు లేకుండాక ♦ గరితఁగూడిన దనపతి యని యది యేమి ♦ పలుకకున్న
నే నొండుచెలి యని ♦ యెఱిగి కంపించిన నదిగాంచి దొంగని ♦ యఱవ నుటికి
నాప్రిక్కజేరి, యంతట యేమటించి మున్నట్లు సంకేతత ♦ యైనదాని
నెఱిగి యూపిరి బిగియించి మెల్లన మొనగాళ్లు నేలానించి ♦ గదియఁబోయి
గీ. నద్దుగాకుండ బ్రక్కలో ♦ నిద్దురించుచున్న పగనికి నడిబడకుండ కూడి
నాతి నేను సుఖించిన ♦ నాటివంత మదిఁ దలంప బ్రహ్మసంద ♦ మదియకాదె. 112

నీ. చెలియ నేనును జోడుచెలిగుఱాల్ గట్టిన సారటులో నెక్కి ♦ సమ్మదంబు
జెలఁగ జరీనకా ♦ బనారసి పనుల్ జేసిన మొకమల్ గల్గి బు వేసి
సరి గవాక్షుల తమాపాజూచుచును ముచ్చటాడుచు మర్మంబు ♦ లంటుకొనుచు
నందులో నిడుకొని ♦ యటు యెడిలో నుంచుకొని మోవిమార్పుల ♦ మొనసికాటు
గీ. లందుచును మిట్టు పల్లంబు ♦ లందు నడ్డముగను నిల్వగ నూఁగుచు ♦ నొకరికైన
గాసిలేకుండ గొడించి ♦ కళ్లంబిడఁజేయుచు విహార మట్లుచేసిన విధంబు
మదిఁ దలంప బ్రహ్మసంద ♦ మదియకాదె.

113

నీ. అలివేణి నవలతావ్యాలంబి సుమమంజరలజూప వలదచున్నలను బట్టి
వగలాడి కొమ్మొవి ♦ చిగురాకుఁ గొనుమన్న వలదని కెమ్మొవి ♦ పంటవొక్కి
కమలాక్షి పున్నాగంబుము మూర్కొనుమన్న నిద్దంపు పొక్కిలి ♦ ముద్దులాడి
గరిత కెందమ్మిలో ♦ కర్ణిక గనుమన్న చీలితిలో నిధువనకీర్తనల్ని
గీ. లలన భావప్రికాశకోత్తలకుఁ దగినచెయ్య లానరించి గఱగించి ♦ చెట్టుఁబట్టి
వనవిహారంబు జేసిన ♦ వైభవంబు మదిఁ దలంప బ్రహ్మసంద ♦ మదియకాదె. 114

నీ. తరుణి రాక యొకింత ♦ తడవుజేసిన నల్లి ప్రిక్కన కనుమోడ్చి ♦ పవ్వలింప
వచ్చినాప్రిక్కలో ♦ మచ్చిక గూర్చుండి వదలక వైవారిలి ♦ పెదవి నొక్కి
తామధ్యజమబట్టి ♦ కదలించి ముద్దాడి తప్ప నైపుమటుంచు ♦ దండమొసంగి
పవళించి మోకాళ్లు ♦ వైకెత్తి నను తనపదములపైనుండ ♦ బనిచి దాని
నచ్చటజేర్చి యుయ్యాలూ జంపాలో యటంచు నూచుచు బుజ్జగించి మఱియు
గీ. తనిసి తనియించి తనదుహస్తములుసాచి యక్కుననుజేర్చి కాంగిటఁ ♦ జిక్కఁబట్టి
'యలుకతీతెనె?' యని బల్కి ♦ నట్టిసాంపుమదిఁ దలంప బ్రహ్మసంద ♦ మదియకాదె.

నీ. ఒకనాఁడు నే నముఁతుకత నానారత్న మండవాలంకృతాం గుండ నగుచు
గజరాజుమీఁద సింగారంబు దీపింప వలనొప్ప గూర్చుండి ♦ వైభవమున
రాజమార్గమున రా ♦ రమణియొక్కతె సాధమెక్కిచూచి విరాళి ♦ నెక్కినంగ
“నీ వభిజ్ఞుడవు గా ♦ నేఁడేమిచేసిన నలసటతీటునో ♦ తెలియు” మనుచు
గీ. చెప్పిపంపిన యాబోటి ♦ చిత్తమెఱిగి ప్రేమమీఱంగ నారాతి ♦ సిలువనంప
వచ్చి ననుగూడి తనిసిన ♦ వనితసాంపు మదిఁ దలంప బ్రహ్మసంద ♦ మదియకాదె. 116

నీ. అల మహానవమి రే ♦ యద్దాలమేడ లోపల వైఁడితట్టుపై ♦ కొలువుదీర
నపుడు మంతులు బడా ♦ అద్మిలు మొదలుగా చాల నజమ్మజరాలు శేయ
వరుస గరిబు పగర్వరలా మని చోపుదార్లు, పరాకంచు ♦ తగువిధమున
కటికెముల్ హెచ్చరికలు దెల్ప లప్తయందు దీపములు నిండాడలెలుంగ
బల్కచేరీ జేసి ♦ బద్ధాస్తు గావించి ప్రియసతిఁ జేటిచేఁ ♦ ఓలువనంపి
నగులమై భూషణములూడ్చి గద్దెవద్దనె నేడ్చులో నిధువనము నలుప
చెలియ నిర్వంకల ♦ నిలుపుటద్దములలో నన్యోన్య ప్రతిఫలనములచే న
నేక మంచములపై ♦ మా కూటముల పరంపరలు జూపట్టిన ♦ పరగఁ జూపి
“యిట్లనేకశ్రీల ♦ కే ననేకాకృతుల్ దాల్చి రాసక్రీడఁ ♦ దగ సఘిపి
నింపార మనము నేఁ ♦ డిన్నిరూపములుగా నిచ్చట క్రీడించు ♦ టిడి విచిత్ర”
గీ. మంచు వెనజెంప లానించి ♦ కొంచె మెదురుగా దిరిగి యద్దములలోనఁ ♦ గాంచి ముద్దు
లాడి క్రీడించి తృప్తుల ♦ మైనవిధము మదిఁ దలంప బ్రహ్మసంద ♦ మదియకాదె 117

నీ. శుకతుండ సందప్త ♦ సుందరబింబంబుపోలికనున్న కెమ్మొవితోడే
కరరుహ పరిలూన ♦ కరమర్దన మ్మన ఘనమంజరులు బోలు ♦ చనులతోడ
గండేభ విహారణ ♦ కలుషీకృత సరోవరాభ పుష్పాస్త్రీ కేశంబుతోడ
భానుమయూఖ సంపర్క పరిక్లాంత లతికోపఘన గాత్రంబుతోడ
వితతనిశ్వాస మాధుర్యమలిసీకృత ముకురంబు క్రియనొప్పు ♦ మోముతోడ
గీ. కాంత సురతాంతతాంతయై ♦ కనులు చేలవైచుచు మదంసవిన్యస్త ♦ బాహుయుగళ
యగుచు దొడలవైఁబవళించి ♦ నట్టిచూయలు మదిఁ దలంప బ్రహ్మసంద ♦ మదియకాదె.

నీ. ఒకనాఁడు పూవుటిరములోన కెందమ్మివిహలపాన్పున నేను ♦ వేడ్కనుండి
కీనకాంగి యెల్లలోకమువారు గావించువిధము గా దేనొక్క ♦ వింతనేతుఁ

బరికింపు మని దాని ♦ శిర ముర్విపై మోపి కాయంబు పైకెత్తి ♦ కాళ్ళముడిచి
వెనుకకు బడకుండ ♦ 1వెనలేచి పట్టుక రోకటిచే తోలఁ ♦ గుమ్మిరట్లు
గీ. మించి శబ్దంబులొదవఁ గ్రీడించి యోర్వతేనెన సమంబుగా బవ్వలింపఁ జేసి
చెలికిరతిఁదృష్టిఁ గలుగజేసిన ఘనండు మదిదలంప బ్రహ్మనంద మదియకాదె. 119

నీ. ఇరువురకును ప్రేమఁజెనఁగ నెన్నాళ్లకో తఱియైన దన్ని రా ♦ తడవుగల్గ
మరుఁడేవ మాటికి ♦ తెఱవుజూచుచు చీమచిటుకన్న ర్పుల్లని ♦ చెమ్మరించ
నడవచ్చె నిడవచ్చె ♦ ననిజూచి యెందుఁ గన్నట్టుకుండిన నింటిఁవారిచలన .
నడరేమికలెనో ♦ యని దూతినంపి యేమియుఁ దోచ కొయ్యన ♦ మేనుమఱచి
గీ. యుండ నదివచ్చి పటమాడ్చి ♦ యుడినిజేరినరిగ నది బట్టుకొనిజొన్న ♦ వృష్ణమనుచు
నులికిపడ నవ్వె కూడిన ♦ యువతిహాయిలు మదిదలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

నీ. వేపుపల్లె కీవేగి ♦ వేపుతల రాధిక నిళను సందర్శించి ♦ యింపుమీఱ
దుష్టరాజుల నెల్లఁ ♦ దునుమాడి శీఘ్రంబెవచ్చెద నందాక ♦ వగలుదక్కి
యతిధైర్యమున నుండు ♦ డనుచు నామాటగాఁ జెప్పి యూరడిలంగఁ జేసి వేగ
రమ్మన, నుద్ధవుం ♦ డమ్మెయి వ్రజమున కరిగి గోపాల నుం ♦ చరులఁగాంచి
గీ. పరగ నేకాంతమున హరి ♦ బల్కినట్టి పలుకులన్నియు వినిసింప ♦ వారు మఱల
నతనితో నన్న మాటల ♦ చతురతయును మదిదలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 121

నీ. పిన్నవాడని చంకఁ ♦ బెట్టుక ముద్దాడ నెన కుచంబులుబట్టి ♦ పెదవియానె
చిటుత కూకటినాడు ♦ చెలరేగి మాయిండ్లఁ బశ్యతోహరవృత్తిఁ ♦ బాలుద్రావె
మగవారు లేనివోఁ ♦ దగఁ బొంచుకొనివచ్చి మగపోడుములు జేసి ♦ మరులుకొన్న
భూరి గోవర్ధనోధారణాదుల చేత యాపదలఁచి మ ♦ వ్మరసిబోచె
కాత్యాయనిపూజఁ ♦ గావించు తఱి మొలచీరలుముచ్చిల్లి ♦ సిగ్గుఁగొనియె
విపినమధ్యంబున ♦ వేణుగానముజేసి కామవేదన మాకుఁ ♦ గలుగఁజేసె
పెక్కండనతులకు ♦ పెక్కురూపంబులు లీలఁ గైకొని రాసఁకేళినలిపె
యమనాతరంగిణీ ♦ హృదయలో మముఁగూడి వేడుకతో జలక్రీడలాడె
గీ. మతియు మధువైరి మముఁగూడి ♦ మమతతోడఁ జేసిన వినోదవైఖరులో ♦ జెప్పవశమె
యమ్మహాత్ముని లీలావిహారమహిమ లెదఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 122

నీ. అకలంకమైన మా ♦ యావనం బంతయు నుందరాకారుడై ♦ చూఱగొనియె
పతిమతాదుల వీడి ♦ భావంబు తనయందె సమృదంబునఁజేర్చి ♦ నమ్మియున్న
మము విడవాడి తా ♦ మఘరాపురికిఁ బోయె నింత నిద్రియుఁడుర్వి ♦ నెంఘఁగలఁడు
దానింక రొకున్నఁ ♦ దడవుగా నిచ్చోట నొడలఁ బ్రాణముదాల్చి ♦ యుండలేము
గీ. శ్రీ హననపాతకం బది ♦ చెందకుండ శీఘ్రమునవచ్చి మమ్ము రఁక్షింపుమనుచు
హరికిఁ జెప్పమటంచు వా ♦ రన్నమాట మదిఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 123

నీ. అనియిట్లు వల్లవాంఁగనలు బల్కిన నిష్ఠురోక్తు లాకర్ణించి ♦ యుద్ధపుండు
గ్రీమ్మఱ మఘరాపుఁరమ్మున కటుబోయి శ్రీహరి క్షణిఁగింపఁ ♦ జిత్రగించి
ద్వారకాపురి కేగి ♦ వయన రుక్మిణ్యాదినతుల వివాహమై ♦ సంభ్రమమున
జైద్యపముఖ దుష్టఁసంహార మొనరించి భూభార మణిఁగించి ♦ పొలుపుమించి
గ్రాపతి పూజనకాలంబునందు గ్రీమ్మర రాధికను గోపఁభామినులను
గలసి వేపుపల్లెకుఁ ♦ గడువేడ్కఁ జనుదెంచి వారలఁగూడి దుఃస్వారథంగి
గీ. పావనంబైన రమ్యబృంధావనమున నింపుమీఱ గ్రీడించి నుంభింపుచుండె
నట్టి కృష్ణుని లీలావిహారమహిమలెదఁ దలంప బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 124

నీ. రతిరహస్యా సంగఁరంగ కొక్కొకాది సముదగ్గి సత్కథా ♦ శాస్త్రములను
జెప్పినట్టి విదగ్ధ ♦ లవ్పటిజాతులవిశమును సత్వాది ♦ భేదములను
గాంచి స్థాన స్వర్గ ♦ ఘనమణి మంత్రావిధములచే నరలకు ♦ దరుణులను
గలరహస్యంబులు ♦ దెలిపిరి; యవియు నిక్కాలంబునకు సరి ♦ గాకయున్న
బరఁగ నివ్పటి కిల ♦ బహుజనానుభవ సిద్ధామేయ వివిధోచితాంశములను
గీ. నీ శతకమందు మఱుంగుఁగా ♦ నింపు మెఱయఁ దెలియజెప్పితి నీజాడఁ ♦ దెలిసి చతురు
లంచితముగఁ గ్రీడాసౌఖ్య ♦ మనుభవింపుఁ డార్యులార! బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

నీ. పరియారు కళలును ♦ బహురహస్యము లిందు పొనఁగ గూఢంబుగాఁ ♦ బొందవలసి
యున్నవి; చక్కఁగ ♦ నుపలబ్ధిగలవారు యోదించి వేనట ♦ నొండకలమి
నఱలేన్చి చోటులఁ ♦ జరకాల మభ్యాస మొనరింప నొక కొన్ని ♦ యుత్సుకమునఁ
గనవచ్చు త్వరలోన ♦ ననుభవమున కట్లుఘాతున్న విన్నమాత్రమున భావ
బోధంబు గ్రహకున్నఁ ♦ బొందగ విదగ్ధుండుగానున్న నిజములు ♦ గా వటంచు

గీ. దెగడవలవదు సరసు లీ ♦ తెఱఁగులన్ని దెలసి సుఖించి తనిసి యవ్వల రమేకు
సత్కృపనచింత్యమగుబ్రహ్మ సౌఖ్యమొందు డాద్యులార! బ్రహ్మనందమదియకాదె

సీ. సజ్జనులార! యీ ♦ శతకంబు గేవలశృంగార మని నిరసించవలదు
క్రిక్కిష్టఁ డింపార ♦ బృందావనంబులో చతురత గోపికానతులఁ గూడి
జేసిన శృంగార ♦ చేష్టలన్నియు చాల మోక్షప్రదములని ♦ మున్ను మాని
వరుఁడు వ్యానుండు శ్రీభాగవతంబులో శిష్టసమ్మతముగ ♦ జెప్పలేదె
గీ. కృష్ణలీలావిహారంబు ♦ లెప్పు చెన్నిగతులఁ గొనియాడినను దప్పుగలదె సాధు
జనులుపాదేయమని విని ♦ సంతసింపు డంచితముగ బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె. 127

సీ. ఈ శతకంబున ♦ నేపద్యమునను మాకేవిలాసము జెప్ప ♦ నిచ్చగతిగె
నావిలాసంబున ♦ కనుగుణ సంగతులన్నియు స్పష్టంబులగుట కిట్లు
కృమి మొప్ప నాల్గు పాదములను విమాని వలసినపాదముల్ ♦ వరుసఁగూర్చి
సీసపద్యంబులు ♦ జెప్పితి చరణంబు లెక్కువ యని కవు ♦ లెంచవలను
గీ. పదము లధికంబు లై నట్టి ♦ పద్యములను చాలికలుగా గ్రహించి సమగ్రముగను
సర్వభావార్థము లెఱింగి ♦ చతురులెల్ల మదముగనుఁడు బ్రహ్మనందమదియకాదె. 128

సీ. అఖిలలోకేశ్వరఁ ♦ డైన కృష్ణుని శృంగారచర్యలు ♦ రంగుమీఱ
యీ శతకంబున ♦ నింపుగా గలుగుటజేసి దీని రచింప ♦ జేసినట్టి
పృథివీనకు జ్ఞుఁడవినవారలకు విన్నవారికి నవ్విధు ♦ భూరికరుణ
యవనిలో దీప్తాయురారోగ్యములు బుత్రపౌత్రాభివృద్ధి సంపత్సమృద్ధి
గీ. ధైర్య గాంభీర్య సద్గుణోదార్య వినయ విజయ సౌఖ్య సౌజన్య ♦ విత్తలాభ
సార ధర్మార్థ శామ మోక్షములు గలుగ మదిఁదలంతు బ్రహ్మనందమదియకాదె.

[మేరువ పద్యము].

సీ. ప్రేమదా కళా శీఘ్రప్రవతన వారణమును
నరకళా పరివర్జన స్వతంత్ర
తయు, బ్రాహ్మరతమున ♦ దరుణి కళాసాగ్రవ
ణము, యోనిసంకోచనంబు, యోని

శబ్దాపనము, రజఃస్పందరృణము కన్న
మున్న శ్రీమాంతర ♦ భోగక్రియయు
నారీ కళోత్సర్జన స్వతంత్రతయును
స్థలనాంతమునబునః ♦ కరణమునకు
తక్షణంబున వృద్ధి ♦ దగఁజేసుకొనుటయు
ముందుగజరిగిన ♦ మ్రుచ్చునంగ
మం బెఱుంగుటయును ♦ మఱి భవిష్యద్రీడో
జ్ఞానంబు, జలనాడి ♦ ఘర్షణంబు
నలివేడియోని గాఢాగాధములను వ్య
త్యస్తంబు గావించునదియు, బ్రథమ
మానంబు నందె భామాగర్భవిజ్ఞాన,
మాంతరభోగ వంధ్యాత్వనిర్ణ
యంబును, మదనగోహంతరస్థిత లింగ
మున మకరధ్వజమ్మును నెలంత
యవలఁ బోదోయిట, ♦ యువతితోఁ గ్రీడించు
నపుడు భగాంతర్గతామయముల

గీ. నాత్మనెఱుంగుట యివి పదియారు కళలు
మఱియుఁ గొన్నిరహస్యంబు ♦ లరసి తెలసి
యతను నిధువనసౌఖ్యంబు ♦ లనుభవింపుఁ
డనఘులార! బ్రహ్మనంద ♦ మదియకాదె.

సంపూర్ణము.

రాజోపు గ్రంథము.

మ ద నా ర్ణ వ ము .

మధురనాయకరాజగు విజయరంగచోక్క భూపాలునిచే
రచియింపబడిన, సంభోగ శృంగార కథానకములుగలిగిన, వచన
ప్రబంధము.

సంగభూపాలుడగు మదనకేసరి రాణులు పదునైదు
గురు, తమతమ సంభోగానుభవములుగా, మర్మమువిడిచి
పచ్చిపచ్చిగాజెప్పిన పదునైదు కథలు.

[శైలికుదాహరణముగా నీ గ్రంథాంతమున ముద్రిత
మైన భాగమును జూడందగును.]

రా మా వ ధూ టి తా రా వ ల్లి .

అభినవపండితరాయ, నిరంకుశచర్య
మాడభూషి వేంకటాచార్య కవికృతము.

భూ మి క .

మాడభూషి వేంకటాచార్యుడు, మహాకవి, మహావిద్వాంసుడు. అష్టావధాన, శతవధానములను, చిత్రరీతుల, జిత్రగతుల నొనరింపఁ గల పోడియనియు, నావిషయములను నిరుపమానుండనియు, బండితకవి మండలిలో ఖ్యాతిఁ గాంచినవాడు. ఈమహాకవి ధారణాపటిమ కుదా హరణంబులుగా బెక్కుగాథలు గలవు.

ఈతండు నవీనుడు. విష్ణుసాయుజ్యమునంది, యిప్పటి కిరువది సంవత్సరములు గావచ్చినది. గోదావరీమండలములోని మహారాజు లందఱివలనను నెక్కుడుగా బహూకరింపఁబడుచూ, జీవితమున విశేష కాలము విజయనగర సంస్థానమున గడపెను. 'అభినవ పండితరాయ, నిరంకుశచర్యవేంకటార్య' యని యీకవి బిరుదునామము.

వేంకటాచార్యుని, కావ్యరచనాపటిమయటుల, నాతని వేశ్యా ప్రియత్వంబును బ్రసిద్ధంబు. భరతాభినయనిధానంబును, రూప మోహినియు నగు 'రామావధూటి' తన. రాసిక్యముచే మహాకవి కావ్య వాణిని బులకింపఁజేసి సారస్వతమున నిత్యమర్యాదల నందుచున్నది. రామావధూటి మాయూరిదని నేటికినీ గుంటూరిపౌరులు సగర్వముగాఁ జెప్పికొనుచూ, మన్మథుఁ డనుక్షణము గృతార్థుండైన యామెసాధ మిదియేయని జూపుచుందురు.

సరసకవితా చాతురీధురీణుండును, సనుభవరసికుండు నగు కవిరాజు, ప్రేయసికి బహూకరించిన తారావళి, యాంధ్రవాణికి విలువ లేని భూషణము.

శ్రీరస్తు.

రా మా వ ధూ టి తా రా వ లి .

సీ. శ్రీరాధికాకుచాశ్లేషజ సంతోషవివళుడౌ శ్రీకృష్ణవిభునికెరగి
సకల విద్యావాప్తి ♦ సాధనభూతయా శారదాంబకు నమఃస్కారములిడి
యైహికానంద ప్రవాహ పూరకమైన శృంగారరస మాత్మ ♦ నిరవుకొలిపి
మదనసామ్రాజ్య సింహాసనారూఢులై బురజించురసికశేఖరుల నెంచి
గీ. వివిధ రతితంత్రపాండిత్యభవ మహానుభవములై పదార్థములుగ నేర్పఱచినీన
పద్య నక్షత్రమాలిక ♦ భావవిదుల మనము లలరంగఁ గూర్తురామావధూటి. 1

సీ. సక్కుని కెమ్మొవి ♦ సరసంపుఁ బలుకులు బెరైన కురులు బొల్పారుబొమలు
సాగనైనచూపులు ♦ సోగకన్నులు తక్కుచేరుచెక్కులు కాంతుఁలూరు నొసలు
తీరైనచులుకంబు ♦ దిద్దిన శ్రీచూర్ణ శేఖయు మృదువైన ♦ లేతనగవు
కుదురైన రదనముల్ ♦ గుమ్మబుగ్గలు నందమగునాన నాసికామండనములు
గీ. కలిగిచెలువొందు నీమోముఁదలఁచి తలఁచి తాల్మిచెడి బెట్టుకై కొంతఁధైర్యమూని
గుట్టుచెడకను కాలంబు ♦ నెట్టుచుంటి మరునిరతలాలపేటి రామావధూటి. 2

సీ. కనుమూసి సంతలో ♦ గలకల నవ్వుచునచ్చి కాగిటఁజేర్చి ♦ ముచ్చటాడి
మోముమోచునఁజేర్చి ♦ ముద్దులనూరార్చి సారెసారెకు మోవిజప్పరించి
'నన్నిట్లు నెడబాయ ♦ నాయమా మీ'కవి యతినిష్ఠురము లాడు ♦ సంతలోన
మేల్చిని నలుదెసల్ ♦ మిగులుకుఁ జూచి కన్నీరు మన్నీరుగా ♦ నెగడఁ బ్రతిది
గీ. నంబు రాతులు నిటులుండె ♦ నాయవస్త్ర; యిట్లుకలలోన నన్నలయించకుంటె
వారిజాతాక్షి నాలోడఁవచ్చి యిటనె మమతతో నుండరాదె రామావధూటి. 3

సీ. నీమోము నీగోము ♦ నీమోవి నీతావి నీసౌరు నీతీరు ♦ నీకుడగునె
నీచనుల్ నీకనుల్ ♦ నీకాను నీమేను నీతొడల్ నీనడల్ ♦ నీకుడగునె
నీతక్కు నీబెక్కు ♦ నీనీటు నీగోటు నీహాయిల్ నీలయల్ ♦ నీకుడగునె
నీశుట్టు నీబెట్టు ♦ నీకురుల్ నీమరుల్ నీచెల్మి నీతాల్మి ♦ నీకుడగునె

గీ. నీకు దగినట్టి పురుషుడ ♦ నేన, నాకు దగిననుందరి వీవగా ♦ దలచి చాల
వలచి యన్యోన్య మతమని ♦ గెలిచిమిగులమంచితో నుంటిమిగదె రామావధూటి. 4

సీ. ఒకనాటి కలలోన ♦ సకియనీకాలిపాంజెవులలో జందెంబు ♦ చిక్కినట్లు
ఒకనాటి కలలోన ♦ సకియనీ చేతిపోచీలోన నాజుట్టు ♦ చిక్కినట్లు
ఒకనాటి కలలోన ♦ సకియకొంగిటజేర్చు తటిగంటె గడ్డాన ♦ దాకినట్లు
ఒకనాటి కలలోన ♦ సకియమెల్లననాడుగూబలో కుక్కురో ♦ కూసినట్లు

గీ. ఇన్నివిధముల వచ్చుట ♦ నున్ననాటి వన్నెలన్నియు గలలోన ♦ వచ్చి యిచట
గాసి గూర్చుచున్నవి నిన్ను ♦ బాసి యెట్లు మరులు నిలుపంగ నేర్తు రామావధూటి. 5

సీ. నమ్మినవాని నన్యాయంబు నేయుట కాకిలో గోహత్యగాడకలికి
వలచి వచ్చినవాని వంచనల్ నేయుట నరహత్యగాడె పున్నాగవేణి
చెల్విగోరినవాని ♦ జేపట్టి విడుచుట బ్రహ్మహత్యయెకాదె ♦ పంకజాక్షి
ఆడితప్పినదోష ♦ మన్నిదోషములలో మొదటిదోషమునుమీ ♦ మోహనాంగి

గీ. నిన్ననమ్మితి వలచితి ♦ నీవు నన్ను ప్రేమజేపట్టితివి యిక ♦ విడువననుచు
బాసజేసితి విప్పుడే ♦ పగిదిగూర్చి మఱచిపోవంగ దగునె రామావధూటి. 6

సీ. చంద్రఖండంబువై ♦ జంద్రఖండమురేక నుడుట గంకుమవంక ♦ బదిలవఱచి
కొండలవై మంచు ♦ నిండియుండిన రీతి జనులపై వెలిరైక ♦ జక్కపఱచి
కఱవరేకుల దుమ్మెదలు వాగ్రిలి యున్నట్లు కనుదోయి నంజనంబును ఘటించి
బంగారు హ్రతిమల ♦ బటికనార్చినరీతి లలిజల్లు మల్లునెల్లా ధరించి

గీ. అంగజప్రభు విజయ కాహళులపగిది గాల్గ నందెలు పాంజెవుల్ ♦ ఘల్లరనుచు
మోయి మెల్లనవచ్చి నామోలనిలుచు తీవిమఱవంగదరమె రామావధూటి. 7

సీ. ఒకనాడుమేడవై ♦ నొంటిగా కిటికిటీలెల్లబిగించి నిద్రించువేళ
చల్లగా నేవచ్చి ♦ మెల్లమెల్లన పోకముడివిప్పబో దుర్లిపడి బిరాన
లేచి చెంగట నన్ను ♦ జూచి 'నెబాను, రారండీ' యటంచు నుఠంబుపైకి
తిగిచి నాచుబుకంబు ♦ దివురుచు నవ్వుచు మధుర వాక్యముల నన్ ♦ మర్దులుకొల్పి

గీ. 'సరసులైనట్టి మీవంటి ♦ జాణిట్లు చెటల మానంబులను బయల్ నేయదగునె?'
యనుచుమంచిగ బోధించునట్టిసేర్పు మదికి మఱవంగ దరమె రామావధూటి. 8

సీ. చిననాటినుంచి విజృంభించి సఖులతోబాండు లానర్పితి ♦ గుండరదన
యీలాటి మోహంబు ♦ లీలాటి విరహంబు లేనా డెటుంగ నే ♦ యిగురుబోణి
నీవంటిచెలియతో ♦ నేస్త మజ్జేనటంచు జాల బొంగితిగజేజలజగంధి
యిప్పుడిట్లెడవాసియేగట నాపూర్వపుణ్యంబు గాబోలు ♦ బువ్వబోణి
గీ. యంతపాపంబు జగతిలో ♦ నెచటనైనగలదె నాపాపమిటు పండెగాక ర్మన
దరుణి నీమది కరుణ మాత్రంబు దప్పివోవకున్నను జాలు రామావధూటి. 9

సీ. ఒకనాటి కలలోన ♦ నుదయమే నినుంబట్టి రతిగోర 'నిపుడు నిస్త్రాణజేయు
మధ్యాహ్న' మనితెల్పి ♦ మధ్యాహ్నమున రాగ 'విడము నేయుండ'ని ♦ విడమునేని
నంతట 'నిద్రించి ♦ యావల మీయిప్త' మని కూర్చి లేచినవెనుక 'జుట్టు
దువ్వెద రమ్మ'ని ♦ దువ్వచు 'రాత్రికి సిస'లని చేతిలో ♦ జెయ్యివేసి
గీ. యిటుల దంధనసేయుచు ♦ కటకు నిద్రమేలుకొని గుండెప్పుల ♦ మేనుమఱచి
సొమ్మసిల్లి యొకింత యునురుమనుచు మదిని దపియించుచుంటి రామావధూటి. 10

సీ. 'బోటి నే హరికిబోవలె' ననుచునే నొక్కింత వలకంగ ♦ నుప్పునుచు
'నెపుడు బ్రయాణాలె' యేమిసేతు' నటంచు గనుగొలుండుల నీరుగ్రమ్మికొంత
నేపున "కెపుడు ఓచ్చేయుదు రొక్కా! యచ్చటనె యచ్చటల ముచ్చటల మరగి
యుందురా" యన భయంబొంది "నే నెన్నటికిని నిట్టివాడెగా" ♦ నని బలకగ
గీ. "ఒట్టునుండి! మహాహుటా హుటిగరండి" యనుచుగొంగిటజేర్చి బాష్పంబులాలుక
"కేపుసోవచ్చు" ననుచు బ్రాధించునట్టి మంచి మఱవంగదరమె రామావధూటి.

సీ. ఫలహాగమునుజేసి ♦ పవళింపరా వచ్చి విడెనుచ్చి "నేడు నే ♦ దలకు బోను
కోవలె, నిట ఉండుకొనుడు మీ"రని పోయి జలకంబులాడి పూసలు ధరించి
లలి జల్లుమల్లునెల్లా గట్టి రవిక చేపట్టి రాజూచి యాపాద మస్త
కంబు గాన్పింప మోఁళంబున టైబడి గ్రుచ్చికొంగిటజేర్చి కుచయుగంబు
గీ. బట్టబో రామలక్ష్మి బాధ్యముననుండి 'హమ్మ' నుచుబల్కు నంతనే సులికిపడగ
'దానితో నే' మనుచునీవు పూనుకొన్న తీవి మఱవంగ దరమె రామావధూటి. 12

సీ. ధరలోన జన్మ మెత్తంగనేమి ఫలంబు సరస విద్యల కెల్లంజరువలయు
చదివిన నేమాయె ♦ స్వారస్యమెఱిగిన చెలియతో నేహంబు ♦ నేయవలయు

చేసిన నేమాయెఁ ♦ జడిముడిలేక విచ్చలవిడి తరులలో ♦ మెలఁగవలయు
మెలఁగిన నేమాయె ♦ నెడబాయ కెల్లప్పు డేకీభవించి వర్తింప వలయు
గీ. అటుల వర్తింప నేమాయె ♦ నవ్విధమునఁ జెడని పేమలతోఁ దనుఁబ్బడువ వలయు
హహహ యివియెల్లఁ బూర్వపుణ్యములు లేక మనుజులకువీలుపడు నెరామావధూటి.

నీ. మేడలోఁ జన్నీళ్లు ♦ మెండుగాఁజల్పించి తడియొత్తి చిటిచాఁచ ♦ లిడి సుమృదుల
తల్పంబుఁబడిచి చెంతల మిన్నలగు పర్వతులును పోడావాటఁబరులును గల్లు
నీసాలు చక్కెరలో ♦ జడిపవ్వులును బాదముపవ్వులును మంచిద్రాక్షపండ్లు
కజ్జాయములు మంతఃఖడ్జురముల్ గలపల్లెముల్ పేర్చుతో ♦ భద్రపటచి

గీ. భోజనమొనర్చి నేను రాఁ ♦ బాలుపురూఱ శయ్యకైకేర్చి యుచితోఁపచారములను
వేసఁగినగల్గ సుఖియింపఁజేసినట్టి మంచిమఱువంగఁ దరమె రామావధూటి. 14

నీ. కమలాక్షీ! నీమోముఁ గనుఁగొన్న నాకన్న లేమియుఁ గనుఁగొనఁజేవగించు
బింబోష్ఠి! నీదుమోవిని గ్రోలునాజిహ్వా యేమియుఁ గ్రోలంగఁజేవగించు
కలవాణి! నీదు పంక్తులు విన్ననావీను లేమియును వినంగ ♦ చేవగించు
కనకాంగి! నీతోడఁ ♦ గలసిననాదుమే లేమియున్నభియింప ♦ చేవగించు

గీ. సరసిరుహగంధి! నీమేనిఁపరిమళంబుఁ గొన్న నానానయెదియుమాఁకొనఁగఁబోదు
అహహ! పంచేంద్రియములు నీమందె నాఁటి మరల విఁక నేమిసేతురామావధూటి.

నీ. సౌధంబువై నీళ్లు ♦ చల్లించిచిమ్మించి చాపలు పటిపించి ♦ చాగురత్న
కంబళంబుల్లువేసి ♦ ఘనహంసతూలికాతల్పంబు బటిపించి ♦ తమకమలర
అందువై ననుఁజేర్చి ♦ యగురుగంధముఁబూసి చలువపన్నీరులు ♦ చల్లి మల్లె
పూదండలును జాజిఁపూదండ లురమునవేసి చల్లనిగాలి ♦ వీచుచుండ

గీ. రమణ నీరీతి ♦ వేసవిరాత్రులందు రాగ మెచ్చంగ నిష్టోప ♦ భోగములను
నన్నుసుఖియింపఁజేసిన ♦ నాఁటికూర్మి మదికిమఱవంగ వళమె రామావధూటి. 18

నీ. ఉదయమేలేచి నికావదలలేకై దారు గడియలవరకుండి ♦ కదలిమేడ
డిగివచ్చుచో వాకిటికిముందు గుబగుబ నీవేఁగి యీవలఁనావలఁగని
‘నైయన నేవేగఁజని బసలోఁగల పనులెల్లఁదీర్చి సాఁపాటుచేసి
గందంబుఁబూసి వేడ్కలమించి కలఁకుల నమృతకృలు వెఱఁగందిచూడ

గీ. నీటుగావచ్చుచోఁ జూచి ♦ ‘నేఁడు దృష్టి తాఁకు!’ నని పొర్లిద్దుగుంకినఁతక్షణంబు
జీడిగింజలదృష్టి తీసినవిధంబు మఱచిపోవంగఁదరమె రామావధూటి. 17

నీ. ఊరునేఁడేలైలు ♦ దేరుట నిశ్చయంబైనచో నెదురుమాటాడలేక
మోము వెల్వలఁబోవ ♦ ముచ్చటాడుచునుండి ధ్యానంబు వేఱుగాఁదల్లడిలుచు
ఆమాటలీమాట ♦ లడుగుచు నుచితోపచారముల్ నేయుచు ♦ గారవమున
భోజనాంతరంబునను దమ్ములము గుడాన్వితంబుగ నిచ్చి ♦ యవలఁజేయి
గీ. చేతులోనుంచి ‘యూరికి ♦ క్షేమముగనుబోయి శీఘ్రంబు రమ్మని ♦ పాలుపురూఱ
నన్నుఁబంపిన యానాఁటి ♦ నైపుణంబు మఱచిపోవంగఁదరమె రామావధూటి. 18

నీ. కడుపులోఁ గమ్మని ♦ కాంక్షలూరుచునుండు నినుజ్ఞోపకము నేయఁ ♦ గనకగాత్ర
కనులకేసె తళుఁక్కును నట్లుగాఁగోఁచు నిన్నెన్న సౌదామిఁనీలతాంగి
నిలువెల్లనేమేమొ ♦ పులపులపులకించు నీతీరుస్మరియింప ♦ శీతసుముఖ
సారెకునేమేమొ ♦ నో రూరుచుండు నీమాటలఁదలఁప బింబాధరోష్ఠి

గీ. యోచనగనుండుమది కేమి ♦ తోఁచకుండు దిగులుగానుండుమరుమాదు ♦ దెలియకుండు
దైవమిఁక ముందెటులనేయఁదలఁచినాఁడొమనకుఁదెలియంగరాదు రామావధూటి.

నీ. ధరలో ననేకసుంధరులందు రైన వారలయందునెందు నీ ♦ వలెనెమంచి
గుణము విశ్వాసంబు ♦ కుదురు సత్యముతప్పకుండుట యుక్త మయ్యుక్త మెఱిఁగి
తిపురుట వినయవిధేయత లభిమాన మాదరంబు దయామయాంతరంగ

మందంబు చందంబు ♦ నళుకును బెళుకును సయంబుననుదెంపు ♦ సౌష్ఠవంబు
గీ. తగిన సరసునిఁ జేపట్టి ♦ తవ్వ లొప్పన లెఱిగి విడువక ప్రేమచే ♦ నేలికొనుట
తెలివి తేట లుపాయముల్ ♦ లలితవాక్య మాధురియు నిన్ని గలనె? రామావధూటి.

నీ. కలగంటి నొకరాత్రి ♦ కనకాంగి నీతోటి సమరతిలోఁగేలి ♦ నల్వినట్లు
కలగంటి నొకరాత్రి ♦ కలకంకిగో నీ పువరతిలో నను గుసఁబల్లుచినట్లు
కలగంటి నొకరాత్రి ♦ కలికి గాఢాలింగ నాదిసౌఖ్యంబుల ♦ నలరినట్లు
కలగంటి నొకరాత్రి ♦ కమలాక్షీ నీతోడ బంధలీలలఁ జాలఁ బడలినట్లు

గీ. ఒక్కరాత్రి కలగంటి ♦ సొక్కినేను నీదుకెమ్మొవియానుచో ♦ నీవు నాదు
పైపెదవినానుచును తెప్పఁపాటులేక మన్ముఖముజూచునట్లు రామావధూటి. 21

సీ. నీయాత్మనాయాత్మ ♦ నిజముగా నొకటంచు నామనంబున జాలనమ్మియుంటి
 నాతోడఁజేరిన ♦ నమ్మిక లెప్పుడు మఱచిపోవని రూఢిపఱచియుంటి
 నేనొన్ని చెప్పిన ♦ నికనన్న విడనాడ వంతు నామని నిశ్చయించుకొంటి
 మనశరీరము లున్న ♦ మట్టుకు మనలోన పొర కల్గ దని తలపోసియుంటి
 గీ. వనితలోయిప్పు డిటుకాలవశముచేత మనల కెడబాపు కల్గ నీమదివిగక్తి
 నొరయ లోగడనంగతుల్ ♦ మఱచివోవ మంచిమార్గముగాదు రామావధూటి. 22

సీ. ఘనమైనమోహంబు ♦ గలవాడనాటచే లలన నే నీకింత ♦ తెలుపవలసె
 పట్టుకై యభిమానపడు నాడనాటచే దెఱవ నీకింత బోధింపవలసె
 బ్రాహ్మంగనల కానపడువాడనాటచే నింతి నిన్నింత ప్రార్థింపవలసె
 జెలిమికైలక్ష్యంబు ♦ గలవాడనాటచే వనిత నీకింత గావ్రాయవలసె
 గీ. గాక తమతమ యక్కటల్ ♦ గడుపుకొనెడు వారలందఱతోపాటివాడైన
 నింతయేటికి? నీకు నొక్కింతయైన మనమునను దయలేదు రామావధూటి. 23

సీ. కొంతకాలము నీడు ♦ గుణగణంబు లెఱుంగనేరక భయముచేసూరకుంటి
 గొంతకాలము నీకు ♦ గోపమేమో యని సంశయంబున జాల ♦ జంకియుంటి
 గొంతకాలము మదిగోగ్గెల్లారంగ సంతనపురాయబారముల్ ♦ నడుపుచుంటి
 గొంతకాలము నిన్ను ♦ గూడ్డిము పుల్లాయమాటలు మనములో ♦ నాటియుంటి
 గీ. గాని యాయూరిలోనుండు ♦ కాలమందు నైన తమిదీగతులలో ♦ నలరనెత్తి
 నేమి నేయదు నయ్యయో ♦ యిప్పుడిటుల మదిని దపించవలసె రామావధూటి 24

సీ. నీమోము నే నొక్కనిమిషంబు గనుగొన్న శశి యేటి కనిపించు ♦ చారువదన
 నీమోవి నే నొక్కనిమిష మానిన దొండపండ్డేటి కనిపించు ♦ బల్లవోష్టి
 నీకనులే నొక్కనిమిషంబు గనుగొన్న బద్మమేలనిపించు ♦ దరళనయన
 నీబామల్ నే నొక్కనిమిషంబు గనుగొన్న విల్లేటికనిపించు ♦ విలసితభ్రు
 గీ. నీదుచెక్కులు నేనొక్కనిమిషమైన గణిత నద్దంబు లేటికి ♦ ననుచుదోచు
 నిట్టినిను బాసియున్న నాకిపుడుజన్మ మేఘధాయని తోచు రామావధూటి. 25

సీ. శ్రీమించు నెమ్మోము ♦ తామరపద్మంబు కన్నులు విరిసిక కైరవములు
 కుదురైనరదనముల్ ♦ కుందకుట్టులములు తీరైనసాసిక ♦ తిలసుమంబు

తరళాధరోష్ణంబు ♦ దాసానిపుష్పంబు పాలువైన పొక్కిలి ♦ పొన్నపువ్వు
 ఆదోకలగు జంఘు ♦ లరఁటి పూమొగ్గులు స్మరమందిరము శరీ ♦ పవనూన
 గీ. మహామ మనుమించి మంచి పూలరసి తెచ్చి బొదవినీమేను జేసెగాఁబోలుబ్రహ్మ
 దాన నిల గల యెల్ల ♦ నుందరులలోన మాకు స్పృహణీయవై రామావధూటి. 26

సీ. కార్యవశంబు దీర్ఘప్రవాసమునేసి రెండునొక్కటి నేయు ♦ దండిజేవు
 నెనరున నేను రా ♦ నిధిగన్న నిఱుపేదకరణి గొబ్బునవచ్చి ♦ కాగిలించి
 బాష్పంబులురమున ♦ బడిబడియొత్తుదు గళగద్గదిక రోప ♦ కలరవమున
 నిష్ఠురంబులనాడి ♦ నీకేళిసాధమ్మునకును నీవట్లు దోడుకొనిపోయి
 పాన్పువైజేగ్గ నెనుకటిపాటులెల్ల మఱచి యానందరసపూర్తి ♦ మనములలర
 మదనకైరస్తానూజ్యపదవి నేలి మన మెటులనంటిమిగదె రామావధూటి. 27

సీ. నారంగములు బృహన్నారంగములుగల్గి విలసిల్లు నుద్యాన ♦ వీధులందు
 కాదంబములు పద్మకాదంబములు గల్గి తనరారుకాసార ♦ తటములందు
 పర్యంకములు మహాపర్యంకములు గల్గి గణనకెక్కిన సాధకశలయందు
 మణిపుత్రికలు నభోమణిపుత్రికలు గల్గి సౌరుమీతిన చంద్రశాలలందు
 గీ. మనము మనముల మోహము మృరముగాగ మరునిబూజించి మించి యేయరకరతుల
 నతులగతులను దేలి సమృద్ధుల మీటి తీవినంటిమి గదవె రామావధూటి. 28

సంపూర్ణము

కామగ్రంథమాల

**

సృథమప్రచురణము

రతిరహస్యము.

[రెండవకూర్పు]

*

తెనుగుభాషలో నిర్వహింథ మింతవరకును బ్రకటింపఁ
బడియుండలేదు. తగ్గింపుధర. పోస్ట్‌జిటోకూడ

6-8-0

*

కొక్కోక పండితుఁడు సంస్కృతమున రచించిన
రతిరహస్యము, ఎఱ్ఱరపద్యానువాదము, విపులమగుతాత్పర్యము,
సమగ్రముగా, సర్వాంగనుండరముగా, బంధభేదములచిత్రము
లతో ముద్రితమైన గ్రంథ మిదియే!

రతిరహస్యము.

కామగ్రంథమాల

సృథమప్రచురణము

గణపతీయము.

భూ మి క .

[Ganapatiyamu seems to be a Jain work, and the purpose which it is intended to serve seems, to offer a destructive criticism on Puranas on which is based the Hindu Religion even at those times. .

The story of MOHINI & SIVA also is commenced after its close. From this, it can be presumed that, there was a series of works of this kind; and that it was only when the influence of such works was felt, the Puranas were begun to be translated into Telugu. -C. P. BROWN.

—గణపతీయము జై నుఁడెవ్వఁడోరచియించిన గ్రంథమని దోచుఁచున్నది. కావ్యనిర్మాణమునందెట్టి యసదృష్టసంగ్రహణ మానాఁటికి కూడ బ్రాహ్మణధర్మమునకు మార్గప్రవర్తకములుగానున్న పురాణముల బ్రతిష్ఠను విధ్వంసమొనరించుట కుద్దేశింపఁబడినది గా నగును.

గణపతీయము కథముగిసిన పిమ్మట మోహినీ శివుల వృత్తాంత మారంభింపబడినది కావున నీఘోరణిలోనె యనేక గ్రంథములు బయలు వెడలి యుండునని యూహించుకొనవచ్చును. ఇట్టి సవ్యవృత్తి కంట్రబులగు గ్రంథముల ప్రభావము జనసామాన్యము మీఁద బ్రసరింపమొదలిడి వారలచునంబులలజడిగ జెందుకాలంబుననే, ధర్మసంరక్షకులుగా కవులనాఁటి వరకుచూ సంస్కృతంబు తెఱమాటానఁ జిక్కియున్న పురాణంబులఁ దెలుఁగుసేసి సద్ధర్మపథమును నిర్దేశింపఁ బూనుకొనియుందురు.

— సి. పి. బ్రా.ను.]

—తెలుఁగుసారస్వతమున కొరులకలవికాని సేవనొనరించి కలకాల మాండ్రులకు స్మరణీయుఁడైన యాచార్యుఁడు బ్రా.ను. గణపతీయముపై నాయన యభిప్రాయమది.

కాని, యీనిశ్చితమునకువచ్చి గ్రంథము జైనకవి యెవఁడో పురాణగాథల నవహించుటకే రచియించినాఁడని నిర్ణయించుకొనుటకు పూర్వము మఱియొక విషయముగూడ విచారింపవలసియున్నది.

సాంస్కృతికులగు పండితకవులు వినోదంబుపట్టన, హాస్యంబునం దశ్శీలములకుఁ బ్రాధాన్యమిచ్చుచూ వచ్చిరనుట సారస్వతవిదులంద

తెలుగుదురు. ప్రహసనంబుల మాట యేమిటి?

మతియు బురాణంబు లేమి దక్కువలా యీవిషయంబుల, కన్నగూతుఁ గామించి కవఁగూడుట సహజధర్మమా? 'దేవతలు సేయు తప్పలు దివ్యకథ'లని యంగీకరించవలసినప్పుడు, కనులవాసిని యన్యునికి సంతానవతియైన దన్న బాణభట్టు కాదంబరీవాక్కును ప్రమాణముగా గైకొనినప్పుడు, కుమారుని మీఁద మమతం దవిలి మారు సాదనల కుమ యువకృమించినదన్న కథను గల్పించిన కవికిమాత్రమేల పూజస్థాన మందదు? ఆతఁడు నిరంకుశుఁడు కాడా?

రాధకృష్ణుని కన్నవానిఁ బలె గారామున పెంచి పెద్దంజేసి యా కిశోరమూర్తితోడనే రతులదేలలేదా? ఆగాథలు పుణ్యచారిత్రంబులు గాలేదా? తోఁబుట్టువు వావిగల శ్రీకృష్ణునే చిలుకతాతుకయ్యంబునకు కాలుదువ్విప్పించిన శక్తిరూపిణి దోర్నివది పతివ్రతగా బ్రతిష్ఠనందుటలేదా?

గణేశుండు నగరాజకుమారికి గొడుగు వరుసవాఁడేకాని, యామె సుతులనెవ్వరినిగాని కడుపునగన్న పాపమునఁ బోలేదు. అటుకాట, రాధ కన్నఁ జెడిపోయినవావికాదు. రాధవలె, బాలపాపనిచేత మగనేతలు పూర్ణముగ జేయించుకొనక, చీకటితప్పనకు మనసు చలించినయెడఁ గూడ కొంతయాచిత్యమునే బాటించినది. అంగుళిరతముబోని తుండనురతముతో దృష్టినందినది.

ఇందుసకనియే సభియుక్తులు విశేషముగా గ్రంథశోధఁ జేయ కూడదందురు. తఱచి చూచినకొలందిని పురాణంబు లిట్టి యసహజాభ్యాసములతో గిక్కిరిసియుండును.

కావున గణపతీయము, జై నకవి రచితమనియే నిర్ణయించుటకు వలనుపడదు. కవితాపాకంబును శైలీ మాధుర్యంబును బోల్చిచూచిన యెడల మనకవిపుంగవుండెవఁడో దీనిని రచియించి, స్వనామగోపనము జేసికొనినాఁడని యనుకొనవచ్చును.

ఏదియెటులున్నను, రసజ్వలాదరించవలసిన యుత్తమకావ్యమిది యనిమాత్రము విన్నవించుటకు సంకోచింపము.

శ్రీరస్తు.

గణపతీయము.

[స్కాందపురాణాంతర్గతము.]

కం. శ్రీలక్ష్మీ త్సాంభోజవి
శాలాక్షీ సనవిలేపఁచార్యకిత వ
క్షోలావణ్య త్రిలోకీ
పాలనగుణగణ్య గోపఁబాలవరేణ్య!

వ. అవధరింపుము. సకలసువ్రతశీలిని యగు కాంచనమాలిని సమస్తాక్ష పురాణోక్త కథారహస్యవృత్తవపుండగు యవ్విపున కిట్లనియె.

ఉ. ఇప్పుడు నీవుసెప్పిన యఁకములైన రహస్యవార్తలం
దొప్పుగ నామనం బలరియున్నది; విద్యలకెల్ల నొజ్జయై
మెప్పులఁగన్న వాల్లడుపుఁమేటికి నిచ్చలు బ్రహ్మచర్యముం
బొప్పడియుండ నేమిటికి ఁ జోద్యముగా వివరించి చెప్పుమా! 1

కం. అని కాంచనమాలిని బ
ల్కిన విని విప్రోత్తముండు ఁ కిరత మీగాధ
న్వినియున్నవాఁడు గావున
మనమున సంతసముబొంది ఁ మగువకు ననియెన్. 2

కం. వంకరతుండమువేలుపు
పొంకముగా బెండిలాడఁబోవకునికి నే
నంకిలిపెట్టక నొడివెద
శంకిలకను వినుము మనముసందియ మెడలన్. 3

సీ. ఒకనాఁడు గౌరి వేడుకఁ దనకొని

యందుఁ గులైడు శిశువైన గుజు

వేలుపు లతవలెవేలు తుండము బొట్టి

కడుపుఁ దమ్ములవంటిఁకన్నుదోయిఁ

గని భ్రమవడి రహాంగము దనవేలితో
నాడింప నది పిన్నయయ్య గట్టి
పడి నిల్చినను దానిపాడవును ద్రాణయు
భావించి నివ్వెఱపాటుఁజెంది

తే. గీ. మోహవార్ధి మునింగిన డ మొఱంగి మారుఁ
డది విలోకించి నగి సమయం బిదే య
టంచుఁ దొలిపగ నిటు దీర్చెనంచు లోకు
లెంచఁ బూచిలు కెదనాటనేసె నుమను.

4

వ. తదనంతరంబ.

5

ఆ. వె. మనమునందు బొడము డ మన్మథవేదన
చేత ననుదినంబు డ చింతఁజిక్కి-
గౌరి పవలు తిండిఁగానక రాతిరి
నిదురలేక తమినిగిడుకుచుండె.

6

వ. అంత.

7

మ. కడువేడ్క మలపట్టి యొక్కతటి జల్మబాడి చెంగావి పా
వడపై దెల్లనివల్లె టింగులుదలిర్పగట్టి వజ్రంపు మే
ల్లాడవుల్ దాలిచి చన్నుచేసిన సుతుం డ దో నక్కునం దార్చి న
ల్గడలం దెవ్వరు లేరుగా యనుచు జక్క గాంచి లేకున్నచో. 8

కం. తన హావభావములకు

మనమున నరుదంది చన్నుమఱంగి కుడుచు నం
దను వీనులందు గునగున

యను చప్పుడు గాంగ నిట్టు డ లామున బల్కె.

9

తే. గీ. నిన్నుఁ గడువునఁ గన్న నానిండుడెంద
మిట్లు మరులంది యుండఁగా డ నెంత గడును
లైన పెఱతెఱవలు మరులందు లెంత
వెంత నినుఁ జూచినంతనే డ వేడ్క కొడక!

10

తే. గీ. కాని నీయీడు లేతయై కానుపించి
యుండ మర్మావయవము బెంపొందియుండె
నై న బెంపొందువారలకై న సుఖము
నీకు నెబ్బంగి గల్లును డ బ్రాకటముగ.

11

కం. గజనరనిద్యలు రెండును

నిజముగ గలిగిట్టులీవు డ నినుఁగై యంటఁ
గజిబిజినొందక నుల్లము

ఋజుమార్గమున న్వసించె డ నేమందునోకో?

12

చ. గొనబుగ నీదుతెల్వి జాటుకుఁ బరికించుటకై మదీయమా
తనువునగల్గు నంగముల డ దాచక నీదగు చూపుతోవ నే
ననువుగనుంతు నారసి తదంగములకై మరు లుప్పతిల్లఁగా
నొసరిన యంగమెద్ది నెనఁరూఱఁగ నిప్పుడె నాకుఁ దెల్పవే.

13

వ. అనివలికి నిర్జనంబగు సంతస్పదనంబున నా కుందరదన లజ్జా
వనతవదనయై కదనప్రియుండగు మదనప్రదరబాధితహృదయయై లేచి
యాక్షణంబ.

14

సీ. ఎడలేని దడచే నతఁడును దా నున్నట్టి
పాడవులుప్పరి గెతఁల్పులు బిగించి

తడఁబాలుచే గడఁగడ వడంకెడుకేల

బాడిచెక్కడఁపు నడితొడవు నీల

నడలించి వడి పోకముడి వీడఁజేసిన

గుడుసువా ల్కెనయగు డ వెడఁదపిఱుదు

కడగొని మడుగుపాల్కడలిని గెఱుదులు

జడిగాడ్పు దాడిఁగఁపెడువడువున

తే. గీ. పుడమి సంతట గప్ప నప్పుడు బెడంగు

టడఱున బడంతి వెడవింటి డ గడుసుగిడును

టడిదమన నిల్వబడియుండ డ బుడుతకొడుక

డుడిగిపోనట్టి వెడఁగునఁజడిసి కాంచె.

15

శా. అంతః బార్వతి పువ్వు సెజ్జవయిఁ దా ♦ నాసీనయై జానుగా
నెంతో కూరిమిఁ బారసాచి సుతు నట్లేతేరగా బిల్చి యూ
ర్వంతర్దేశమునందు నుంచి ఘనమోహభ్రాంతిఁ దమ్మార్థ మ
త్యంతానక్తి దలిర్ప మూర్కొనుచు గాఢద్వంబుతో నిట్లనెన్. 16

కం. కటకట! యేమిది యఘటిత

ఘటనా నిర్వాహకుడగుఁకాముఁ డితని హృ
త్పుటనుందు నిలచి యాశల
నిటు బుట్టఁగఁజేయుచుండెనే తలపోయెన్. 17

తే. గీ. అట్లుగాకున్న నీతఁడుఁ యందమొల్కు
చుఱుకుజూపున నిట్టుటఁజూచి నాదు
యూరుయుగలక్ష్మీపాయల ♦ నుఱక చలన
మించుకయులేక నెందుకు ♦ బొంచిచూచు. 18

వ. అని యిటయ్యతివలతలకట్టు తనమతియం దతిశయకుతుకంబున
వితక్కించి చతురోక్తి నగ్గణపతి నుద్దేశించి యిట్లనియె. 19

చ. బామముడి యెక్కువంట వడి ♦ పొంకపుచూపుల కోరి దార్చియ
బ్రము సఱకట్టెమాని షిరిపానుపు పోతెడునేల గుత్తునా
తము యదలింపుఁడ గవతం తనుపోటులయాట రూఱిసే
యము నమనీ వెదిర్చి యటుఁతోవమి యచ్చట ముద్దుగొమ్మనెన్. 20

ఆ. వె. పలికినంతసేపు ♦ పాచజందెమువేల్పు
పక్కికొండమద్ది ♦ కెక్కువంక
కొండపై చిగుర్పు ♦ గొనబుపాకుడు కెన
యైన మూలఁ గేలఁనాడఁజేసె. 21

ఆ. వె. అపుడు పడుచుమెఱుపు ♦ టందంబు బింకెము
గ్రొక్క గట్టుపట్టిపొక్కిలీగు
సెలమవెడలి సుతనుగల తావి కీడగు
తావి వాని ముక్కు ♦ గోవి సొచ్చె. 22

ఆ. వె. సెలమనడుమ బెళుకుఁగల చాలునకు నిరు
వంకలందు బొందువరలుమోవి
కెంపుగవ వెలుంగు ♦ గిడనజేజే కన్నుఁ
దోయి కలుకునించి ♦ తూలఁజేసె. 23

ఉ. అత్తటి పిన్నచే దన రఘాంగము నాతఁడు యూడ్చి చూడరా
బిత్తటియైన సత్తి మది ♦ వేడుక లూడుకొనంగ గుండ్రఁగా
నొత్తుకయున్న స్వోరుయుగ ♦ మొయ్యన దా నెడకొల్పి యూరురా
జ్యోత్త మమందు బుత్రపతి ♦ నొప్పగ పట్టముగట్టె దిట్టయై. 24

చ. తనయుని జూచి సంతసపు ♦ తా విపు డెన్నఁగ నీదుచేతికిం
గనులకు లోగియుండె నలఁకాయజుఁ డెవ్వరివాఁడటంచు జ
య్యన గిరికన్య బల్కు వెనకయ్య సృరాలయశీర్ష మింపుగాఁ
దన చిటివేలఁ ద్రొవ్వె శశిఁభాతికి గుండియ ఝల్లుఝల్లునెన్. 25

కం. సంతోష మినుమడింపఁగ

సంతటఁ దనుజూచి నగుచు ♦ యటుగేతెడు త
త్సంతానపురుషుఁ గని య
క్మాంతాతిలకంబు బలికె ♦ గాఢద్వముతోన్. 26

చ. మురిపెపుటిక్క జక్క నిటఁముం దెఱుగందగు యాడులేదటం
చటిముఱి నెంతు నే భలి! గణాధిప నీ వఱలేక గట్టిగా
నెఱుఁగుదు విట్లు మైకమున ♦ నిద్దరముం బడియున్నవార మి
త్తటిఁ దడవేల తుండసురతఁ బొనరింపుము కోర్కిదీరఁగెన్. 27

కం. నే నుడివిననుడు విది యే

మానని తలపోయఁబోక ♦ ననువుగ నొడిలో
గా నీతుండము సొనువుము
దానికి శై భసగుణంబుతవులు గణపతీ! 28

వ. అని పలికిన.

29

శా. గంజాప్పన్ జననీవచోవిభవ మక్కాంతుండు యాలించి మై
నిండారక ఘనమోహవల్లి యెదుగ ♦ న్నేర్పేర్పడంగా కన
చ్చుండాపాశము జక్కదిద్ది గుడెగా ♦ చోద్యంబుగాఁ జేసి వే
దండాస్యం డటు తల్లి యల్లకడవాత లోర్పగా దీసిన్. 30

వ. అయ్యెడ.

31

మ. సరనంబౌ రతిసల్ప నెంతయు మదిక ♦ శర్వాణి వాంఛించి త
త్సురతానందము యచ్చిన ట్లరి యాత్సుక్యంబుతో వర్తుల
స్ఫురితాద్రిప్రతియా నితంబము మఱిక ♦ జూపేర్పడ న్విచ్చి త
త్కరివక్త్రాన్నిత తుండకాండమును తద్వర్తక జనంగా నిడెన్. 32

కం. అని యివ్వధమున దా నుడి

విన కథవిని సిగ్గుగఱచి ♦ వెఱగందిన కాం

చనమాలిని భావము గనుఁ

గొని యప్పాటుండు బలికె ♦ గుతుకితమతియై. 33

నీ. ఇలగల్లు పడుకులకెల్ల పేముడు లిట్లు

గరంగను నిదియె యబ్బురముగాదు

నిబ్బరంబుగనుండు ♦ నిండారుమరులతో

గాసి వెన్నాడి నిక్కముగ నుండుఁ

గాని యెన్నడు హాయిగల్గదు మూడవ

యుగమందు దోవది ♦ సాగనత్తై న

పట్టె దండినిఁ దోడఁబుట్టువుఁ జూచిన

చెలులకు యొడికట్టుచెమ్మగిల్లు

తే. గీ. ననుచుఁ గఱివేల్పుతోనంట ♦ వినఁగలేదొ

గాననిటువలె కొండరాకూన బడిన

వెతలపై నవ్వబోక నీవెఱగు మాని

యవలి కత విను కొనదాక ♦ ననుచుఁ బలికె. 34

34

వ. అయ్యవనరంబున.

35

ఆ. వె. మదను కాకచేత ♦ నెదుగు బాబాకామ

మాడ్కి పెద్దయగుచు ♦ మనలు యంగ

మదనమైన తమినిభాదలుచు కొడు కవ్వ

భాగ్యనుషిరమందు ♦ బరంగ నదుమ. 36

36

మత్తకోకిల.

ఇట్టి తొందర నక్కటా? భరియింప నెవ్వరు యోర్చువా

రట్టె నీ గఱికొన్న తుండము ♦ యబ్బ! యిత్తటి నెంచ న

న్నట్టులిట్టులు నేసెఁగావున ♦ హాళి నీ పజకామతో

గట్టిగా రతిసల్పి నన్నిదె ♦ కావు మంచనెఁ గాళి దాన్. 37

37

వ. ఇట్లు పలికిన.

38

తే. గీ. నిష్ఫలంబుగ నెక్కులు నిగుడ గౌరి

దిగులువడి పల్కెనని వావిఁదెగడు కొడుకు

సెలఁగి నెనరును యలుకును ♦ సిగ్గు నెడలి

యట్ల నడిపించె నిచ్చ నవ్యాహతముగ. 39

39

ఆ. వె. అపుడు నొప్పిచేతనఱచెడు దుర్గపై

నెగిరి సగియె ననఁగ ♦ నెనఁగు మన్న

థాలయంపుకొప్ప ♦ యక్కామయదఱున

నెగిరి విచ్చుచుండె ♦ నేపుమీఱ. 40

40

కం. పాపండు కవపనిసేయఁగ

గోపుర మెగిరెగిరి వెనుకఁ ♦ గుదురుకలిగి తా

నేపూని కెంపుమొగడల

రూపున నిల్కడవహించె ♦ రుటముదలిర్పన్. 41

41

ఆ. వె. అట్టై నినువు తల్లిఁ ♦ గట్టిగా గవిసెడు

వేళ సెలమకొప్పవిరివిఁ గాంచి

సెలమలోనిసెలమ ♦ శీఘ్రతరంబుగ

తుండదండముననుత్పల్లి నడచె. 42

42

వ. మఱియును.

43

కం. ఒడిలోననుంచి బైటికి
నొడిలోనికి బైటనుంచి యుటికి యడచుచుం
గొడుక్కడు తడతడయను చ
వ్వుడు లడరంగ నంబ నిట్లుబొందెడువేళె.

44

ఉ. గారి గగుర్పుజెందు యొడికట్టున జిట్టని తుండదండముక
వారక జట్టుగా నిటికిపట్టుచు వేడుకవేళజూపి పొం
గారెడు వెట్టచనవ బయల్పడ నగ్గువ సొమ్మబోవ సిం
గారపుచెక్కు వెల్లబడి గ్రక్కున నంతటబొల్పె గెంపుతో.

45

కం. పడుకులయొడయనిబుడుతకు
నొడలెల్లడ నుడుకు నొడమి యుడుగ కపుడు నె
న్నడుమువిడి వెడలి దొడిదొడి
తడిబడె నొడిమడుగు నిండదడయక జడిగా.

46

వ. అప్పుడు.

47

సీ. పున్నెముగూర్పు నేర్పున నొక తబిసిత్తే
డుడుకుకొన్నాముగ కడకుబోయి
యందులో దిగి యుడుకడరు యజ్జలైన
ముఱుపుచే దుగ్గిళ్ళుచు మునిగిమునిగి
వేజని నిట్లు లప్పిల్లారి తన తల్లి
యొడికట్టునను జాటు యుడుకునీళ్ల
మునిగి డోకుచు నట్టెజన వెండికెనయగు
నట్టి బండేరు యయ్యమ్మ గొప్ప

తే. గీ. పిఱుదులను బారె సెలయెటు పెద్దపెద్ద
పడుకులను బారుచున్న యప్పగిది జూడ
నొక్కయిండుక మేఱలేకుండ మరులు
టింటిగూడిన తెలిజేజె కెట్లుయెట్లు.

48

కం. కొంతవడికి రసముబ్బుట
శాంతించిన దంతిముఖుడు సంతోషము దా
నింతైనను బొందక న
క్రాంతభాగ్యమున మఱలఁ గాండము సొనిపె.

49

తే. గీ. అంత రుద్రాణి మైనొప్పి నట్టె విడిచి
సురత సంతోష మక్షుల సారిది నలము
కొనఁగ నిట్టూర్పువుచ్చి యత్తనయవతిని
జూచి యిట్లని పల్కె పల్కాచియాచి.

50

కం. దండప్రాయం బగు నీ
తుండము ననుజంపె దీసి తోరంబుగ నా
గుండె కుదురంగనీగదె
దండబిడె నీకు బెట్టెదను విఘ్నేశా!

51

మ. అనినం బర్వతనందనీరిత వచోవ్యాపార మాలించి యా
తనయుం డా సురతంబు నిల్పి కృప నాదండంబు దీయంగ నొ
య్యన నాచండిక భాగ్యరంధ్రమున నాయబట్టి నేర్పొప్ప నే
పున నందు వెడలంగనీక నితీకె బొల్పారు మోహంబుతో.

52

ఉ. అప్పుడు తద్రసంబు దనయంగములోపల నిండజేర్చి కెం
పొప్పెడు తల్లి మోవికడ కొయ్యనఁ జిమ్మనగోవి జిమ్మిన
ల్లప్పరుపోతముండు తనయాముకొలందిని దొర్చిచిమ్మె దా
నప్పటినుండి మోవినుత యందఱకు రుచియయ్యె గామినీ!

53

వ. ఆ ఊణంబు.

54

తే. గీ. పొట్టివేలుపు తుండంబు నట్టెదొర్చి
తీసినను శివ మూర్ఖులె డెరలి తోడఁ
జాటు రేతంబు కాల్యలై సాగి నిలిచె
చాన యానందమునకు దా సాక్షి యగుచు.

55

సీ. అవ్వ డంబిక నిండుఁహోయిచే నిద్దర
 కూరినట్టుల వ్రాలి ఁ కొంతవడికి
 తిరిగి ధాతువు పుష్టిఁదేరి కన్నులువిచ్చి
 చిన్నవేల్పు సొలపుఁకన్నుఁదోయిఁ
 గని వేడ్క నవ్వుచుఁ ఁ గొంగిలించుచు నీడు
 లేని యానందముఁబూని యొసఁగి
 నట్టి నీవంటి దయాఁశాలి కేరీతి
 నెనయైన బ్రత్యుపకృతిని యేమి

తే. గీ. సేయనేరను, యిటుగానఁ ఁ జెడుగులై న
 యన్యకాంతల నుద్వాహఁ ఁ మట్టె సేను
 కొనక నిట్టుల వటుతత్వఁమెనసి యుండు
 మదియె ప్రత్యుపకృతి యనియెంచు పుత్ర! 56

ఆ. వె. నాదు భాగ్య మిట్లు ఁ నను రమించెడువాన్నిఁ
 గాక నేరికై నఁగలుగ దెందుఁ
 గాన నన్నుమిన్నఁనైన నన్నెప్పుడు
 నెనసి సుతను దనిసిమనుము పుత్ర! 57

కం. అను జననివలుకు విని కొడు
 కనుమతమును బొంది, పెండిలటుదెగి వటుఁడై
 జననీమనోహరుండై
 మనె, నమృతము ద్రావ పాలుఁమతి రుచి యగునే? 58

కం. అని జన్నిగట్టు కతఁ దెలి
 పినఁ గాంచనమాలి నలరివినియింకఁ జరం
 తనవృత్తాంతం బొక్కటి
 వినవలయు గరుణఁజెప్పవే విప్రవరా! 59

కం. శివుఁడా మోహినియగు వి
 ష్ణువుతో రతిసల్పి యొక్కఁనుతు భైరవు నిం

పువరలఁగని సౌఖ్యంబువఁ
 వివిరెనట గణింప దీనిఁజెల్పుము విప్ర! 60
 అని యడిగిన కాంచనమాలిని కళల మహిమాక్షీవపుం దగు
 యవ్వెప్పుం డిట్లనియె. 61

[గ్రంథ మంతవగకు చూత్రము సముపలబ్ధమైనది.]

కామగ్రంథములు - ౨వ గ్రంథము.

చంద్రరేఖావిలాపము.

మాచిమంచిజగ్గకవి ప్రణీతం బగు

హాస్యరసప్రబంధరాజము.

ఆంధ్రదేశమునంగల వెక్క వ్రాతప్రతులతో సంప్రదించి కవి వ్రాసిన గ్రంథ మియ్యదియే నని నిర్ధారణ మొనర్చినప్రబంధరాజము.

తైలికి మాత్రము కొన్ని పద్యములు.

చ॥ జడ కటిసీమ దూల, నిడు ♦ జన్నలు తొమ్మున వేల, గొప్పు నె
న్నదగుచు జిందలాడె, బురుసాయితబంధకాసంపీణిత
జెనుగుడు లాడి వీని ఘనశిల్ప పటుత్వమహత్వ పెన్నుచున్
విడువక వీనిగూడి మది వెట్టి దగుల్కాన జేయు తెన్నడో? 92 ఆ.౧.

ఉ॥ పమ్మినపేడ్గ వ్రాతపనిపావడ నై కెగఁదీసి వెచి చొ
క్కమ్ముగ గుడ్డగ్రింద నొక ♦ కమ్ములదుప్పటి నెత్తు పెట్టి మే
ధ్రమ్ము నిగిడ్చి తొనికి దుడాలున నంచులుమోయ దూర్చి నీ
తిమ్మిరిచీట వాడెపుడు ♦ వీణొని తాళునా! యాత్రికోణమా! 53 ఆ.౨.

ఉ॥ వెక్క తెఱంగులం గగనిపీడన మే మెనరించి వంచినన్
సుగ్గక విట్టిమిట్టి తల ♦ జూపుచు సన్ననిపంచె జించుచున్
మొక్కలపాటు జూపెదవు ♦ మున్ను ద్రికోణము లెన్ని జూపితిన్,
మొక్కెద నిమ్మ మాను మత్తిమూర్ఖమనోభవ దీర్ఘదండమా. 129 ఆ.౩

ఉ॥ నీచతకోర్చి బంధజననిండకుక్కోయక దొడ్డి గాగభిన్
జూచియు నీవు మిట్టిపడె ♦ జొచ్చిన నీ చపలంబు దీర్చు గా
లోచితవృత్తి కైకొనియు ♦ నొద్దికమీఱుగ దాని యొని దూ
రించినవాడె గాఁ! నిను ♦ రిత్తగజేయక నాదు మేధమా. 140 ఆ.౨,

చ॥ సిగ విడి జాఱ, మోమునై ♦ జెమ్మటబిందువు లూర, గల్పించ
వ్మొగడలు నిక్కదేఱ దెగి ♦ ముత్తెపుఁచేరులు శయ్య జేరగా,
భగ మతిసార మూగ జలపంకశంకత బీలువారగా
వగఁ బురుసాయితంబున నశ్వశ్యము నేలుము చంద్రరేఖో!! 132 ఆ.3.

చందాదారులకు పోష్టఖర్చులతోనహా] [వెల రు. 1-8-0

శ ష్ట వి జ య ము .

తెనాలి రామకృష్ణ విఠలితము.

వినోదు లీ రచన నేమాత్రము నేవగింపక, యదియొక యనన్యసామాన్యంబును, ననితరసాధ్యంబు నగు కావ్యసిద్ధినిగా గణుతించుకొనఁగలరు. కొంటెకొఁంగి యగు నాతఁడేగాక నన్యుండెవ్వఁ డిట్టిపని కోవఁగలఁడు?

విజయరచనమునుగూర్చి యొకయాభాణకము బ్రసిద్ధముగానున్నది. నెల్లూరిమండలమున బైసీని యెల్లి యనియెడు మాలసాని, కృష్ణరాయలు విద్యానగరమును బరిపాలించుచు నుండినకాలమున నున్నది. అది రసికుల కడనుండి దోచుకొనినధనముతో, ముదిమికిదిరిగినపుడు దానధర్మములు విరివిగాజేయుచు, నెవ్వఁడో యనుకూలుని హెచ్చరికను సప్త సంతానము లందు నుత్తమమగు గృతినంది తననామము చిరస్థాయిగానుండ నిలుపుకొన వలయునని, కవిరాజరాజధాని యగు విద్యానగరంబునకుఁబోయి, యచ్చటి కవులనెల్ల నాశ్రయింపఁజూచినది; కాని పెద్దనాడు లామెకోరికను మన్నింపక ఓడుమిక్కిలి తిరస్కరించిరి. రామకృష్ణుఁడు మాత్రముటు లఁగాక యాజగజంత కోరినటులుగాఁ, దనకుఁదోచిన 'శష్పవిజయంబు' ను రచించియిచ్చెనట. అది యుప్పొంగిపోయి, యనభిజ్ఞురాలగుట నందలి యవహాస్యమెఱుంగలేక, యమాయికపుగర్వముతో, తాఁ దలఁచినదానిని సాధించితి నన్న మెఱమెచ్చున కాగ్రంథమును తక్కుంగల కవులకుఁ జూపింపఁబోవఁగా, వారు చదివిచూచి కడుపుబ్బనవ్వుచూ 'రామకృష్ణుండు నీకుఁ దగినశాస్తి యొనరించి, తగినటుల బుద్ధిజెప్పినాఁడు. వెట్టిదానా! ఇంక నీనామము, కావ్యముదుర్యశముతోఁబాటు కలకాలము దెలుగునాటను నిలువగలదులే!' యని పరిహాసింపఁగా నామె ఖిన్నయై, మఱల రామకృష్ణునిదర్శించి, 'నమ్మినచ్చినందులకు, నాబ్రతుకీటుల నాఱడి సేయనగునా?' యని విలపించినదట. వికటకవి, చిఱునగవుతో నాసానిని సమాశ్వుసించి, 'యసూయాపరుల వాక్యంబుల నీవు లెక్కఁగొనరాదు. తమ కా గౌరవము దక్కినదికాదుగదా యన్న యుత్క్రోశముతో నావంచకులీటుల నిన్ను గలవరపఱచినారు. మంచిది; దానికే దగిన ప్రతిక్రియ నొనరించెదను. ఇఁకమీద, నెవఁడేని యేమైన కానిమాట లాడునో, చదివి యభినందించునో చూతువుకాని!' యని,

భూ మి క .

శష్పవిజయం బను నీ యేకాశ్వాసప్రబంధమును రచించినవాఁడు, 'బాంతురంగవిభో' డగు కవిదిగ్గజము. తెనాలి రామకృష్ణుఁడు, ఆతనిఁ గూర్చిన వినోదగాథలాంధ్రులలో నెఱుంగని వారుండరు గదా!

అష్టదిగ్గజములలో నొకండ్లై, పరదేవతానుగ్రహంబున బండి తమ్మనృపకు బక్కలోని బల్లెమై, రసికప్రభుం డగు యభినవభోజుని యాస్థానము నలంకరించిన మహాకవి, యిట్టి కావ్యభోరణుల •వాణిని లాస్యింపఁజేయునా యని ఛాందసులు పండియంపడకమానరు. కాని రామకృష్ణుని యుభయభారానికెత మగు ప్రతిభకు జోహారులేడు కావ్య

కం. 'ఒప్పుగ బై నీనెల్లికి
కప్పురగంధికిని నిత్యకల్యాణికి నే
జెప్పిచకవితము నిప్పుడు
దప్పన్నను దాని సాడుఁదాగినకొడుకే!'

యీపద్యమును జేర్చి భయంబుడిపి పంపెనట. చదివినవాడెవఁడుగాని, యింక నోరెత్తుటకు వీలుపడదుగదా! రామకృష్ణునిపేరు వ్యాప్తిలోనున్నంత కాలము నాతని వాక్కప్రతిహతము. ఆతనిశాపము తిరుగులేనిది.

కావ్యరచనావ్యాజంబున, భూసురుల కంతటి యప్రతిష్ఠం దెచ్చిన వాఁడు బ్రాహ్మణేతరుఁ డేమోనని సహృదయులు శంకింతురేమో, కూడదు. తనజాతిని దూయఁబట్టకొనుచు నైన బ్రతిష్ఠనిలుపుకొనఁ గలిగినసామర్థ్యము, ఔదార్య మగ్నివర్ణుఁ డగు భూసురునికే గలదు. తక్కువవారలవలె నాతఁడన్యులఁ దెగఁడెడిచూనతకుఁ బాల్పడఁడు. చనవున్నచోట, స్వాతంత్ర్యమున్నచోటనే నాతని కావ్యవాణి తీయందనపు చుఱుకు లందగించును.

శష్పవిజయమును రచించినది తెనాలిరామకృష్ణుఁడే! అన్యుఁ డంతకుఁ బూనుకొననోపడు. ఏతత్కర్తృకముగానే విజయ మఖండిత కీర్తిని గణించుకొన్నది.

దీనిఁగూర్చి వినివారందరు. ఒకపద్యమేని, కొన్నిపాదములేని వల్లించనివారందరు. కాని, గ్రంథము సమగ్రముగా జదువనోచిన భాగ్యశాలురు, సారస్వతోపాసకులలో వేయింట నొక్కరైన నుందురో తేరో?

నేటి కాకొఱఁతఁదీర్చి, యందఱకు 'శష్పవిజయంబు' నందు పాటులోనికిఁ గొనిరాఁగలభాగ్యము మా కీనాటికి దక్కినందులకు ధన్యులము.

శ్రీరస్తు.

శష్పవిజయము.

కం. 'శ్రీకంఠుని తలమీఁదను
కూకొంటివి మురికితొత్త!' ♦ కూకొనఁటవే
నీ కెట్లుమేనుజిక్కెను
పూకా!' యనునతుల మెచ్చు ♦ పురుషుఁ దలంతు. 1

ఆ. వె. గంగచన్ను లంటఁగా చేయ నెత్తంగ
లోన చంకయీకె ♦ లూని పట్టి
లాగు గౌరి నెంతు, ♦ వేగ దానిని తూలఁ
గనరు విభుని మెచ్చు ♦ గంగఁ దలంతు. 2

ఆ. వె. 'పట్టుపట్టు మంచు ♦ పదిమంది నైనను
దెంగఁగలవె? దూలఁ ♦ దీర్పఁ గలవె?
విషవ వేల నున్నపడఁతుల?' నను రాధ
మాట కులుకు హరిని ♦ మదిఁ దలంతు. 3

కం. 'బాలా నీ చనుగొండలు
వాలుటకుఁ గారణంబు ♦ వచియింపు' మనకా
'మూలమునఁ బట్టి త్రవ్వఁగ
కూలవె?' యను నట్టి రాధకు న్నుతీఁజేతు. 4

ఆ. వె. 'జపతపాలచేత ♦ సర్వకాలంబులు
మనలువాని కింట ♦ మంచ మేల?
నల్లు తెక్కుటకునో! ♦ నా కొఱకొ?' యని
వాణి పలుక, నేడ్చు ♦ బ్రహ్మఁ గొలుతు. 5

ఆ. వె. 'అబల! యింట నీవు ♦ సరగడి యైనను
మెలఁగ వెట్లు కూడఁగలుగుదు' నన

‘పప్పువెల్లఁ బెట్టి ♦ పడుకొందు నీ కొఱ’

కంచు దెప్ప వాణి ♦ నాశ్రయింతు.

6

*నీ. వ్యాసుని నోటిలో ♦ పా సాకింత విదిల్చి
వాల్మీకి కందులో ♦ భాగమిచ్చి

కాళిదాసుండు చుచు ♦ కాంతను పడదెంగి

భోజునినోట నా ♦ మొడ్డ పెట్టి

శ్రీహర్షునిల్లాలి ♦ సింహ బృద్ధలు చేసి

దండిచేతికి నాదు ♦ దండ మిచ్చి

భవభూతితల్లిని ♦ పలుమార్లు విషయించి

మాఘుపెద్దతకు ♦ మచ్చికపడి

తే. గీ. నన్నయాభిఖ్యునతిగొల్లి ♦ నలగదెంగి

తిక్కకవియాలి చనుమొనల్నిక్కి నొక్కి

శష్పవిజయంబుఁ జెప్పెద ♦ చదువువారి

కేకదంతుండు నిచ్చుత ♦ నింత బొచ్చు.

7

* ఈ పద్యమునకుఁ బాఠభేదమీవిధముగాఁ బ్రచారములోనున్నది,

నీ. ముందుగా వాల్మీకి ♦ ముసలితోప్పెకు మొక్కి

వ్యాసునిశిష్యంపు ♦ పాసుకడిగి

• భట్టమయూరుని ♦ వట్టలుపూజించి

శివభద్రునాతులు ♦ చిక్కుదీసి

భవభూతి మొదలైన ♦ బహుగ్రంథకారుల

వృషణాలపొక్కులు ♦ వెదకిచితిపి

కాళిదాసుని పింగు ♦ గొంగిటగదియించి

మొలగొల్లికి నాదు ♦ చులఁజూపి

తే. గీ. మూర్తికవి నోట గాడిద ♦ మొడ్డఁ బెట్టి

పెద్దనార్యునిగుద్దకు ♦ వేడుకొట్టి

చెప్పెదను శష్పవిజయమ్ము ♦ చిత్తగింపుఁ

డేకదంతుండు మీకిచ్చు ♦ నింతబొచ్చు.

చ. ఒకనికవిత్వము న్వినుచు ♦ నూరక యుండును, నాకవిత్వ మం

దొక రొకతప్ప దిద్దు నెడ ♦ నూకొని చూడను, రంపక త్తితో

సిక మొదలంటఁ గోసెదను, ♦ చెప్పనఁ గొట్టెద, మోము దన్నెదన్,

పకపక నవ్వి పూసెద, నపండితునోటను మొడ్డ వెట్టెదన్.

8

వ. సకలాభ్యుదయ పరంపరాభివృద్ధిగా నా యొనర్పంబోవు శష్ప
విజయంబునకుఁ గథావిధానం బెట్టిదనిన.

9

తే. గీ. అనుగుఁడమ్మునితో రాముఁ ♦ డడవి యందు

నున్న, వాల్మీకి చనుదెంచి, ♦ యో నృపాల

చంద్రమా!యన రాముఁడు ♦ సరగ వాని

నమితవిధులను బూజించి ♦ యనియె నిట్లు.

10

కం. మునివర! నా కొకసంగతి

వినుపింపగవలెను సురులు ♦ వేడుకతో దే

నిని గొనివచ్చిరి భూమికి

ననయము భూసురు లటంచు ♦ ననుచుండుకదా.

11

కం. అన విని నవ్వుచు రాముని

గనుఁగొని వచియించె నిటుల, ♦ కౌసల్యసుతా!

వినవయ్య తగినసంగతి

విని యంటిని నేను తొల్లి ♦ వివిధంబులుగాన్.

12

కం. పెనమునగల నూనెను వేఁ

గినబూరెవిధాన వార్ధికిన్ మధ్యముగాఁ

గనుపట్టు లంక యయ్యది

ఘనదీప్తం బందు రాది ♦ కవిభాంఛోతుల్.

13

ఆ. వె. వాళ్ల తల్లిదండ్రు ♦ వర్ణించి యున్నారు

యింక నింత యైన ♦ శంక లేక

మగుడ దాని నేల ♦ మఱిమఱి వర్ణించ

చదువువారి కక్క ♦ జంబు గొలుప?

14

ఆ. వె. ఐనఁగొంతవఱకు ♦ నైనను వర్ణించు
కుందు నేని కవులు ♦ ముందుఁ డంచుఁ
దిట్టఁగలరు, గాన ♦ నట్టి యా లంకను
బొగడ ధాత యైనఁ ♦ దగఁడు తగఁడు. 15

తే. గీ. శుక్రుఁడును మున్ను గల్లు నశురులు విశ్వ
కర్మదర కేగి వానియీ, ♦ కెలను చిక్కుఁ
దీయఁగా నెట్టకేలకు ♦ దివ్య మైన
పట్టణము గట్టి లంక నాఁ ♦ బెట్టెఁబేరు. 16

తే. గీ. మట్టుగలకాంతలను వసివట్టె నేని
ముప్పతిప్పలఁ బెట్టుచు ♦ తొప్పె దూర్చి
రక్త మొల్కుచు నుండగా ♦ రతికిఁ దార్చి
దంపి విడిచెడి ఘోటకతతులు గలవు. 17

తే. గీ. అచటియెన్గులు విషయించు ♦ నపుడు కాళ్ల
కింద నున్నట్టి కొండలు ♦ కెడలి నలిగి
పిండిగా రాలి వారిధి ♦ నుండ దాని
నిసుక యంచును బల్కుదు ♦ రెల్లవారు. 18

తే. గీ. పట్టణము స్వర్ణమయ మాచు ♦ భాసిలంగ
మేడలనుగూడ వర్ణించ ♦ నేడ, మాదు
పద్యమును బాడుగా నేల, ♦ బాగు బాగు
భవనములుగూడ నట్టి వై ♦ వన్నె కెక్కు. 19

తే. గీ. అచటఁ గలపూలవనముల ♦ యందు గల్లు
పూవు లెల్లను రక్కసిపూవుఁబోండు
పూకులం దోపు కుందురు ♦ పుట్లు మాన
నైనచో వానిఁ బొగడ నెఁవ్వానితరము. 20

తే. గీ. లంకఁ గలరాక్షసుల యొక్క ♦ బింక మైన
మేఘములు పోకమానుల ♦ మించి యుండ

వారియాకారముల నేల ♦ వర్ణనంబుఁ
జేయవలె పాక్షి లెల్ల రిఁసీస; యనంగ. 21

నీ. గడ్డికుప్పలఁబోలఁ ♦ గలయట్టి చన్నులు
కరిగర్భముల వంటి ♦ గర్భములును
బండిచక్రము లట్ల ♦ భాసిల్లు పిఱుఁదులు
గాన్గులం బోలిన ♦ కంఠములను
ఆదికూర్మముఁ బోలినట్టి పాదంబులు
మందరగిరి వంటి ♦ మధ్యములును
బారలతోఁ గొల్పినేరనియూరులు
జగతిలో, లే నట్టి ♦ జంఘములును

తే. గీ. గల్లుకాంతల పూకులఁ ♦ గల్లి నట్టి
వెండుకల దీర్ఘముం జెప్ప ♦ వేధ తరమె?
యల త్రికోణపుబిలముల ♦ యావరణలు
లోతులం గన్నఁ గన్నట్టు ♦ నూతుల వలె. 22

తే. గీ. ఎట్టిచెలి యైన తనకొంగునెత్తి యుచ్చుఁ
బోయ నయ్యది యొకకోసె ♦ పొడవు బడును
పురుషులుంగూడ నట్టులే ♦ పోతురేని
మించుపో యంతకంటెను ♦ కొంచె మంత. 23

తే. గీ. పంగలం జాపి 'రా దెంగు ♦ దెంగు' మంగు
కొంగు లెగ దీసియాపురి ♦ కోమలాంగు
లంగడుల లోనఁ దిరుగుదు ♦ రనుదినంబు
దొరకుమేఘంబు లెల్లను ♦ దోపుకొంచు. 24

తే. గీ. పురిని గల రాక్షసులు మేఘములను జాచి
కొట్టునెడ తాళవృక్షముల్ ♦ గూడ నేల
పడుచు నుంచుచు కాంతలు ♦ పక్కఁ జేరి
దోపుకొందురు పూకుల ♦ లోపలగను. 25

తే. గీ. అట్టి లంకాపురిని గల్లు ♦ నట్టి దివ్య
భవనములలోన నొకమహాభవన మందు
వెన్నసానడిప్రక్కను ♦ పెద్ద పూల
తోటలో కుంభకర్ణుడు ♦ తూగి యుండె. 26

సీ. ముకురంధ్రముల నుండి ♦ పోయివచ్చుచు నున్న
గాలిచే తరువులు ♦ గదలు చుండ
తోడలలో తామరమడి బొరగోకగా
రజము కుప్పలు గాక ♦ గాలుచుండ
అప్పు డప్పుడు పిత్తి ♦ నట్టి యాపిత్తులు
గర్జనంబులబాతి ♦ గా నదింప
కనుగొలంకుల నుండి ♦ కాతెడి పుసినీరు
ముద్దముద్దలు గట్టి ♦ పులియు చుండ

తే. గీ. నావులించిన భూతము ♦ లవల బాట
నొత్తిగిలిన మృగములు ♦ సత్తువేది
ప్రక్కలం బడి మృగ్గ నపార మైన
నిద్రలో నుండె యా రజనీచరుండు. 27

తే. గీ. తనదు కులకాంత మిక్కిలి ♦ తత్తరమున
పూకు పై నీకె లన్నియు ♦ బుగ్గ తోడ
దీసికొని ముట్టున్నానంబు ♦ చేసి తగిన
భూషణం దొడిగియుదాల్చె ♦ పుట్ట మొకటి. 28

తే. గీ. పుట్టమును గట్టి నుదుటను ♦ బొట్టు పెట్టి
వేచి యుంచిన మాంసంబు ♦ వేడి దింత
నంజుకొంచును చల్లియన్నమును గుడిచి
మట్టమధ్యాహ్నమున రతి ♦ మనసుకల్గి. 29

సీ. పట్టినొక్కుము చల్లు ♦ గట్టిగా చేతుల
నంచు తైకను సడలించినట్లు

ముద్దుబెట్టుమ బుగ్గ ♦ మోహంబు రేగగ
సంచును మూతి కం ♦ దించు నట్లు
కాగలించుము మేను ♦ కసిదీటిపోయెడు
పగిది సంచును ముందు ♦ వడిన యట్లు
దూర్పు మిందున మొడ్డ ♦ దూల తీతెడు రీతి
వే యని పూ కెళ్ల ♦ బెట్టి నట్లు

తే. గీ. స్వప్నముం గనె పాపము ♦ స్వచ్ఛ మైన
కోటగుమ్మంబులా గున్న ♦ కొమ్మ యోని
కన్నులారంగ గాంచిన ♦ కారణమున
మెదలె నా కుంభకర్ణునిమేళ) మంత. 30

తే. గీ. మెదలి యేతము వలె లేచి ♦ మిన్ను ముట్టె
నేరు వర్ణింప నేర్తురు ♦ యెత్తు చుట్టు
కొలత యిది యేమి యనుచును ♦ దలచి స్వర్గ
వాసు లెల్లరు దేవేంద్రు)పాలి కేగి. 31

కం. దేవా యేమని తెల్పుదు
మీ వీట న దేమొ గాని ♦ యేర్పడె దానిన్
భావింపగ నిచ్చేద్యము
రావలె నని వారు వాని ♦ రావింపంగ. 32

తే. గీ. ఇంద్రుడై రావతము నెక్కి ♦ యింపుగులుక
కుంభకర్ణునిమేళ)ంపుగుండుఁ జూచి
క్షణములో బుట్ట నిది యేమొ ♦ స్నాంతమునకు
బోధపడ కుండె నని తాను ♦ బోయె వేగ. 33

తే. గీ. మన బృహస్పతి యెఱుంగు నీ ♦ మాయ వాని
బిలువ నంపింతు నని యెంచి ♦ పిలువ నంపె
భటులకొందఱ వా రేగి ♦ వానవుండు
తమకొఱకు మమ్ముఁ బంపె నో ♦ తాపసేంద్ర! 34

- కం. అని పలుకఁగ విని యాతఁడు
మనమున సంతోష మంది ♦ 'మానిని! నే నిం
దునిఁ జూడఁ బోవవలె, నీ
తనిఁ జూడుమ ప్రీతి' నని సుధానిధిఁ జూపెన్. 35
- తే. గీ. ఎచటి కేగిన నీతని ♦ నేల నాకు
నొప్పు జెప్పెద రొక మీకె ♦ యుండె నొక్కొక్క
వీనిపైఁ బ్రీతి నే లేని ♦ దానివలెను
గానుపించెదనే మీదు ♦ కన్నులకును? 36
- కం. అని వానితోడఁ బలికిన
విని యంత నతండు జరుగు ♦ విధు లరయుటలో
మునిఁగికొనియుండ తారా
వనితామణి యాత్మ నిటుల ♦ భావించుకొనున్. 37
- తే. గీ. పోవఁ డింకేల నీ ముదిఁముండకొడుకు
జాము గా వచ్చె పిలువంది ♦ జాగునేయు
చుండె నని, పోనిలే యని ♦ సోగకనులు
శండురునిమీఁదఁ బటపె నాఁచంద్రవదన. 38
- తే. గీ. 'గురువుగా రేగుచున్నారు ♦ గురుని పనులు
బడియె నీ తలపైన నీ ♦ భార మెట్లు
మోసెదవో' యంచు దరిజేరి ♦ ముద్దు బెట్టి
తారకారాజు నా తార ♦ తాటితాటి. 39
- తే. గీ. తారకారాజవా నీవు ♦ తార నేను
మనలమాత్రమే యుంచి తాఁ ♦ జనును కాదె
భయముచేతను నిద్దుర ♦ బట్ట దిఁకను
నీవునుగూడ నా వంటి ♦ నియతిఁ గొనుము. 40
- తే. గీ. పాడువేదమ్ము లెల్లను ♦ బతవ చేసి
చక్కఁదనములగొంతుక ♦ చక్కఁదనము

- బాడుజేయుచు నుంటివి, ♦ పాట నీకు
నేర్పెదను గాన నా యొద్దనే పడుండు. 41
- తే. గీ. అపరకర్మంబులను జేయు ♦ నట్టి వేద
మేల చదివెదు, ఛీ! నాకు ♦ చాలకష్ట
మట్టి వేదము విందు వహా! యి దేమొ
కాంచఁ గూడదె మఱి కొన్నిఁగ్రంథములను? 42
- తే. గీ. ఒడుగు చేయుతువో చిన్నిఁబుడుతవాని
కహహ! పెండిలి చేయింప ♦ నరుగువాఁడ
వా? వచింపుము యేటి కీ ♦ పాడువేద
మెవరు బోధించి రయ్య నీ ♦ కిది వృథాగ. 43
- తే. గీ. కొత్తవారలు దీనిని ♦ గొప్పగాను
భావనలు చేయు చుందురు ♦ ప్రాతవడ్డ
వినుగుకొందురు, పరు లేరు ♦ వినిన మెత్తు
రక్కటా! కై త గాన మాహావరింపు. 44
- తే. గీ. కవన మల్లుట నేర్పెదఁ ♦ గాక యున్న
వీణె నేర్పెద సంగీతవిధుల లోన
బ్రాహ్మణిగఁ జేతు నేర్చుకో, ♦ పాడువేద
మెవరు మెత్తురు? దానియం ♦ దేమి ఘనత? 45
- తే. గీ. కవన మల్లిన సంగీతకళ యెఱిఁగిన
పరులు కొనియాడు చుందురు ♦ పట్టుపట్టి
కామినులు నీమ కూటమి ♦ కై దలంతు
రయ్యయో? వేద మేల నీ ♦ యందమునకు. 46
- తే. గీ. చదివితీవి కావ్యములు కొన్ని ♦ చాల వఱకు
శాస్త్రములఁ జూచినావు రసమ్ము లెల్ల
నేర్చితివి, గాన కవనము ♦ నేర్పె దేను
తాతతో మెత్తి మాని పెత్తనముఁ బూను. 47

తే. గీ. తాతపెండిలి జేయగా ♦ తరలు నపుడు
పోయెదవె నీవు, బియ్యపుమూట మోయ,
చదువు చుంటివి వేదముల్ ♦ చాలు చాలు,
వేద మెటువంటిదో వినలేదు నీవు. 48

తే. గీ. భార్య పై రోతల బుట్టించు, ♦ భార్య యైన
వతిని మెచ్చని యట్లు చే ♦ డ్వరచు, పరుల
కాంత నైనను మోహింప ♦ గడగె నేని
వలవ ననిపించు వేదమ్ము ♦ వాస్తవమ్ము. 49

తే. గీ. ముష్టి నెత్తించు తుదకు సంతుష్టి ద్రుంచి
సొగసు చెడగొట్టు రసికత ♦ దగుల బెట్టు
ముదిమి గనుపించు రోతను ♦ ముట్లడించు
వెట్టివెంకన్నలకు దప్ప ♦ వేద మేల? 50

తే. గీ. తాతతో గూడి నీవును ♦ తాతబుద్ధి
నేర్చుకొన బోకు, నావలె ♦ నీదు భార్య
దుఃఖపడు నిన్ను గాంచియే ♦ తుదిని నేను
ప్రాణములతోడ నుంటి ని ♦ పట్టు నందు. 51

తే. గీ. అనుచు క స్గిటు తన జాణతనము జూచి
నంతలో చందురుడు వేగ ♦ నరిగె గదికి
తారయుం గూడ నాతని ♦ జేర నరిగి
కంచుకము దీసి యా సుధాకరుని కొనగె. 52

తే. గీ. 'ప్రాణమా, వీవు పై జూడు ♦ మబ్బ! చీమ
ప్రాణు చున్నది' యన వాడు ♦ బాలవీపు
జూచు చుండగ పయ్యదచెగు జార్చి
కనరె నంతయు బరికింప ♦ గా వలె నని. 53

తే. గీ. స్వర్ణమయ కాంతులం దేలు ♦ చాన వీవు
చేతితో రాయగా వాడు, ♦ చేడె మిన్న

'అచట గా దిచ్చు టచటగా ♦ దిచట' ననుచు
మెల్ల మెల్లన దనచీరె ♦ నెల్ల విప్పె. 54

తే. గీ. 'ఇదిగో కంఠంబుపై బ్రాకె ♦ వెదకు' మనుచు
వస్త్ర హీనంబుగా వాని ♦ వైపు దిరిగె
పాప మాతండు కంఠంబుపైని చీమ
వెదకు చుండెను, వెదుక, నా ♦ విద్రుమాపి. 55

తే. గీ. బంగరపు బంగరాలను ♦ భంగపడగ
దొక్క గలయట్టి యా చనుదోయి, వాని
టామ్మునం జేర్చి 'యదిగో కంఠమ్ము దాటి
మధ్య కరుదెంచె చూడు చీ'మనుచు 'దాకి
తాచు' మని చూపె చన్ను తాఠావధూటి. 56

తే. గీ. వస్త్రహీనంబు లై యున్న ♦ పనితచనులు
కన్నులారంగ వీక్షించి ♦ 'కాని చీమ
ప్రాకె నిదె' యంచు చన్నుల ♦ బట్టి యెత్తి
పానుపున నుంచి చందుడు ♦ బలుకరించె. 57

తే. గీ. పానుపున బెట్టి చన్నుల ♦ బట్టి మోవి
పలువిధమ్ముల నాని యా ♦ కలికి తమ్ము
లమ్ము నోటను గరచి వే ♦ నెమ్మి మీఱ
రతికి దాక్కొనె శశి యనురాగమునను. 58

కం. పట్టినచన్నుల బట్టుక
పెట్టిన యా పెట్టు మగుడి ♦ విడువక దానికొ
దిట్టముగా రమించెను
నెట్టిన తమకంబు తోడనియతి దలిర్పక. 59

తే. గీ. అంత నాతార వానిని ♦ పంత మూని
క్రిందికి దోసి పై కెక్కి ♦ పొందుచెంద

- జేసి తమిహెచ్చి యువరతి ♦ చేయఁ దొడఁగె
నెత్తి యాతని నెదుర్కొత్తు ♦ లొత్తు మనుచు. 60
- తే. గీ. పికిలిపిట్టల విధమునఁ ♦ బెనఁగి పెనఁగి
జాగిలంబుల పోలిక ♦ సాఁగి సాఁగి
పాములట్టుల మెలికలు ♦ పడుచు విడుచు
సమరతికి నంతఁ దార్కొనె ♦ చాన తాను. 61
- తే. గీ. ముద్దునకు ముద్దు తగు వలపునకు వలపు
దెప్పనకు దెప్ప తిట్టుకుఁ ♦ దిట్టు మతియుఁ
గాటునకు కాటుగాను, చీకాకు లంది
సమరతులఁ దేలిరంత నా ♦ చాన విభుఁడు. 62
- తే. గీ. మూఁడురతు లిట్లు దేలి యా ♦ ముగుదమిన్న
చన్ను నొకచేతఁబట్టి యా ♦ చన్ను మొనను
వానినోటి కం దీయఁగ ♦ వాఁడు బాలు
మాడ్కిగాఁ ద్రావు చుండగా ♦ మందయాన. 63
- తే. గీ. వాని తలఁబట్టి తనచన్ను ♦ వానియెదను
నాను నటునేయ వే తొక ♦ చన్ను మొనను
రెండువేళ్లను నుంపఁగా ♦ 'దుండగి' వని
ముద్దులం బెట్టె వానినెఁమ్మొము తార. 64
- తే. గీ. 'మగువ కోరిన చనువీయఁ ♦ దగదు యెంత
కై న' నన వాని పుట్టము ♦ నతిరయమున
లాగి వైచియు 'దెంగు వేవేగ' ననుచు
వానిఁ బ్రతిమాలఁ దొడఁగె నఁవ్వాఁడు వేగ. 65
- తే. గీ. వస్త్రహీనంబుగా నున్న ♦ వనిత నడుము
బట్టి దరిజేర్చుకొనియె నా ♦ బాల వాని
క్రింద పడద్రోసి తన దగు ♦ క్రిందిపెదవి
చప్పరించియు నిలఁబడె ♦ యొప్పనటుల.

కం. నిలబడి నవ్వివదానిని

- గని విభుఁ డతిలజ్జ చెంది ♦ కాళ్ల న్ముడువక
వనితామణి విడదీయుచుఁ
గనుఁగొని చే పట్టి ముద్దు ♦ గమ్మని పెట్టెకా. 67
- తే. గీ. ముద్దు బెట్టినతోడనే ♦ మొదటి తెఱఁగు
గాను చుల్లను నొకచేత ♦ నూని పట్టి
'నీద నాదా' యటంచును ♦ వాద మాడి
'నీదె' యనిపించె వానిచే ♦ నెలఁత తుదకు. 68
- తే. గీ. 'నీవె యివి' యంచు చన్నులు ♦ నేర్పుగాను
చేతులకు నిచ్చి 'నాదిది ♦ చేతు'ననుచు
మగుడ సంధింపఁగా జేసి ♦ బిగువు చూపి
కాఁగిలించెను దగ్గరఁగాను జేర్చి. 69
- తే. గీ. కూరుచుని యుండియే కొంత ♦ గొడవ జరిపి
యున్న కాంతను జూచి యా ♦ చన్నుఁగవను
బట్టి పడద్రోసి పై బడి ♦ బాలకు స్పృహ
దప్ప నట్టుగఁ గూడె 'పెత్తనము గాదె?' 70
- తే. గీ. చన్నులం బట్టి పడద్రోయు ♦ చున్న యట్టి
సమయమున జ్ఞప్తి కలదు, పై ♦ సమయమునను
జ్ఞప్తి మాత్రము లేకయె ♦ తృప్తి గనెను
నహహ! యెంతటివాఁడు సుఁధాకరుండు. 71
- తే. గీ. ముద్దుఁ బెట్టుట యెఱుఁగదు ♦ మ్రొము నెత్తి
పెదవి యానుట నెఱుఁగదు ♦ గదియఁ జేరి
రతి యొనర్చుట యెఱుఁగదు ♦ రాజు పాన్పు
దిగుట యెఱుఁగదు యేమని ♦ తెలుప వచ్చు! 72
- తే. గీ. పాన్పు దిగి సోముఁ డలదాని ♦ వల్వ నర్ది
తాను తన పుట్టమును గట్టు ♦ తఱిచి చనుల

కంఠమున గల్లు చెమ్మట ♦ కండువాను
దుడిచి యా పైన మూతిని ♦ దుడిచి వైచి. 73

తే. గీ. స్పృహ యొకించుకలే నట్టి ♦ సుందరాంగి
పగిది గనుఁగొని పయ్యెద ♦ పైకి జేర్చి
చన్నగవఁ జూచి యివ్వెరా ♦ చన్ను లనుచు
మొనలు ముద్దాడి మగుడను ♦ మూసి వైచి. 74

తే. గీ. చిక్కులం బట్టి కొనగోళ్ల ♦ చేత నర్ది
దువ్వి పేరులు సజరించి ♦ తొంగి చూసి
తిలక మెప్పటి రీతిగా ♦ దిద్ది, బట్ట
పూర్తిగా గప్పి తన దగు ♦ మోము నెదు. 75

తే. గీ. కాంత కఱచిన యట్టి యా ♦ కాటు లన్ని
వరుల కన్నులఁ బడ కుండ ♦ బాగు చేసి
కొంచు తన గోటినొక్కులు ♦ కొమ్మచనుల
యందు గల వేమె యనుచు పయ్యెంటు నంత. 76

తే. గీ. పైకి తొలగించి వీక్షించి ♦ పడఁతి యేమి
కోపగించునో యంచును ♦ కొంత జడిసి
పొలుపు మీఱఁగ కస్తూరి ♦ పూసి పూసి
కడు విచారించె చంద్రుఁ డా ♦ గాయములకు. 77

తే. గీ. ముద్దులను బెట్టి యలదాని మోవి యాను
చుండఁగా వచ్చె నంత గుఱుండు, వాని
దక్కి చని 'యేమిసెల' వని ♦ 'దండ' మనిన
'నేమి కనఁబడ దది యెట ♦ కేగె' ననియె. 78

తే. గీ. 'ఏడకుం బోవ లేదు, నేఁ ♦ డేమొ కాని
పండుకొనియుండె శాలువా ♦ పైన గప్పి
లమ్మగారంచు విధుఁ డన ♦ నతఁడు వేగ
పాశ్వు దరిజేరి యిట్లని ♦ పలుకఁ దొడఁగె. 79

తే. గీ. 'ఏడ కేగెద నన్న నీ ♦ వెప్పు డిటుల
కడు విచారంబు నొందెడు ♦ కారణంబు
దెలుపు మొకయింత యింతలో 'పలనె వత్తు'
నంచు లేపుచు నుండె నా ♦ యతివ నతఁడు. 80

తే. గీ. పిలువఁగాఁ బిలువఁగా నది ♦ తెలివి వచ్చి
కనులు విప్పక, నేను నిన్ ♦ గండు నంచు
'తారకానాథ!' యంచును ♦ తార పిలువ
వచ్చి నిలఁబడ కన్విచ్చి ♦ వానిఁ గనియె. 81

తే. గీ. పాప మా తాత వేటుగా ♦ భావ మందుఁ
దలఁచు నంచును 'తిండిపై ♦ వలపు నీకు
పుట్టదా చంద్ర బొత్తిగా ♦ భోజనమ్ము
మాను చుంటి వ దేమి కఠిన్మొమ్మ కాని. 82

కం. నీకును నాకు విచారము
చేకూరు నటంచు నతఁడు ♦ చింతించకపోఁ
డా? కొంచెము చింతించిన
పాకారికి మనలపై కృపా? జేరాజా! 83

కం. అని విభునితోడ నను తా
రను గని గురుఁ డనియె 'కాంత! రయమున నే వ
త్తును గాన కోప మింతయుఁ
గొనవల' దని చెప్పి వెన్నకన్ దిరిగె నటన్. 84

తే. గీ. వానియాకారమును జూచి ♦ వారు నన్య
కొనుచు నుండంగ నెఱుఁగఁ డా ♦ గోలతాత
వజ్రధరు సేనకులతోడ ♦ వాఁడు వోయె
తారకారాజు తారల ♦ తనివి దీఱ. 85

కం. తలకు నొకవస్త్ర మొప్ప
మొల నొప్పొడికాయ ఘోరమున బూడిదెయ్యెన్

గళమున రుద్రాక్షలును

గలవారలఁ జూచి నవ్వె ధడఁగరె రసికుల్? 86

కం. పగ లనక రాత్రి యనకయె

తెగ గూడుచు నుండె విభుఁడు ధికమక వడుచున్

తగురీతి నతఁడు విసిఁగిన

తగులుకొనున్ బట్ట విప్పి ధారయు నతనిన్. 88

తే. గీ. పూలతోటల మాళతిఃపాదలలోన

పాన్పుపై, నేలపై చెంగుఁ ధబుచుకొంచు

పట్టపగ లింటతలుపులు ధబయలు చేసి

మెలఁగు చుండిరి యే మనఁగలరు పరులు? 89

తే. గీ. అన్నిటికి యేమి గాని యా ధయబ్బవదన

వంటఁ జేయుచు నున్న యా ధపట్టు నైన

మనసుపుట్టిన మడి విప్పి ధమరులుకొనుచుఁ

దగులుకొను చుండు విభుతోడఁ ధదగవులాడి. 90

తే. గీ. ఎన్నడేనియు మడి విప్ప ధదేని కాంత

‘తొందరగ నున్న’ దనుచు విభుని‘పటంబు

విప్పి రమ్మని వంటింట ధవివిధగతుల

గూడు చుందురు మితిలేని ధకూర్మితోడ. 91

నీ. స్నానంబు చేయుచు ధచలువపన్నీటను

పట్టుపుట్టము గట్టి ధపెట్టు తానె

అన్నముం దినిపించు ధనదె బ్రతిమాలుచు

విడిచిన యన్నంబుఁ ధగుడుచు తానె

తిలకంబు దిక్కు ముద్దులుమూటగట్టఁగాఁ

బీటపై కూర్చుండఁ ధబెట్టుతానె

ముస్తాబు చేయును ధమరువు కొల్పెడు రీతి

విడియంబు నోటను ధబెట్టు తానె

తే. గీ. పాన్పు శుభ్రంబుగాఁ జేసి ధవచ్చి, స్నాన

మాడు నంచాక తనయొద్ద ధనతని నుండు

మనుచుఁ బార్థింది, తరువాత ధననుపమాన

మైన తెఱఁగున ముస్తాబు ధలై చెలంగు. 92

తే. గీ. అంత ముస్తాబుగా తయాఁరాచు తైక

మాత్రమే తొడుగుమనుచు ధమాటిమాటి

కల్లవాని బ్రతిమాలి ధయతనిచేత

కోరి తొడిగించుకొను చుండు ధకొమ్మ సతము. 93

తే. గీ. ఆతఁ డే నగ లిచ్చిన ధయా నగలనె

యాతఁ డేచీరనిచ్చిన ధయద్దిమాత్ర

మాతఁ డే తైక నొనఁగిన ధనదియ కాని

తాను మాత్రము స్వాతంత్ర్య ధమూన దెవుడు. 94

తే. గీ. అది యతం ధొక్క రీతి తయారు లగుచు

నిలువుటద్దంబు దరికేగి ధనిలిచి ‘మనల

లోన బాగుండునది, నీవ ధనేన?’ యనుచు

తగవు లొందుచు, తుద కెల్ల ధతగవు దీఱ. 95

తే. గీ. కేలుకేలను గొని వేగఁ ధబూలపాన్పు

దరికే జని పైకి యెక్కి యా ధతలిరుఁబోసి

‘నీవ నేనా’ యటంచు నఁనేకవిధుల

బలుకఁ దొడఁగును సుధకారి ధమొలక లెత్త. 96

తే. గీ. దినదినంబును వా రిడే ధతీరుగాను

సంతతానందవార్ధిలో ధస్నాన మాడి

మెలఁగు చుండంగ నట కేవల గురుండు

వాసవునిఁ జేర, నిందుండు ధవంగి మొక్కి. 97

కం. అనఘా! యీ యుచితాసన

మున నుండు’ డనిన దేవఁముఖ్యుం ‘డబులే’

యని కూర్చుని 'పిలిపించిన
పని యెయ్యది' యనిన దేవపతి యిట్లనియె. 98

తే. గీ. 'మొన్నటను లేదు, నిన్ననే' మొలిచె నీడ
నెయ్యదోయెఱుంగఁగఁ గోరియిపుడుమిమ్ము
పిలువనంపితి, మన మేగ' వలయు' ననఁగ
నాతఁ డా యిందుఁ డిఁకకొండ' రటకుఁ జనిరి. 99

తే. గీ. దేవగురుఁడు మహేంద్రుఁడు' బోవుచుండ
వారి వెనువెంటనే స్వప్నవాసులెల్ల
రేగి రద్దాని గాంచి వడించె గురుఁడు
'పార్వతీపతి లింగ మై' వచ్చె ననుచు. 100

తే. గీ. అనుచు నా కుంభకర్ణుని' యనుపమాన
మేఘముం జూచి గురుఁడు 'స్వామి' యటంచు
మౌక్తిక నత్తరి నందఱు' మౌక్తిక్కు లిడిరి
తగినవిధి' బోల్చె గురుఁ డని' తలచితలచి 101

వ. అప్ప డిందుఁడు. 102

తే. గీ. భటుల రావించి 'శివు డిందుఁడు'పట్టణంబు
గాంచ నరుడెంచి లింగంబు' గాఁగ మాతె
నెల్లవా రిట పూజించి' యేగు' డనుచు
చాటగాఁ బంచె పౌరులు' సంతసింప. 103

ఆ. వె. ఇంద్రు నాజ్ఞ గాన' నెల్లవారలు మన
సార నిష్ఠతోడ' స్నాన మాడి
యంతకంటె భాగ్య' మెయ్యది యని దాని
పూజ సల్పువిధుల' బూనుకొనిరి. 104

తే. గీ. దేవతలు దేవకాంతలు' దివ్య మైన
వగిది ముస్తాబు లై స్వర్ణ'వల్లెరముల

పత్రముల్ పల్లు పూవులు'పలురకముల
ధూపసంభారములతోడ' నేపు మీఱి. 105

తే. గీ. అటుల సుర లెల్ల రట కేగి' సంతలోన
రంభ యూర్షశి మేనకా'రమణు లెల్ల
ననుపమానంబుగాను త'యూరు లొ'చు
వచ్చు చుండిరి యంచల' వలె చెలంగి. 106

తే. గీ. ఇందుఁ డై రావతము నెక్కి' వేడ్క మీఱ
దేవితో'గూడ, తన నెంట' దేవగురుని
నిల్పుకొనివచ్చె శివపూజ' సల్పుట కయి
వచ్చు నత్తరి పలువురు' వచ్చి రంత. 107

తే. గీ. కుంభకర్ణుని మేఘంపు'గుండు చుట్టు
కలుగుచర్రము పై దేవ'గణము నిలిచి
యుండ, నిందుఁడు కులసతి' సండనుంచి
గురునితో' గూడ వచ్చె నా' గుండుదరికి. 108

తే. గీ. అట్లువచ్చి బృహస్పతి' యధికవిధుల
మంత్రముల నెల్ల' జదివి స'న్మంగళముగఁ
జేసి నభిషేక మెంతయో' చెలువుమీఱ
కుంభకర్ణునిమేఢంపు' గుండునకును. 109

తే. గీ. వాసవునినాతి చేతితో' బట్టుకొనిన
యగరువుల్లలు చేజాటి' యందుఁబడిన
కాలె నా గుండు, కాలగా' కాంతిఁ దప్పి
వ్రాలి పోయెను చెప్ప'గా' వశమె పైని. 110

తే. గీ. అందుఁ గొందఱు గెంతలే' కతనిమేఘ
మూతగాఁ గొని జాటిరి' యున్నవారు
స్వర్గమున నుండి జాతెడి'వారు మొదల
చిక్కుగా నున్న నీ'కెల' జిక్కిరంత. 111

తే. గీ. ఈకెలం జిక్కి పైకి రా ♦ లేక వనిని
డాగియున్నట్టి మేకల ♦ పోగుగాను
మెదలుచుండగ నింతలో ♦ గదలె కుంభ
కర్ణు డారవ మాసాంతకాలమునను. 112

తే. గీ. నిద్ర మెల్లని డొరికుని తనదటికి
బిల్చి యాతనిచే తల ♦ ముందు బోడి
గాను కేయించుకొని మొలకొర మంత
వానిచేతను జేయించి ♦ వరలుతజీని. 113

తే. గీ. మంగలాతడు నారాచ ♦ మందిరమున
శిష్యుల నెల్ల పోగుగా ♦ చక్క బరచి
వారినిధిలోన నా పోగు ♦ బారవై చె
తేలి యేతెంచె దరిగల ♦ దేశమునకు. 114

తే. గీ. అందులో చిక్కుపడిపోయి ♦ నట్టినురులు
సాగరప్రాంతమున నుండి ♦ సాగి రాగ
'హరిహరి' యంచు నారదు ♦ డల్లవారి
సురులుగా బోల్చి వీరు వశుధకు నెటుల
దిగి నొ యని యెంచి 'మీరలు ♦ దేని చేత
వచ్చినా' రన్న వారలు ♦ పలుక నిజము. 115

తే. గీ. కుంభకర్ణుని మేఘపు ♦ గుంపువలన
భూమికిం దిగు సురు లొట ♦ భూసురు లని
పేరుబెట్టుచు 'రాజుల ♦ జేరి మీరు
బ్రదుకు' డంచును వారలవరము జేసె. 116

కం. ఇటు వారి జేసి నారదు.
డట నుండి మహేంద్రపురికి ♦ నరిగిన నతఁడీ
పటుతాడనునకు మొక్కిన
యట నాతం డనియె క్షేమమా మాహేంద్రా! 117

తే. గీ. మానిచంద్రమ యే మని ♦ మనహృద్య
శంకరుడు మొన్న లింగ మై ♦ స్వర్గభూమి
చూడవచ్చెను పూజించి ♦ వాని బంప
గలిగినారము సూ పూర్వఫలమువలన. 118

తే. గీ. పాకశాసనుఁ డీరీతి ♦ బలుకునరికి
పక్కునను నన్ని యెంతటి ♦ పాపకృత్య
మాచరించి! యది రావణానుజుఁ డగు
కుంభకర్ణుని మేఘపుగుండు నుమ్ము. 119

తే. గీ. రామ స్వప్నంబునను రాగ ♦ రాక్షసాధ
మునకు మేఘంబు లేచి యీ ♦ పురము ముట్టె
దాని శంకరుఁ డంచును ♦ దలచి మీకు
గురుడు వలికెను నైదికితెలుగుఁ దోచ. 120

తే. గీ. అట్టి మేఘంబు వ్రాలు చున్నట్టితజీని
మీర లెల్లరు స్వర్గంబు ♦ జేరుకొనిరి
కొంద అలదాని నుండి యా ♦ కువలయమున
కరుగుఁ డెంచిరి నేఁ గంటి ♦ నచటవారి. 121

కం. సురు లయ్యును మేఘముచే
బరతెంచిరి భూమి కనుచు ♦ భావించుచు భూ
సురు లని పే రిడివారల.
నరవరులకు నప్ప జెప్పి ♦ నాడ మహేంద్రా! 122

తే. గీ. అనిన విని సిగ్గు నంది దేవాధినాథుఁ
డయ్య, తాపనచంద్రా! మీ ♦ రమలమతులు
పరులతో దీని డెలువఁగా ♦ వలవ దనుచు
సాగి మొక్కినను సిగ్గుచే ♦ వేగ వచ్చి. 123

తే. గీ. వేగ నారదుఁ డేగి శ్రీవిష్ణుతోడ
బలుక నాతఁడు ధాతతో ♦ బలికె నంత

వాడు జని శివునికనె నా ♦ వార్తపూర్తి
ప్రాకె నయ్యది దిక్కులఁజైన బాగ.

124

తే. గీ. భూసురాభిఖ్య కిదియెపో ♦ మొదటి కార
ణంబు శ్రీరామ! యెవరు నిక్కంబుగాను
దీనిఁ జదువుదురో వా రఁనూన మైన
సంపదలతోడ నుందురు ♦ సర్వవిధుల.

125

కం. ఈకథఁ జదివినవారును
జేకొని యర్థంబుఁ జెప్పఁ ♦ జెల్లినవారున్
ప్రాకటముగ వినువారలు
శ్రీకరు లై యుందు రమితఁశేముఖితోడన్.

126

తే. గీ. పాండురంగనివిజయంబు ♦ బలికి వీర
జనమనోరంజనముఁ జేసి ♦ జగతి కాది
కారణం బైన వేతాక ♦ కథ రచించి
శష్పవిజయంబు జెప్పతి ♦ సత్య మనుచు.

127

ఆ. వె. ఏమమారు లెవ్వఁ ♦ డీకథ చదువఁచొ
కుంభకర్ణమొడ్డ ♦ కడిచి నల్లె!
రామలింగసుకనిఁరాయఁ డిట్లుల వల్లెఁ
గాన దప్పనశమె ♦ కలియుగమున!

128

గద్య. ఇది యాదిపురాణాదిసద్గ్రంథకార కృష్ణరాయదత్త తేనాల్య
గ్రహార తేనాలివంశవంశాగ్రజనస్తోత్ర మల్లిఖార్జున
తనూభవ రామలింగనామధేయప్రణీతం బగు
శష్పవిజయం బనుమహాప్రబంధంబు
నందు సర్వంబు నేకాశ్వాసము
సంపూర్ణము.

కామగ్రంథమాలః—శి వ గ్రంథము.

కాళి దా స ప్రహ స న మ్.

అంధానివాదము.

లంబోదరప్రహసనము.

సంస్కృతమున నుహాకవి కాళిదాసవిరచితమగు ప్రహసన మొక
వై పునను శ్రీయుత చివుకుల సత్యనారాయణశాస్త్రిగారిచే నాంధ్రీకరింపఁ
బడిన యాంధ్రానువాదంబగు లంబోదరప్రహసన మొకవై పునను
ముద్రింపఁ బడిన హాస్యరస ప్రహసనరాజము.

శై లికి కొంత భాగము.

(సంస్కృతము)

కా:—(సకోధం) కిం తవ గృహిణ్యా మన్యగామిన్యా మపిభవతి విశ్వాసః ?

జం:— కథనియ మన్యగామి నీతి జానాసి ?

కా:— బహూని చిహ్నాని సంతి. శృణు తావ దిద మేకమ్

శ్లో॥ భార్యాం కశ్చనమాం ప్రతార్య యభతీత్యాశంకమానేమయి

ప్రాప్తే జాతుగృహంతరం నిశి స్మృషా విప్రోష్ఠ్య సా జానతీ,

లీనా క్వాపి నియమ్య దీవ మథ తామన్విష్యతోమేకరే

లగ్నోద్ధీర్ఘ పృథు ర్మృగసూతరసః కన్యాపి కామధ్వజః ॥

జం:— (విహస్య) కిం శ్వయా కరలగ్న స్స ఏవ సమత్పాటితః ?

— అంధానివాదము —

కాన:— [కోపముతో] నీ భార్య మఱియొకనిచే విషయింపించుకొనుచున్నదని తెలి
సిన నీకు దానిపై నెట్లుండును ?

జంబు:— అటులైన నీ భార్య నెవ్వడైన విషయించుట నీకుఁ దెలిసినదా ?

కాన:— అబ్బో! ధర్మవ్రతము ఒకటియననేల? అనేక నిదర్శనములున్నవి. ఇది యొక
గాధ విషయము.

మ॥ ననుఁ గన్లప్పి మదీయభార్య నొకఁడఁన్యాయంబుగా జెంగునం
చనుమానించి మృషాప్రయాణికుఁడనై ♦ యారాత్రికేవచ్చి యిం
టను జేరంగని ధీపమా ర్చెనది; యేడందాఁగెనో చూడఁ జే
తిని దాఁకె గొన తేమగల్గి పృథులాఁదీర్ఘంబునొ మొడ్డటఁ॥

జంబు:— బాగు! చేతికి దొరకగనే శిశ్నము నూడబెరికి పారవైచితివా?

చూదాదారులకు పోష్టుఖర్చులతోనహా)

(వెల రు. 1-4-0

శృంగారపంచకము.

మ॥ రా॥ శ్రీ సెట్టి లక్ష్మీనరసింహముగారిచే రచింపఁ బడినజాబులు
రెండుభాగములును, సరసోక్తియుక్త కృష్ణశతకమును, సరసచాటుపులును
కవిసార్వభౌమ శ్రీనాథకృత మగు శసికాభిలాషమును, పూర్వకపుల
చాటుపులు నిందుగలవు. 416 పద్యములు గల 112 పుటలపొత్తము.
శైలికి కొన్ని పద్యములు.

జాబులు మొదటిభాగము. స్త్రీలకు—బురుషులు.

చ॥ ఇటుకు గ లట్టిచారి మన ♦ మిదగ మొంటిగ తారసిల్లఁగా,
చిటునగవొప్ప నీ భుజముచే ననుఁ జెచ్చెరఁ దోసికొంచు నీ
వరిగిన నాటిచందమును ♦ నందము డెందము నందు నాటుటక
మఱవక యున్నవాడనునుమా కునుమాంగి సుమాన్త్రు నానగన్ ॥ 88

జాబులు— రెండవభాగము, పురుషులకు—స్త్రీలు.

చ॥ ఒడఁబడ కుండ నే బిగిసియున్నది నంబులు నాదు పొందు కై
పడగను రానిపాటుపడి, ♦ పల్కలు నన్ బ్రతిమాలుకొంటి; వి
య్యెడ మొగ మైన జూప విదియేమిర? ‘యక్కఱతీతి నంత, నె
క్కడపియు?’ లన్న పాట వగఁకాడ, యదార్థము చేసినాడవా ? ॥ 93

సరసోక్తియుక్త కృష్ణశతకము:—

క॥ చేతమున దైవభిక్తి పృథ్వాతం బగువేళ నిన్ను ♦ బోలినదైవం
వీతటి నాకులభించుట, “ఆతులలోఁ దేవపట్టి ♦ న” ట్లయ్యెహరీ. 77

ర సి కా భి లా ష ము :—

మ॥ మగలా గీ పొక స్వప్నమందు నొనరింప, నేను సాంపారఁజై
కెగయం జేతులరెంట నీదుచనుదోయిం గట్టిగాఁ బట్టఁగా
నగి, “గోవర్ధనమందరంబులను శ్రీనాథుండు నేఁ డొక్కసా
రిగమోసెం గనుఁ! డంచు బక్కితివి సంప్రీతాత్మవై నాతిరో. 81

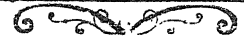
స ర స చా టు పు లు :—

క॥ మదనుడను స్వర్ణకారుఁడు పదకము చెలి తొడలనడుమ ♦ బాగుగ నిడి, యే
యనుటం బెట్టెనో? పగిలిన దది సీల బిగింపు లింక ♦ వససర మయ్యెన్ ॥ 13

పూర్వకపులచాటుపులు:—

చందాదారులకు పోష్టఖర్చులతోసహా వెల. రు. 1-4-0

శృంగార శతకము.

తోట విజయరాఘవకవి.

శ్రీరస్తు.

శృంగారపద్యపంచాశత్తు.

[శ్రీవాక్యము.]

- ఉ. శ్రీకరుగా మహారసికః శేఖరుగా గరుణామయాత్ముగా
తాకికవై దికాది సకలసుకలాపునిగా సుమూర్తిగా
బ్రాకటకీర్తిగా సకలపండితపంధ్యగుణప్రవర్తిగా
లోకులు నిన్నుఁజెప్ప విని ధోనయితింగద నీకు నాయకా! 1
- చ. అలుకలు మానరా యధరఃమానర నిన్నెదనమ్ముదానరా
చెలిమిగ బల్కురా నెనరుఃజిల్కుర కల్కియెయారమొల్కురా
యెలమిగ నేలరా రతుల ధ నేలరకోపము తాళఁజాలరా
నెలవు గణింపరా కరుణఃనింపర నా మనవాలకింపరా. 2
- చ. పలుమరు దూశికాసమితిః బంచినరాకనె రా మనంబులో
పల నెనరింతలేక విరిఃబంతులుబంపిన నందుకోక యా
వలపులమందుమారి యిలుఃపంకలఁ జుట్టుటగాక దాని మా
యలకునుజిక్క నాయమటఃరా యిటురా విటరాజ శేఖరా! 3
- చ. నిను గనుఁగొన్నదేమొదలు ధ నిద్దురకంటికిరాదు కూడుగూ
రెనయఁగనింపుగాదు సఖుఁలెందఱు గూడిన ప్రొద్దువో దిఁకే
పనియెదఁ జిల్కవాదు మదిఃసంతిన కామము నిల్వనీదు క్రొ
న్ననవిలుకానికూటముల ధ నన్నలరింపర ప్రాణవల్లభా! 4
- చ. నను బిగియారఁ గొంగిట మఃనం బలరారఁగనుంచి మించి క్రొ
న్ననవిలుకానికూటముల ధ నర్మిలిగూడిననాటి వేడుకల్
మనమున నెంచియెంచి యొకఃమాటు నినుం గనుగోదలంచి నే
బనివడి కాచుకొంటి దలఃవాకిలియిల్లుగ జీవితేశ్వరా! 5

చ. అనఘుండ నిన్నుఁ బాసినదిఁ యాదిగ నే దిగులొంది కుంది నె
మ్మనమునగంది వందిగతి ♦ మాటికిమాటికి వేడుకొన్న నీ
మనసుగఱుంగదాయెఁ జలమా ఫలమా ననువంటిబేల్పైఁ
గనికరముంచ కిప్పగిది ♦ గాసిలఁజేసితి వేమిసేతురా? 6

ఉ. చిత్తజుమేల్ శరాళికి విశేషవరాళికిఁ జల్లగాలికిఁ
మత్తమరాళికిఁ శశినఁమగ్గికరాళికి నిత్యముం ద్వదా
యత్తమునొవిరాళికి శుకాళి పికాళికిఁ జిక్కి తింకనీ
చిత్తము నాదుభాగ్య మింకఁ జెప్పెడిదేమి రసజ్ఞశేఖరా! 7

ఉ. నీనముదారబాహువులఁ నీటును మాటలగోటు నూగుదే
ర్మీనముతీరు మోముకళ ♦ మేటివిలాసము తొమ్ముబాగు మేల్
హాసముసారు నెన్నడయెఁయారము గన్నులసోయగంబు ను
ల్లాసము నెంచిన నృది గలంగెడు తాళనరా మనోహరా! 8

ఉ. నీనరసత్వము నైనరు ♦ నేర్పును నోర్పును నీటుగోటులున్
నీనుగుణస్వభావమును ♦ నీదు ప్రభావము నీ రసోక్తులున్
నీసాగపై నచర్యయును ♦ నెమ్మది నెంచి నిరంతరంబు బే
రాన నిను రతింగలియ ♦ నాత్మదలంచెదరా సుహృద్వరా! 9

చ. ఎలమిని చిన్ననాఁడు మనఁమిద్దర మొద్దికఁ బల్లెకూటమం
దలి బుడుత ల్లనుంగొనఁగ ♦ దర్పకుసాము ఘటింపుచుండ నొ
జ్జలు గని మీకునుం జదువు ♦ సామును రెండునఁగూడ నింక మీ
రలసితి రింటికేగి నుఖమందు డటన్నది యాదిలేదుగా? 10

చ. కుసుమశరార్తికి నిగ్గులఁ గుందితి గందితి వేడివెన్నెలన్
భవలరవమ్ములం జెవులు బ్రామితి నోమితి మేలు నీకుఁగా
విసువక నీ కువాదములు వింటిని నిప్పుడు నీదుపోడుముల్
మనలక నింక నైన రతిమన్నన నన్నలయింపు మో ప్రియా! 11

ఉ. చూడ వదేమిరా మొగము ♦ జూడ్కుల వేడ్కులరంగఁ జూచి మా
టాడ వదేమిరా మనమునందున జెందినయట్టి కోపమున్

వీడ వదేమిరా మిగుల వేడఁగ జూడఁగనుందువెంటె నన్
గూడ వదేమిరా రతులఁ ♦ గోరిక లీరికలెత్త నాయకా! 12

ఉ. బాళి మనంబునం బానఁగఁ బల్కిన నీదగు నోటిముత్యముల్
రాలునఁటోయి? నీదగు కరంబు గరంబు దెమల్చిపట్టగాఁ
బోలదఁటోయి? నిన్ను బియ్యపురస్కమొప్ప రతిం గఱంపఁగా
జాలనఁటోయి? జాలమింకఁ జాలిఁబురమ్ము విటాన్వయాగ్రిణీ! 13

ఉ. చందురునందమొందిన పసందగు ముద్దుమొగంబుడంబు ద
ళ్ళుండనముం బెనంగు నునుకుందనముం దులకించుమేను మేల్
జెందు మృదుస్ఫురన్మధువుఁ జిందురసోష్ఠ మెడందవిస్తుతం
బందముజూడ నాత్మనెనయం దమి మీతె విలాసమన్నభా! 14

చ. చిలుకలు గూయ దత్తరిలఁ జిత్తజుఁ డమ్ములనేయ గండుతేఁ
టులు విడిమోయ వేడిగఁ గడు న్వడగాడ్పులు డాయఁ జందురుం
డలయక గాయ నీ విరహమగ్గలమాయెఁ బరాకుసేయఁగా
వలదిక రార నావలపు ♦ వడ్డికిబాటెడి పాణినాయకా! 15

చ. సలిపితి వెంతయుం జెలిమిఁ సంగతిఁ మీఱ ననంగశాస్త్రముం
దెలిపితి వంతరంగమున ♦ దేవతగా నతిగౌరవంబునన్
నిలపితి వెప్పుడు నృళిర ♦ నిక్కము మక్కువ లల్లదానిపై
నిలిపితి విట్టి సీమనసుమర్మ మెఱుంగఁగనైతి జెల్వుఁడా! 16

ఉ. మారుఁడు గూర్తుడయ్యె నలమందనమారుఁడు ఘోరుడయ్యెఁ గ
ర్పూరము వీరమయ్యె నలఁ రుశుకవారము వైరమయ్యెఁ గం
జారి మదారియయ్యె నికఁ నైన ననుంగరుణించి నాపయిం
గూరిమి మీఱఁగూడి రతే ♦ గొబ్బన నేలగదయ్యె వల్లభా! 17

ఉ. అనలుగొల్చి నిన్ను విడఁనాడనటంచుఁ దుటారిపల్కులున్
బాసలుజేసి యిప్పు డెడఁ బాసి ప్రియం బెదరోసి దాని యిల్
డాసి మనోజుబారి ననుఁ దక్కఁగఁ దోసితి వార యింక నీ
మోస మెఱుంగనయ్యెఁ జలమో మది నాపయి నాయకాగ్రిణీ! 18

చ. చిలుకలమూకకు న్మరునిచిల్కులతాఁకుకు నంచరాకకుఁ
నెల బలుకాకకుఁ గడిఁదిఁనెమ్మలకేకకు మావిమోకకుఁ
జలదళివీకకుఁ సుమరఁజంబులసోఁకుకు గాలిఁఠాకకుఁ
గళవళమందితింక ననుఁగావుము ప్రేమ భుజంగరత్నమా! 19

ఉ. కారము నీవు నమ్మరువికారము నే నితరాంగనారతా
చారమునీవు నెంతయువికారము నే నలకొమ్మ మెచ్చు సిం
గారము నీవు జాల నయఁగారము నేను వహించి మించి యు
న్నార మటుండ నాయమగునా రమణా మదనాభసుందరా! 20

ఉ. చెక్కిలినొక్కి మోవినుధ ఁ చిక్కఁగఁగొలి కవుంగలించి స
మ్యక్కరినస్తనద్వయము ఁ మర్దనముఁ ఘటియించి యూరువుల్
దక్క బెనంచి మేలి సురఁతంబులలో నిరతంబు దేల్చు నీ
మక్కువ నెందుదాచితివి ఁ మంచియె నీ కిటుసేత పల్లవా! 21

చ. సతగున నొక్కయూరువును ఁ నందిటనుంచి వెసం దిటంబుగా
బెరతొడ బైలుసేసి కుచఁపీడనకుం గయిఁదార్చి పేర్చి తోం
తరికిట ధిత్త ధిధిమిత ఁ తత్త తళంగని తాళమాన వి
స్ఫురిత మనోజనాట్యమున ఁ బొల్పుగ న స్లఱింగిచ వేమిరా? 22

ఉ. కోపమదే మదేభవరఁకుంభకుచాయనికాయజాత సం
తాప నివారణోచితవిధంబులు నామెడఁ గాంతు వట్టి నీ
వా పలుగాకినానవతియందు మనంబిడి దానియింటనే
కాపురమున్నవాడ విలకాపురుషుంబలె భావజాకృతీ! 23

ఉ. ఓపడఁతీ! నిను నిడువఁనోప నటం చిటబాసఁజేసి నీ
వా పగరాలి బాళిఁగని ఁ యాపగరాని విరాళిఁబూని నా
పాపము బోసుకోఁడలఁవఁ ఁ బాడియె నన్నిటులేచ నాయమే
రా పగవాడవా యికను ఁ తావులు మానర పల్లవోత్తమా! 24

ఉ. అక్కట! నీవు నన్నిటాల ఁ నాటడకత్తియఁ జేయఁగా మరుం
డక్కటికంబు మాని చలఁమూని కనర్మదించూని తియ్యవి

లైక్కిడి పూవుటమ్ముల నఁహీనత నెమ్మెయిఁ గాడనేయ నే
నెక్కుడు గాసినొంది తింక ఁ నేమనితెల్పుదు మారసుందరా! 25

చ. వలచితినిన్ను నే జిటుతఁప్రాయమునాఁడె మనంబులోపలం
దలఁచితి నన్ను నేలఁగలఁదై వముగా దమి గారవంబునఁ
గొలిచితి రేబగల్లు మదిఁగొంకక నీ విడునట్టి యాజ్ఞలో
నిలిచితి నిట్టి నన్నెడయ ఁ నీకు హితంబటఁగోరి నాయకా! 26

చ. కటకట! మన్మథుం డెదురుఁగా నిలువంబడి హంకరించి యొ
క్కట కటకధ్వనుల్ ప్రిబలఁగా విలునమ్ములు జూపఁజూచితిం
దటదటమంచు బెల్లదరెఁ ఁ దా నిదె గుండియ యేమిసేతు నీ
విట విటరాయ వచ్చి నెఱఁపెల్ల హరించి భరింపుమా కృపఁ. 27

ఉ. ఎన్నఁడు నేర్చినాడపురఁఁబూ మటుమాయల? తోఁటకేగి నే
గ్గిన్నన వత్తునంచు నయఁగారపుమాటల నమ్మఁబల్కి యా
చిన్నెలమారి యింటి కటుఁజేరి రతంబాసరించి ప్రీతినం
పన్నునిఁబోలె వచ్చితివి ఁ భావజమోహనభావుకాకృతీ! 28

చ. సరముల చిక్కులుం బెదవిఁజూల్కొను నొక్కులు గందు చెక్కులుం
గర మరగంటి సొక్కులు మొగమ్మునఁ గుంకుమచుక్కలు న్మహా
త్తరమగు తత్తరమ్మునను ఁ దార్కొనువాక్కులు బెక్కులెంచ నీ
సరసత తెల్లమయ్య నెఱఁజాణవు టక్కులమారినాయకా! 29

చ. వలచిననన్ను మోహమనుఁవారిధి ముంచియు నీళ్లకంటె బల్
పలుచన జేసినాడపు భఁళా! నెనరెంచనివాడవైతి నీ
వలపును దాచనైతి మరుఁవాడిశరమ్ము లురమ్ము గాడె నీ
చల మింక మాని పూని రతిఁసంధ్రమ మొప్పు భరింపు మో పతీ! 30

ఉ. నమ్మినదానరా నిను మనమ్మున నిమ్మున నీకు నాదు మే
నమ్మితదానరా నను నయమ్మున నొమ్మున నేలకుండినఁ
గమ్మనివింటిజోదు బలఁగమ్ములతో దన పూవుటమ్ముపా
ల్లిమ్మని కంటగించు నల ఁ గాసికి నే నెటులోర్తుఁ దెల్పరా? 31

ఉ. నీదగు గాఁగిటం బెనఁగఁగిదగా యెద తాయుఁజేసుకో
గా దగునా మరుం డలుకఁ ♦ గారియఁ బెట్టదొడంగె నిన్నునుం
గాదనువారలుం గలరె ♦ గాసిలఁజేసిన నాయమొప్పదే
యాదరవృత్తి నన్ను నిక ♦ వాడుకొనంగ ననంగమోహనా! 32

ఉ. అచ్యుతచెల్ల! యీవిరహ ♦ మగ్గలమయ్యెను నాదుమేను నీ
కమ్మకసెల్ల దొక విను ♦ మారడిసేయక వేగవచ్చి నీ
వమ్మకరాంకుకేళి నను ♦ నాదటఁ గూడుము దానిబాసలున్
నమ్మకు రాపులు న్వలవఁద న్మకురా ముకురాననాన్మరా! 33

చ. ఇల మగవారిమాట మదిఁనెంతయు నమ్మగ వారిమూటగా
బలుకుట నిక్కమయ్యెను సుబద్ధములన్నవి సున్నయయ్యె నీ
వలన నిఁకేమిసేతుఁ జెలుఁపం బటవీస్థలిఁ గాయునట్టి వె
న్నెలయయి యున్నతో శఖుడ! ♦ నెమ్మి నమృత రతిఁ దేల్చుకంఠిన్. 34

ఉ. నాయునురాగ మొచ కిటు ♦ నన్నలయించుట నీకు నాయమా
నా యనుమాన మించుక్షయిఁవా మదినుంచక యున్నదానగా
నా యవరాధ మెన్నడయిఁనా యొసరించితిరా దపింపఁగా
నాయెఁ బరాకుసేయఁదగుఁనా యిక నా నెగులార్చి బోవరా. 35

చ. కడకను స్వాతివర్ష కణఁకాంక్ష వహించిన శుక్తిరీతి నె
క్కుడురతి శాఘనోదయముఁగోరు మయూరికభాఁతి నిచ్చనె
న్నడు గుముదప్రియాగ్నుము ♦ నర్మిలిఁగోరు చకోరిదారి ని
ల్కడ భవదాగమంబునకుఁ ♦ గాచితిరా విటవంశచంద్రమా! 36

చ. నుడివెద నొక్కమాట సుమఁనోరతి నా రతినాథుకేళిలో
దడయక నన్ను వరిటి సులఁతాలలితాంగిని గూడితేని నీ
నడక సువర్ణమందున సుఁగంధము గల్గినయట్లు గావున
స్వీడువకనేలుమా నెనరుఁవీడకుమా నలకూబరోపమా! 37

చ. చిలుకహుమాయికాతు పలుసేతల నాతనికత్తికోతలం
గొలగొలీను కోయిలలఁకూతల తుమ్మెద దిమ్మమోతలన్

వలనగు నాతపోతములఁవాతల వెన్నెల పెట్టు ఘాతలన్
దలఁకగనయ్యె నయ్య యికఁ ♦ దద్దయు నొద్దిక నుద్ధరించుమా. 38

ఉ. ఎంతని వేడుకొన్న నొకఁయింతయిన నైనరెంచ వార నీ
యంత కృపావిహీనుఁ డిల ♦ నారయఁ గల్గునె? దాని బోధనో
దంతములెల్ల నీమది సఁదా సుఖదాయి గురూపదేశసి
ద్ధాంతములయ్యెనో తెలియఁదాయెగదా వగదార్చుబోకురా. 39

ఉ. కంతు దురాపతాపహారిఁగందితి గుందితి నింకనైన నా
చెంతకువచ్చి యిచ్చగల ♦ చింత యొకింతయులేక మాన్చి నీ
పంతము చెల్లగా సురతఁపద్ధతి నుద్ధతి నన్ను గెల్చినం
గాంతుఁడ!నిన్ను మెచ్చవలెఁ ♦ గాక వితాతరితీపు లేలరా. 40

ఉ. కంతుని నవ్వసంతుని మృగాంకునిసంతుని నా నలావనీ
కాంతుని నజ్జయంతుని ముఖాముఖఁ గెల్వఁగఁజాలు రూపమా
వంతుని సిన్నఁబాసి వలఁవంత నిదెంతని తాళుదాన నా
చెంత నిరంతరస్థితి వఁసించఁగదే రసికావతంసమా! 41

చ. మనవి విసంగరాదఁటర ♦ మాటికి వేడిన నీమనమ్ములో
గనికర మింత లేదఁటర ♦ కాయజసాయకవీడితాత్మనై
తి ననఁగ నీకు వాదఁటర ♦ తియ్యని నా సురుమోవి యానర
మ్మని పిలువంగఁ చేదఁటర? ♦ హా రసికాన్వయవాగ్ధిచరిద్రమా! 42

ఉ. నిన్నటిరేయి నాకలను ♦ నీ వల నీప్రియురాలిఁగూడి నా
యున్ననికేతనబునకు ♦ నొయ్యన వచ్చిన నల్ల యంత నీ
వన్నలినాక్షి యానతి నయమ్మున నన్ రతిఁగూడినట్ల క
న్గొన్నది నిక్కమానటులఁ ♦ గోర్కెలు గూర్పు భుజంగపుంగవా! 43

చ. మది నుడివోని కూర్చి ననుమానము మానక సూనకార్ముక
ప్రదరవితానఘాతములఁ ♦ బాల్వడనీయవటంచు జాల నె
మ్మదిగని యవ్వడుంటి ననుమానము నాయెడఁబూని యక్కటా!
తుది గరుణావిహీనమతి ♦ దోపగఁజేసితి వేమిసేతురా? 44

ఉ. కామినియైన నన్నిటలు ♦ గాసిలజేయుట దోసమంచు నీ
యామినికైన వచ్చి మది ♦ నచ్చిన మచ్చిక నేలకున్న న
క్కాముని పూవుటమ్ముల వశకావకలై యెద వ్రయ్యనుండు నో
సామి! నెన ర్మనంబున వశమ్ముగ జేసి యశమ్ము గాంచరా. 45

చ. స్మరనమరూప! మున్ను విరిశయ్యను దీయని నెయ్యమేుండగా
నిరువుగ బవ్వల్లిచి మనమిద్దర మంగజసంగరంబునం
గరము విచిత్రవైఖరల ♦ గాంచుచు బిగ్గగఁ గొంగలించి సా
ఖ్యరసనుధ న్మునింగిన వగ ల్మది నెంచకపోతి వాగదా! 46

చ. పొలతికి నొక్కరీతి మది ♦ బూసలలోపలి దారముంబలెక
మెలఁగువిభుండు గల్గుట నుమి తొనినోముఫలంబు భాగ్యముక
దలకొనియున్న వారలకు ♦ దక్కవ లేటికిగల్గు నావలెం?
బలుచదనంబు గంటి నిను ♦ భావమున న్నెఱనమ్మి సామిగా! 47

ఉ. నీకుజిరాయువుక బల మనివిద్య నిరోగ దృఢాంగకీర్తి మే
ధాకలనానులభియు విశుద్ధతర ప్రతిభాప్రభావముం
బాగ్రకటవై భవంబు రతిరాజగుహాన్నత సత్కృపారతిం
జేకురుగాక నన్ను రతి ♦ జేకొని యేలుమయా సుధీమయా! 48

చ. పాలువగు పండుటాకు విడివోని కడాని పసిండిపూత పో
కలును లవంగముల్ వలపుగప్పెడు కప్పరపల్కు లేలకుల్
చలువమిఁపుగింజలు బంసం జెలువొందగ బైడితట్టలక
వెలయంగ నించితై రతులవీడె మొనర్తుము రార సామిగా! 49

ఉ. పుక్కిటి వీడెమిచ్చి నునుపొక్కిలి జక్కిలిగింతవెట్టి లే
జెక్కిలి నొత్తిముద్దిడి ఖచిక్కని చక్కనిమోవిసొక్కి నా
చొక్కపుగొప్పనట్టి తమిచొక్కున నక్కున నన్నుజేర్చి యా
చక్కెరవెంటిజోదు నెరసాధనచే దనియించితో సఖా! 50

చ. అవనిని వారకామినులకై మృదులాలితశబ్దముక్తి దో
ట విజయరాఘవుండు బ్రకటంబుగ నేబది వృత్తపద్యముల్

కవులరక్ రచించె మిగుల స్వగలాంధ్ర స్వకీయపల్లవ
ప్రవరులఁగూర్చి విన్నవము ♦ పల్కగఁ దా నుపయోగమాటకుక.

[స్త్రీవాక్యము సంపూర్ణము.]

శ్రీరస్తు.

శృంగార పద్య పంచాశత్తు.

[పురుషవాక్యము.]

ఉ. శ్రీపతిపుత్ర శాస్త్రము లశేష మెఱుంగుచు గూడుచు న్నెరా
యోపికమీద నున్న మనయొద్దికఁ గన్నులఁజూడలేక హా
పాపపుడై వ మిద్దటిని ♦ బాపగఁజేసె గటా! కఠోరుడై
యావగరాని యీవిరహ ♦ మగ్గులమయ్యెగదే తలోదరీ! 1

ఉ. అప్రియమూని వచ్చెఁ గనుమంచగమి న్ననలెఱ్ఱఁజేసి దా
నప్రతిమ స్వసప్రియచయంబదె తుర్రుచు బండ్లుగొర్కుచుక
దీప్రతిభా శుకాళి పరతెంచె నదే బలు గాముపోల్కి దా
నప్రభుడై మరుండు శ్రీమ ♦ నందగఁజేసె గురంగలోచనా! 2

చ. అలకలదేంట్ల నెన్నడలనంచల జూపులదూపుకోపులం
బలుకుల జిల్కల న్నెలిచి ♦ పల్మరు దన్దకు రూపహీనుగా
నిలిపిన నిన్నెదుర్చుటకు నేరఁడు మారుండు నన్దలంచె బు
ష్కలమగు నీ పరిగ్రహము ♦ గల్గిన గెల్వనె వాని మానినీ! 3

ఉ. ఆవలరాయఁ డొక్కట నఁహంకృతి ఝంకృతిమీఱు నారిచే
జేవ రహించు నించువిలుఁ ♦ జేకొని పైకొని యార్చి వేర్చి రో
షావిల మానసాప్తిఁ గునుఁమా ప్రవరంపర నింప నన్ను గై
రో వదియేమె నీదు చనుఁగొండల మాటున డాచి యొచ్చెలీ! 4

ఉ. ఓరు పొకింతలేక దయఁయుంచక కొన్ననవిల్తుబారికిం
దారిది తేరకత్తై కనుఁదారి చిరాకువడంగ మేలె నా
దారకశారికాపిక శుఁకాశులు గూయ వినంగజాల నా
హా రమణీ సుమాంబకునిఁహారమణీ రతిశాస్త్రనైపుణీ! 5

చ. కలుములు కొండలంత గలుఁగం గణినాత్మత సర్థి కింత మే
ల్వొలయఁగనీక పై గమకఁముల్దగి యాసలుగొల్పు లోభిరా
జులుబలె నీదు నిబ్బరఁపు ♦ జొక్కపుగుబ్బచను ల్మను నృనం
బలయఁగఁజేయుచున్న వకటా! యకటావికటంబు లేలనే? 6

చ. కట్కట! వెన్నవంటి మది ♦ గగ్గిన్నన తాయిగఁ జేసికొంటి వి
క్కటికితనమ్ము నాకయి దఁగం దలకొంటివి నేరమున్న నొ
క్కట ననుఁబట్టి నీజడనుఁగట్టి ఫెళ్లెని చెంపఁగొట్టి పు
క్కిటివిడచి కౌగిట బిఁగించి సుశిక్షితుఁ జేయరాదటే! 7

ఉ. కోవమటే మనోజశరఁకుంఠితభావుడనైన నా మన
స్తాపము దీర్ప కూరక విఁతా తరితీపులఁ బొగ్గిద్దపుచ్చె దీ
పాపము మేరగాదు నయఁభావముతో రతి నేలుమింక గో
రోపమచారుషీనకుచ ♦ సోదక మేఘకచా విలాసిని! 8

ఉ. తాళఫలోపమానకుచ ♦ తాళఁగజాల నటన్న నింత కాం
తాళముబూన నీకు ఘనఁతా లలిమీఱు రతింగఱించి చిం
తాలనవృత్తి మాన్పక విఁతా లఘుభావము గాంచెడేల కాం
తా! లవమైనఁ బ్రీతివలదా కలవా యిటువంటి కాగతులకా? 9

ఉ. చక్కెఱమెక్కు వక్కిదొర ♦ జక్కిగ దా వడినెక్కి పూని తా
జక్కినిచిక్కటారి మొలఁజెక్కి మదిం దయఁదక్కి యొక్కటక

విక్కుటమైన యుక్కు గడు ♦ నెక్కునఁ దక్కురిమారుఁ డక్కటా!
ముక్కునుమూలి జూడకీటు ♦ ముంచెఁగడే శరపాళి బాలికా! 10

ఉ. నామది నిన్ను జీవముగ ♦ నమ్ముట కా వగరాలిపోలికం
గాముని కప్పించితివి ♦ కట్టడిదాన! విధాత నీమనం
బేమిటిఁ జేసెనో యెఱుఁగ ♦ నింత దలంచినదాన వయ్యయో!
యేమిటి కింత నన్ను భ్రమియించితివే వెలికూర్మలకా మదికా. 11

ఉ. నీ నునుమోవి నీతఘకునిద్దఁపు టద్దపు ముద్దుచెక్కలుకా
నీ నగుమోము నీకులుకుఁనిబ్బరపబ్బర పుబ్బుగుబ్బులో
మానిని! చూడ కోర్వదరఁమా కరమా దరమాన మేనియా
మేనున మేనుఁజేర్చి రతిఁమేకొను మేనులుమేలుమేలనకా. 12

ఉ. పంకజగంధి! నీపెనవిఁపానక మానక తాళఁజాల నీ
మంకుతనమ్ము నెమ్మదిని ♦ మానకయుండుట నీతిగాదు నీ
వింక రయంబుతోడుత మఁదీప్పితముం గొనసాగఁజేసి నీ
కింకరుడైన నావయిని ♦ గిన్నపహింపక ప్రేమనింపుమా. 13

చ. పలుకులముద్దు నెమ్మొగముఁబాగు పిఱుందులసోయగంబు జ
న్నులగమకంబు గన్నులవిఁనోడము జేతులనుందరంబుఁ జె
క్కులజగి కౌనులేతవగ ♦ కొప్పువిలాసము మోవికీవి మై
చెలువము నామదిం దవిలి ♦ చిక్కులఁబెట్టెడు నన్ను యగ్గలీ! 14

ఉ. భావజఁ డుగ్రమూర్తియయి ♦ బాపురె! పచ్చని తొక్కపక్కెరకా
తీవివహించు జక్కిని వఁడికా దుమికింపుచు నట్టెచేరి బ
ల్మావిచిగుర్పటా రుభుపులన్నను దల్లడమందజెసె నిం
కేవిధిఁ దాళువాడ గృవ ♦ నియ్యెవే నాకభయంబు తొయ్యలీ! 15

చ. పిలుపుల యింపు ముద్దుగనుఁపింపు జనుగవ యుబ్బరింపు జె
క్కుల చెమరింపు మై పులకఁగుంపు వదల్పని కౌగలింపు గ
న్నుల దయనింపు గీలుజడఁవొంపు దలంపుల వేడనింపు నీ
కలయిక సొంపు నేమలువఁగాగలనా లలనావతంసమా! 16

ఉ. నీ పరసానులాపములు ♦ నీ రతిబంధ కళాకలాపముల్
నీ సొగసైన చూపులును ♦ నీ నెఱజూతనంబుకోపులున్
నీ సిరులూనులాసమును ♦ నీ మినుకారు తనూవిలాసమున్
నీ సునయానువృత్తము గణింపఁ దరంబై మంజుభాషిణీ! 17

చ. ననిచిన వేడ్కతోడ నొకనాఁడు రుకాండపటాంతరంబునన్
ననవిలుకానిసాధన యొనర్చుతరిం బరు లేగుదేర వా
రిని దెరబైట నిల్పి తగురీతి నదుత్తరమిచ్చుచు న్ననుం
గని 'పనిజూచుకొ'మ్మనిన ♦ కల్మితనం బెదనెంతఁ గామినీ! 18

చ. సిగముడి వీడి కొన్నిర్విరులుజింద బామ ల్ముడిశెంద నందమా
మొగమున స్వేదబిందువులు ♦ మూఁగ సరమ్ములు దూగ నూర్పుతె
చ్చఁగ గుచముల్ నటింప గటి ♦ సంపడిసేయ వలగ్న ముల్కగా
జిగిబిగిమీఱ నీవు మగనేత యొనర్చిన దెంతఁ గామినీ! 19

చ. వెలదికొ!యొక్కనాఁడు మగవేసము దాల్చి వినోదలీల వె
న్నెల చెలువారగాయతతి ♦ నీవు ననుం గయిదంశబూని న
న్నల నరుణాచలేశుతిరుణాలఁ గనుంగొనవచ్చు నీదు చి
న్నెలు బలువన్నెలుం దలఁపనేర్తునె నెమ్మది బాటలాధరీ! 20

చ. మదనునిబారి కొరువక ♦ మాటికి నీ చనుగట్టు డాసి త
త్సదనముపై గరంబిడ విసర్జనసేయుచు జూడ కావలన్
వదనము దిక్కి మెత్తవడునన్ను బదంపడి చూచి నవ్వి పై
కదనున జేరి కూడినహాఁయ ల్మది యాదికి వచ్చెనే చెలీ! 21

ఉ. కమ్మలడాలు చెక్కుల ధగధగలీన దహారుచు ల్లిశల్
గ్రమ్మ బులాకి ముక్కున దళితశలూన లనన్నిటాల భా
గమ్మున దక్కుబొట్టాగిఁ జకచ్చకలాన నటించు నాటి నీ
యెమ్మెల నేఁ దలంతు రమణీ తరుణీహరిణీసులోచనా! 22

ఉ. సారుదొరంగు కాశి బురుసాపనిచీర ధరించి హాన్యుటే
దారిహారంగుత్తక బిగి ♦ దట్టపు గుబ్బవయిన్ బిగించి యూ

దా రవరంగు చౌకము ముదంబున గేల ధరించి చాల నొ
య్యారపులీల నాకడఁ బ్రియమ్మున నిల్చిన దెంతు బాలికా! 23

ఉ. ఫ్రొంచిబుటాహారంగుగలపావడపై గుజరాతి హాన్వరీ
యంచు రహించుచీర చెలువారగ మల్చుపుజంటకుట్టు రా
ణించిన జరిటజాల్రవిక ♦ నిగ్గులుదేఱఁగ నొక్కనాఁడు నా
యంచున నిల్చు నీదుసాగ ♦ సాత్మఁ దలంచెద హంసగామినీ! 24

ఉ. గుత్తపుతాపితారవిక ♦ గుబ్బగవ న్నలు డంబునింపగా
ముత్తైపుమేల్పరంబు యురము న్మోటయింపఁగ జాఫరాపనల్
హత్తినపావడం దళితశస్రసునారణిచీర గుల్కగాఁ
జిత్తజ మత్తదంతివలె ♦ జేరవె నన్నును బంధరాలకా! 25

ఉ. నిగ్గులుదేలు సారు కుతిసీజిగిపావడపైని వెల్లడాల్
సగ్గనివల్వఁ గట్టి బిగిచన్నుల వన్నెలత్తెకఁ బూని మో
మొగ్గని చాదుబొట్టు దగి ♦ యొప్పఁగ ముద్దులుగుల్క నాకడన్
జగ్గమనంగ నిల్చిన వసంతుఁ దలంచెద సుందరీమణీ! 26

ఉ. చూపుల కింపొనర్చు నెఱసోయగ మూని కడిదివేక్కతో
దోపులుగాగ నొక్కినిశి ♦ దొమ్మిగ నిద్దర ముద్దిమీఱ పూ
దూపువశీరుసాధన లెదుర్కొని సేయఁగ నీవు ఫైలవా
నొప్ప లెసంగ నన్ను బయిఁకొన్నవగల్ మరువంగనేర్తునే? 27

ఉ. జానుబాసంగ మేన జిగిసాపాడి నల్లిడి కీనుకాబు న
ద్దానపురారు పావడ నితంబుచం దగ హాన్వరీ కుసుం
బా నెఱిచల్వ మేల్ముసుగువై చి తురుష్కవధూటిపోల్కి చా
నా! నను గూడలేదె యొకనాఁడు డది నామది నాటకుండునే? 28

ఉ. సంపఁగినూనె నున్నెఱుంగు ♦ జాల్కొన గొప్పిడి యందు వాసనల్
నింపెడు పూవులం దురిమి ♦ నెన్నుదుటం దిలకంబు గన్నులన్
సొంపుగ గజ్జలం బెనఁగ ♦ సొమ్ములమూని శరాయిపూని నీ
వింపుగ నాదుచెంగట రహించిన దెంచెదఁ జంచలేక్షణా! 29

ఉ. కలుకు మితారపు న్వలుదగుబ్బలు కేలవనూని తేనియల్
జలుకు దువారపుం బెదవిఁజీకుచు నూరువులూరువుల్ నెరా
మెలకువతో బెనంది రతి ఁ మేకొని మై పులకింపఁ బాపురా
పలుకులు పల్కఁగా వినెఁడుభాగ్యము గూర్చకపోతి వంగనా! 30

ఉ. నిన్ను మనమ్మునకా దలఁచి ఁ నీరజసాయక సాయకాహతిఁ
ఖన్నతనొంది నీ ప్రియసఖి న్నతవృత్తిని బాతిమాలి నీ
యున్న నివాసభూమికి నయోన్నతిఁ దోడుకపోమ్మటన్న నా
విన్నవ మాలకింప కది ఁ వేఱుగఁ జూచెగదే మనఃప్రియా! 31

చ. అమవసకంచు నీ వరుగ ఁ మంతటనుండియు దాళలేక నే
సుమశరుబారి జిక్కి కడుఁసుక్కి మహా విరహాగ్నిఁబోక్కి బ
ల్తమి తలకెక్కి ధైర్య మెదఁదక్కి దురంత నిరంతరానతా
పమున గలంగినాడ నను ఁ బాలన సేయఁగరాదె ప్రేయసీ! 32

ఉ. విందుఁగదా భవవృధుర ఁ విశ్రుతవాక్యవరంపర ల్పదా
విందుగదా తవాధర నవీన సుధారనధార లెప్పుడుం
గందుఁగదా సుధాకర సఖింబగు నీదుముఖంబు నంటినం
గందుఁగదా లతాంతముపగందగు నీ నునుమేను కోమలీ! 33

చ. అతివరో! నీదుపొందు సతమంచు మది న్నెఱసమ్మియున్న నా
మతి పరికింపలేక పలుఁమారు ననుం బెఱవానిగా మనో
గతులఁ దలంచి నీవు కనికారము మాని పరాకొనర్చి బ
ల్వెతలఁ గలంచినావు హితమే యిదిసీకు? వినీలకుంతలా! 34

ఉ. కాయజుఁ డమ్ములేయఁ జలుకల్ రొదసేయ మరుత్కిశోరముల్
డాయ మధువ్రతంబులు చెఁడాచెడిమోయ వసప్రియంబులుం
గూయ జకోరమిత్తుఁడెదఁ గొంకక వెన్నెలగాయఁ దాళరా
దాయె మనంబునం దమకమగ్గలమాయె సుధాకరాననా! 35

చ. కుసుమసుగంధి స్వర్ణనిభ ఁ కోమల దేహలతా సుబాహ సా
రసదళనేత్రఁ గంబుగళఁరాజముఖి న్నవపల్లవాధరఁ

భసలవినీలకుంతల నుభద్ర గజేంద్రసమానయాన ని
న్ననదృశమైనప్రీతి మదిఁనంటఁగ వర్ణననేతు నుందరి! 36

చ. కవట మొకింతయేని మదిఁగల్గదు నీ కని నమ్మియుంటి నా
కిపు డెఱుఁగంగవచ్చె నిక ఁ నేటికి మాటలు చాలుజాలు నీ
కృప బలమయ్యె నావలపు ఁ గేలియొనర్చితి వెట్టులైన నీ
వపరిమితంబులైన సిరులంది నుఖంపఁగ గోరుదుక సఖి! 37

చ. రమణి! మదీయ మోహతిమిఁరంబు భవన్ముఖ పూర్ణచంద్ర బిం
బము గనుగొన్నఁ బాయునని ఁ బాళిమెయి న్నినుఁ జేరవచ్చినకా
విముఖత జూప నాయమగుఁనేయిఁక నేవగ నే సహింతు నీ
తమకము నన్ను సాదర హితస్ఫురదుక్తులఁ దేల్పురాడఁజే? 38

ఉ. సమ్మతిమీఱు నీ చెలిమి ఁ శాశ్వతమంచు మనమ్ములోపలకా
నమ్మితి మున్ను నమ్ము నెలఁనాగలపైఁ గల కూర్మ్యులెల్లఁబోఁ
జమ్మితి నిన్ను నెప్పు డెదఁజేర్చితి నిట్టి ననుం దులూరివై
గమ్మనివింటివాఁ డిడెడుఁగాసికిఁ బాల్పడఁ జేసి తొగదే! 39

ఉ. కొమ్మ! నినుక రతిం గలయఁగోరి సమీపముజేరి నన్ను జే
కొమ్మని మేనితాపమర ఁ గొబ్బునఁ గమ్మని మోవిపానక
మ్మిమ్మని కాముసాదనలఁకమ్మని నెమ్మిని వేడుకొన్నఁ బో
పొమ్మని యీగతిం గనరఁబోలునె నన్ను దయావిహీనవై? 40

ఉ. నవ్వులకాడుమాటల మనమ్మునఁ గిన్నవహించి యూరకే
రవ్వలఁబెట్టఁ జూడకు తిరమ్ముగ నా మనవానికింపవే
చివ్వకు కాలుద్రీవ్వకవె ఁ చేసినతప్ప శమింపరాదఁజే
పువ్విలుకానిబారి నను ఁ బొక్కఁగఁజేయఁ కంబుకంధరీ! 41

ఉ. మంచిగుణంబుకల్గినది ఁ మాట యొకింతయు దప్ప దెంతయుకా
వంపనలేదు కూర్మి మదిఁవాడగనీదుఁమనంబు నిర్మలం
బంచుఁ దలంచి నీ కహరహం బొనరించితి సేవ యందుకా
పంచశరాంబకప్రహతిఁ ఁ బాల్పడఁజేసితి హా కళావతి! 42

ఉ. కెంపుకనుల్ గనంగ నుడికింపకు సారెకు మారుబారిఁ బా
క్కింపకు వేటుగాఁగ బరికింపకు నమ్మినవాని నిట్లు జం
కింపకు లేనిపల్కు లొలికింపకు నేరములున్న నాత్మ నం
కింపకు బల్విరాళి నళికింపకు బెంపకు కిన్న తొయ్యలీ! 43

ఉ. ఇంపుదొఱంగి సారె యలఁయింపకు మారుని రేచ నన్ను డా
యింపకు కోప మిచ్చ వెలఁయింపకు మున్నటి నేస్తమెల్ల మా
యింపకు బోవఁదల్పి వినఁయింపకు నీ విరహఁగ్నిఁ గాసి నే
యింపకు మీర్వబుద్ధి వహియింపకు మొక్కిల్కడ నామనోహరీ! 44

ఉ. నిద్దురవోవ నిన్నుఁగని నెక్కొనుమోహము నిల్పలేక నీ
ముద్దుమొగంబుపై మొగము మోపిన యంతనె కన్ను విచ్చి న
న్నొద్దికఁ గుచ్చి కాఁగిటను నూరక రక్తిఁగఱచ కూరకే
గద్దరిపల్కులం గనఁగఁగావలెనా? లలనాశిరోమణీ! 45

ఉ. 'కంటకవృత్తిఁ దుంటవిలుకాఁడు బలంబుల వెంటనంటి పూ
వింట శరంబులూని వెనువెంట ననుం దఱుమంగఁజూచ్చె వా
ల్లంటికో! యెంటిఁ జిక్కితిని నీ గావవె జంటవహించి' యన్న 'న
న్నంటఁగరా' దటంచు మొగఁమావలఁ ద్రిప్పెద వెంత దంటవే? 46

ఉ. అంటిన మేను గందునఁటె నీ యానబొసంగఁగ మోవి ముద్దు నే
గొంటనె తేనె చిందునఁటె నీ కోరిక లూరగ నీముఖాబ్జముం
గంటనె దృష్టియొందునఁటె నీ గారడముల్ బచరించి సారెకుం
గొంటుతనంబునన్ మరునికోలలఁ దార్చకు ప్రాణనాయకీ! 47

ఉ. నా పలు కాదరింపవు ఘనంబుగ బ్రేమము నింప వెంతయున్
గోపము డించ విచ్చగలఁకోర్కె వచింపవు నాదు చిత్తనం
తాప మడంప వాత్మ ననుతాపము బెంపవు వేడవేడ రా
రాపులు జేసె దింతపొగఁరా నగరా వగదానవా? సఖీ! 48

ఉ. వేమఱుఁ గిన్నబూసఁ దగవే మరుధాటికి దాళఁజాల రా
వే మరులూనినాడఁ గదవే మఱుఁగేటికి కోర్కెఁ దెల్పుకో

నే మఱవేల నేలుకొనవే మరుమాటలనై న దెల్పవే
వేసురులున్నవే నుడువవే మరలించవె మోము నాదెసన్. 49

చ. విచికిలగంధి! నీపెదవి నీ విందొనరించి విడంబొసంగి నీ
రుదిర కుచోరుతల్పమున నీ రూఢిగ నన్నవళింపఁజేసినన్
రచనలమీఁ బంధకళల న్నను గూడితి వేమిదెల్పుదుం
గచరుచిధూత మేచకఘనా వికచాంబుజపత్రోచనా! 50

చ. భువి విటకాండ్ర కింపు మదిఁబుట్టగ స్వోచితవృత్తిమీఱఁ దోఁ
ట విజయరాఘవాఖ్యకవి నడంబుగ దా రచియించె హృద్యమా
ర్ణవ రసపూర్ణలాలిత సుధా మధురోక్తుల రక్తిగుల్కఁ గా
రవమున జేకొనుండు కవిరాజులు తప్పలు పట్ట కెంతయున్.

[పురుషవాక్యము సంపూర్ణము.]

విదవ గ్రంథము.

రతిరత్న ప్రదీపిక.

మైసూరుప్రభువగు ప్రౌఢదేవరాయలు రచించిన రతిశాస్త్రము:
సంస్కృతమూలము, ఆంధ్రీవివరణము.

ఇతర కామశాస్త్ర గ్రంథములందు జెప్పబడిన బోప
రిష్టకవిధానములిందు వివరింపబడినవి. బంధభేదముల నిరూ
పించు పాశ్చాత్య ఛాయాచిత్రములు జేర్పబడినవి. అత్యు
త్తమమగు కామకళానిబంధనము.

అనుబంధము.

దత్తాత్రేయ తంత్రము.

యోగిపుంగవుడగు దత్తాత్రేయునిచే ననుగ్రహింపఁ
బడినది. వాజీకరణ, స్త్రీవశ్యవిధానముల కిందనేక అనుభవ
యోగములుగలవు. పృత్యక్ష ఫలమిచ్చు, రసికజనోపకారి
యగు గ్రంథము.

వెల రెండురూపాయలు

కామగ్రంథమాల.

పుదుచ్చేరి.

అనుబంధము.

మదనార్ణవము.

విజయరంగచొక్కభూపాలుఁడు.

రచనావిధానంబున కుదాహరణంబుగా

రతిమంజరి చెప్పిన మూడవనాటికథలోఁ

గొంతభాగము.

.....అంతః గామరూపదేశాధీశు ననుంగుపట్టి యగు రతిమంజరి, సురత కళావిదగ్ధయయ్యునూ, ప్రోక్షతనంబు మాటువఱచి ముగ్ధభావం బభినయించుచూ' సిగ్గుచే మాటలు తడంబడినటుల గాద్దదికంబు నెపంబున గగనవంబుల దనకుంగల జాతుర్యమును జాటుచూ, సపత్నిమండలంబును వేడుకలఁ గొంతతడ వాయూనవఱచి, యెట్టకేలకు బలవంతంబున నియ్యకొనినదానింబలెఁ బ్రసన్న భావంబున, పొగరెక్కి యుక్కుమిగులు గుచంబుల బయ్యెంట నరిదిద్ద నెపంబున నదిమిఁకొని, యిటుల మొదలిడినది.

నాతొలికూటమి చిత్రవిచిత్రగతుల, చిత్రరతుల, జతనుపడినది. మానవాంగననై న నాకుఁ గన్నెచెఱఁబాసి, భగము నెంగిలిచేసినది, మానవుఁడు కాదు! నమర్తలాడిన కన్నెప్రాయము న చూపరుల నోరూఱించు రూపవై భవంబుతోఁ జెన్నారుచుఁ దలిదండుల కేకై కపుత్రినై నందున, లోకమునందలి రాజకుమారికలఁబలె నంతిపురంబునఁబడిమిగ్గుచు నసూర్యం పశ్యనుగానుండక, వారలనుమతింపఁగా, మగవానిఁబలె, నొంటిమై, తలఁచినప్పడెల్ల దూరవసులకు విహారముగానేగ నలవడియుంటిని.

నాకప్పటికి పదునెనిమిది వత్సరములు. ఋతుమతి నై మూఁడు దినంబు లిలువెడలనందున, నాలవనాఁడు స్నానానంతరము, మిక్కిలి యుత్సాహముతో, ననుదినముకన్న నెక్కుడుదూరముపోయి, వాజిండ్లి, యలసినదాననొట, కొండదరినంటి ప్రవహించుచున్న సెలయేటియందు, నగ్ననై యిచ్చువచ్చినగతి నీడులాడుచు, వారిక్కిఁ మార్గాయాసం బపనయించునటుల నొనర్చి, నీరంబులువెడలి యెడ్లనకుఁజేరి, నామేని బుగరునకుఁ జికిలిమెఱుఁగులుదిద్దు, భానుని తరుణాశుశాతవంబున నొడలు విరుచుకొనుచు నిలుచుంటిని. నాకన్నుల కడేలతో ప్రకృతి పులకరించిన గతి, వనీస్థలులన్నియుఁ దొంటిబలెఁగాక నెక్కుడు మనోహరంబులై న్నట్టివచ్చి. నాయమాయికహృదయమునం దనుశ్రుతితో, రూపేర్పఱుప గాని మధురభావనలు దోచినవి. ఒడలెల్ల నెందులకో బరవశింపఁజొచ్చినది తల్లిలు నిండుచూపులతో మదాలసతను మందంబుగా సింహావలోకనము

గావించు, నాకనుగవకు, నన్నాశ్చర్యంబుధిఁ దేల్చుదృశ్యం బా సుముహూర్తంబున, నదే మొదటిసారి, యల్లంతదూరంబున గోచరించినది.

ఆడులేడి యొకటి కేళ్లుఱుకుచువచ్చి నదీతీరంబున నిలువంబడి బెడరుచు నటునిటుఁ జూడంజూచుచున్నది. ఒకపొదచుఱుంగునుండి మగలేడి, చిలవలుపలవలై న కొమ్ములు, తీవలనుండి చిక్కువడకుండఁ దప్పించు కొనుచూ దానిం దరిచువచ్చినది. హఠాని పాతిపోవుననుకొంటిని, కాని యటులఁజేయక చిఱుతవాలంబు నాడించుచూ, నాహ్వనించుచున్నటులఁ దోచినది. మగది, పెదవులతో నాడుదాని మేనుదడిమిగొనుచు, పిఱుందకువచ్చి, పృష్ఠంబును మూగ్నొచ్చుచు, ముట్టిగదలించుచూ పైకి మెడనెత్తుచూ, పాదంబుతో నేల రాయుచూ, మఱల మొదటిచోటనే మూగ్నొచ్చుచునుండి, యొక్కయురుకున దానిమీఁది కెగరినది. అటుల నొకదానిమీఁద నొకటియుండి కొంతమారము పరుగెత్తుటలో పట్టుదప్పి యాడుశ్రేడి, పాతిపోయినది. మగది, యుదరంబుకొంద నూఁచవంటి దాని నొకటి మాటిమాటికి నిక్కించుచు నుండినది.

నేనంతవరకు నేయొచ్చెమునులేక సమాయికముగాఁ బెరిగినదాన నగుట విరించి యేయే యవయవంబు లెందుకొఱకు నిర్మించినాఁడో వాని నుపయోగించుకొనుట యెటులో డెలియదు. కాని యప్రయత్నంబుగా నాచేయి భగోపరిభాగంబు దాఁకినది. అచ్చటనంతయుఁ జెమ్మగిలి తడిసి యుండినది. నాకా వెనుకముందులెఱుంగని యావేశములో నొక వింతయాలోచన దోచినది. నే నాడులేడివలెనైనచో నదియేమి చేయునో జూతమనిపించినది. సమీపించి, దానిఁ దాఁకుచు నేలకు వంగితిని. వంగుటయేతడవుగ నాలేడి నామీఁదకెగిరి, వెన్నున ముంగా శ్లదిమినది. నా పిఱుందులనందున నేదియోజూరఁబడి వెనుకకుపోయి, కలయఁగ్రుమ్ముచు, స్థానమువెదకుకొని, భగముపెదవులఁదాఁకి, గ్రుచ్చుకొని లోనికిదిగఁజూచుచున్నది. నాకుఁ దమిహెచ్చి, వెనుకకు సమమునూఁపితిని. అంత మఱికొంచెమెక్కినది. చిక్కినది జూతిపోకుండ లోతొడలతో బిగియించి పట్టితిని.

నాకానుఖ మెంతకాలమో నిలువలేదు. లోననుండి జిలజిలముని రడిపొచ్చె, తేడిశిశ్నము ముడుచుకొనిపోయినది. అంతనది దిగి యేమియు నెఱుంగనిదానివలె దానితోవ నది పోయినది.

నాకు మాత్రమేమాత్రమును దృష్టిదీఱక నింక నాపనికే మొగము వాచితిని. మఱియొకలేడి రాదా, యని కాచుకొనియుంటిని.

నానోము వేయిరెట్లుగఁఫలించినది. వచ్చినది, నోరెఱుంగని జంతువుకాదు. జవనత్వములూరుచున్న యవకుండు. వేంటకై వచ్చిన వాఁడుగాఁబోలు వెంట జాగిలమున్నది. ఆతనిఁజూడగానే నాకెక్కడలేని భయముగలిగినది. దినమొలతో నున్నాను. ఏమనుకొనునో? ఏమిచేయునో. ఒంటరిగాఁ జిక్కితిని. కూడవేటు దూరంబున నెవ్వరునులేరు: నాచీరెయు అవికయు నెచ్చటనో యావలనున్నవి.

ఏమియుఁదోచక నటులనే నిలుచుంటిని, ఆతఁడు సమీపించుచున్న కొలఁదని నాకు కంపమెక్కువై నది.

‘నీవు వనకన్యకవా?’

ఆతనియూర్పు నాచెంపలదాఁకుచున్నది. ఏమియుఁ జెప్పనోరాడక కనులుమూసికొంటిని.

‘ఎవరై నను నిన్ను వదలను’ అనుచు, నా చన్నొడిసివట్టి రెండవ చేయి సమముమీఁదుగావైచి దగ్గరకులాగుకొని పెదవికొఱికినాఁడు. నాకాచురుకులో బాధకన్న తీయందనమే యెక్కువగాఁగానుపించినది. ఆతని నల్లుకొనిపోవు తీవలై చేతులు మెడకుపెనవైచితిని.

దేహంబు లొకటికొకటి హత్తుకొనిపోయినవి. నాతొడలనందున కేదయో నిలువుగా నుబుకుచుఁ దగిలినది. ఆస్పర్శతో కలవరమంది కౌగిలి విడిచితిని. ఆతఁడునవ్వుచు, నిలుచున్నచోటనే కట్టుబట్ట దిగవిడిచి నాఁడు. బాకుపిడివంటిది, నిగుడియున్నది. అదికొంచెము పైకినిక్కుచు నల్లుబిలచుచున్నటులఁ దోచినది. అంతటితో నాసిగ్గు పటాపంచలై నది.

ఒక్కగంతులో దగ్గరజేరి యాచిటుతరోకలిని చేతనందుకొనఁ జూచితినీ గాని యది యిముడలేదు, చేతనిముడుటలో పైచర్మము వెనుకకు పోయి, మంచులోఁదడిసిన మందారపువ్వువంటి ద్రవసహితమైన యెఱ్ఱని తల చిట్టపెదవులతో వెలికివచ్చినది. ఆతడి నాచేతికంటినకొలఁదని, నాభగము మఱిత యూటలూరసాగినది.

ఈసందర్భసోత్సవములో నేనుండి యాతఁడేమి యొనర్చుచున్నది గమనించుటలేదు గాని, గుబ్బలు గోరులుదిగునట్టుగా పట్టుకొని పెదవి కందిపోవునట్టుగా ముద్దిడుకొనుచు, కిందకుఁ బడద్రోసినాడు. పాదముల వద్ద గూర్చుండి తొడలు విడదీసి, లోనికిజరిగి, భగము పెదవులయంచున నాపాలిటి యమృతదండంబును దాకించి పెదవులు చేతులతోవిడఁదీయుచు మెల్లగాఁద్రోయ మొదలఁడినాడు. ఆతఁడటుల జేయుచున్నకొలఁదని మేనుమఱువఁజూచిన పారవశ్యములోనే వింతపడఁజూచితిని. 'నా కంత రంధ్రమున్నదా! బడితెవలెనున్నదే! దానినంతయు ద్రోయవలెనన్న నేటులఁబట్టుకో?' ఇంతలో దానిపనియది జూచుకొనుచునేయున్నది. లోనికి చొచ్చుకొనుచున్నకొలంది, యున్నలావుచాలక కాబోలు నింక పెరుగుచున్నది.

ఆవంచకుఁడటుల నెమ్మదిగా ద్రోయువాఁడటులనేయొనరింపక నొక్కతోపుతో సరాసరి దానినంతయు దూర్చినాడు. నొప్పిచే కెప్పుడుని యఱచి వదలించుకొన జూచితినీగాని, యాతఁడు నాచనుల గుత్తంబుగాఁబట్టుకొని, యింకనేమైన రవంతమిగిలియున్నదేమో దానిని గూడ నెట్టినాడు. మాయిరువురి శవ్వమహారణ్యంబులు నేకములైనవి.

వెనుకకు క్రమముగాలాగి, యూపుగా ముందఱకు నెట్టుచున్నాడు. ఒక్కొక్కతాఁడు నాకు బొడ్డునకుఁదగులుచున్నది. 'నొప్పి' యని కేకలు వేయుచు గునియుచునుంటినేగాని భగమున నిరుకుకొనినదానిని వదలించు కొనవలయునని లేదు. క్రమముగా బాధ పులకరింతగామోతినది. ఆతనిమెడకు చేతులులంకెలువైచి మీఁదకులాగుకొని యగిమిపట్టితిని. ఆతఁడు 'యివ్వు డెట్టులనున్నది. ఇంకనూ ద్రోయనా యియ్యూపు

చాలునా?' యని నవ్వినాడు. నేను చిట్టనవ్వుతో భగముపెదవులతో నాతని కామదండమును జప్పరించి లోనికి లాగుకొంటిని. ఇంక రెట్టిదచిన వేగముతోఁ గుమ్ముటప్రారంభించినాడు. అబ్బబ్బ! ఆపోటులయందలి కమ్మందనమేమనను?

అటు లెంతసేపుంటిమో, కొంతతడవున కాతఁడు నాయోనిలో జలజలఁగార్చి, దండంబును వెనుకకులాగికొని లేచినాడు. అదితొలుతటి వలె బిట్టబిగిసియుండక వ్రాలిన ధ్వజస్తంభంబువలె నున్నది. దానింజూ డఁగనే నాకింకను దమితీతక భగము గులగులలాడఁ జూచినది.

'ఇంకొకమాటు' యంటిని. ఆతఁడు, 'నాకుచాలును, నీకువలయు చో నిదిగో, దీనినిలేపికొని పట్టినంతవఱకు దూర్చుకొనుము' అని నాసర నను వెల్లికిలఁబండుకొని, తనమీదికి నన్నులాగుకొనినాడు. నా భగము చెమ్మ మొనకుఁదగులుటతోడనే యాతనిశిశ్నము మఱల నిటారున గడ వలైలేచి, కన్నంబు వెదకుకొని జొరబడినది. నేను, నడుమునూపుచు, నాతనికన్న నెక్కుడు తీవ్రముగా లోనబలుకదురునటుల రమింపఁజూచితిని. ద్రవమూరుటచే, ముందునకన్ననిప్పుడు కొంచమువదులై, లింగము తేలి కగాబోవుచున్నది. నాకాలాపు చాలదు. ఎటులనా యనుకొనుచుండఁగనే నాపాలివేల్పులు వరమొసంగినటుల నాతని జాగిలము న్నామీఁదకెక్కి, వెనుకనుండి దానిమేఢమును దూర్చినది. అదిమాత్రములావుతక్కువా? యీరెండునిముడక నాభగము చినిగిపోవునేమో యనుకొంటిని, కాని, దాని కవాకలెక్కా? ఎన్నిశిశ్నంబులైన యవలీల దిగమింగగలదు.

ఇక, జమిలిరోకల్ల పోటు తగిలినది. వెనుకనుజాగిలము, ముందు నాతఁడు. ఎంతసేపని, యెంతబిగుతుగానని? నాజన్మమున కెన్నఁటికిని యప్పటినుఖము మరువలేను. [సశేషము.]

ఎనిమిదవ గ్రంథము.

నా గ ర స ర్వ స్వ ము

బౌద్ధభిక్షువు పద్మశ్రీ రచించినది.

మహారాజు జగజ్జ్యోతిర్మల్లుని సంస్కృతవ్యాఖ్యతో,
విశేషార్థములను, సంప్రదాయములను విశదీకరించు ఆంధ్ర
వివరణముతో బ్రచురితమగును.

● వాత్సీయనాది కామశాస్త్రప్రణేతలు జెప్పకవిడచిన
కామన్యవహరసంకేతనము లీగ్రంథమున మాత్రమేకలవు.
అనేక నూతనవిషయముల నెఱిగించు, కూలంకషమగు
రతిశాస్త్రము.

● స్ఫుటముగా బంధవిధానములఁ బ్రదర్శించు చిత్రములు.

అనుబంధము.

నా గా ర్జు న క క్ష పు ట ము.

● తంత్రాచార్యుడగు సిద్ధనాగార్జునుడు గృహచేసిన
తంత్రరాజము. వందలకొలది యనుభవయోగము లీయకాప
నిషదిక గ్రంథమునఁగలవు. ఈ విషయమున దీనిని మించునది
మఱియొకటిలేదు.

కామగ్రంథమాల.

పుదుచ్చేరి.

PRINTED AT
'SYKAM PRESS'
PONDICHERRY.

END OF
TITLE